

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา
สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร

นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**A STUDY OF STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION
OF BILINGUAL PRIVATE KINDERGARTENS UNDER THE OFFICE
OF THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION
IN METROPOLITAN BANGKOK**

Mr. Siddh Chitnelawong

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Administration**

Department of Educational Policy, Management and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาล
เอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

โดย

นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร. นันทรัตน์ เจริญกุล

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อุสาโห)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร. นันทรัตน์ เจริญกุล)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์)

สิทธิ์ จิตต์นิลวงศ์ : การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัด
สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร.

(A STUDY OF STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF BILINGUAL PRIVATE KINDERGARTENS
UNDER THE OFFICE OF THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION IN METROPOLITAN BANGKOK) อาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร. นันทวัฒน์ เจริญกุล, 181 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาโรงเรียนอนุบาลสองภาษา สังกัดสำนักบริหาร
งานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้บริหาร 42
คน และครูไทย 186 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามผู้บริหารและครู วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสถิติ โดยแจก
แจกความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในลักษณะความเรียงและตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานวิชาการ ใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ มีการกำหนดแผน
ประจำปี, ให้ครูไทยและครูต่างชาติร่วมกันทำแผนการสอน, ประเมินผลในทุกภาคการศึกษา, ใช้นิเทศการสอนใน
การพัฒนาคู และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยพิจารณาจากโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร

ปัญหา ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร, กำหนดจุดประสงค์ไม่ชัดเจน, ไม่มีการอบรม
ให้ความรู้ในการทำแผนการสอน, วัสดุ อุปกรณ์การสอน ไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็ก, ขาดการส่งเสริมครู
ในการศึกษาต่อ และขาดผู้รับผิดชอบโดยตรงในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2. สภาพการบริหารงานบุคคล คัดเลือกครูต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (native speaker),
กำหนดวัตถุประสงค์ของงานให้ครูอย่างชัดเจนก่อนการปฏิบัติงาน, มีการนิเทศการปฏิบัติงาน และประเมินผล
การปฏิบัติงานจากคุณภาพของงานที่สำเร็จ

ปัญหา เปลี่ยนครูต่างชาติบ่อย, คุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ และขาดงบประมาณพัฒนาครู

3. สภาพการบริหารเกี่ยวกับชุมชนและประชาสัมพันธ์โรงเรียน โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครอง
ด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษรที่เสนอมา, ใช้เอกสารประชาสัมพันธ์, จัดแสดงผลงาน, จัดการแสดงของนักเรียน
และกิจกรรมที่ให้บริการพัฒนาชุมชน โดยให้บริการด้านอาคารสถานที่

ปัญหา ขาดการกำหนดผู้รับผิดชอบ

4. สภาพการบริหารงานอาคารสถานที่ อาคารเรียนเป็นการสร้างขึ้นเพื่อเป็นโรงเรียนอนุบาล และจัด
อุปกรณ์ในห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ มีพร้อมและสะดวกในการใช้งาน

ปัญหา ขนาดและพื้นที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนเด็ก

5. สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน มีการเรียนเสริมภาษาอังกฤษ, ภาษาไทย, จัดกิจกรรมเนื่องใน
วันสำคัญต่างๆ และจัดบริการอาหารกลางวันเป็นสวัสดิการให้แก่นักเรียน

ปัญหา ไม่ได้กำหนดแผนงานประจำปีให้ชัดเจน, ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจการจัดกิจกรรม

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและ.....

ลายมือชื่อนิติดี

ความเป็นผู้นำทางการศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

สาขาวิชา บริหารการศึกษา.....

ปีการศึกษา 2552.....

##5083414227 : MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEYWORDS : STATE AND PROBLEM / ADMINISTRATION / BILINGUAL / KINDERGARTEN

SIDDH CHITNELAWONG : A STUDY OF STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF BILINGUAL PRIVATE KINDERGARTENS UNDER THE OFFICE OF THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION IN METROPOLITAN BANGKOK. THESIS ADVISOR : NUNTARAT CHAROENKUL Ph.D., 181 pp.

The purpose of this research was to study the state and problems of the administration of Bilingual private kindergartens under the Office of the Private Education Commission in Metropolitan Bangkok. The responders of the questionnaires were 42 School administrators and 186 Thai teachers. The research tool was questionnaire. Data were analyzed by frequencies and percentage and were presented in tables and description.

The research findings were as follows:

1. State of Academic Administration : there has been using English Program of Ministry of Education, determining annual plan, lesson plans determined by Thai teachers and Foreign teachers, evaluation at the end of each semester, teacher development program by supervision and the extra activity program organize from contents of curriculum structure.

Problems : the school personnel's lack of knowledge and clear understanding in bilingual curriculum, the objective were not determined clearly, there were not provided with proper training course of lesson plans, the instructional material and teaching equipment were not enough for students need, higher educate of teacher lack of supporting form administrator and a school administrator was not assigned person who in charge of the extra activity program.

2. State of Personnel Administration : the criteria for foreign teachers to be mainly considered is a native speaker, teachers were clear understanding in job objective before implementation, there were internal supervision and quality of success works were considered by formative evaluation.

Problems : foreign teachers were at high a turn over rate, education background of teacher did not match the school criteria and there was an inadequacy in teacher development programs.

3. State of Community and public relations administration : the verbal or written documents form opinion of guardian were done in small group meeting, there were printing materials, entertainment and school plant facility were used for the participation in developing and servicing the community.

Problems : a school administrator did not assigned person who was in charge of such a task.

4. State of Building and premises administration : school plant was constructed for a kindergarten, premised room equipments such as writing tables and chairs, cabinets were ready for use.

Problems : size and space were unsuitable for the number of students.

5. State of Student personnel administration : English and Thai subject were extra instruction in school. Additional important day was provided apart of student activities and lunch service for students.

Problems : a school administrator did not assigned person in charge of them and the school personnel's lack of knowledge and clear understanding in creating activities.

Department : Educational Policy.....
 Management and Leadership
 Field of Study : Educational Administration
 Academic Year : 2009.....

Student's Signature *Siddh Chitnelawong*
 Advisor's Signature *Nuntarat Charoenkul*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี ด้วยความกรุณา จากอาจารย์ ดร.นันทน์ เจริญกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบปรับปรุงแก้ไข คอยติดตามด้วยความเอาใจใส่ตลอดเวลา จนวิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์นี้ จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เอื้อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้วิจัย และเอื้อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือการทำวิจัยและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษาทุกท่าน ที่ได้มอบปัญญา ความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์แห่งการบริหารการศึกษา แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร และครูไทยในโรงเรียนเอกชน ที่เปิดการสอนสองภาษาในระดับอนุบาล สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความร่วมมือ ในการให้ข้อมูล อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อนร่วมรุ่น รุ่นพี่ รุ่นน้อง และเจ้าหน้าที่ของภาควิชา ที่มอบมิตรภาพอันอบอุ่น กับการเรียนรู้ที่มีคุณค่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา รวมถึง คุณวราภรณ์ อิ่มบุญ คุณชนิษฐา มะปะโท เพื่อนร่วมคณะที่ให้ข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ และคุณจักรพัชร จิตต์นิลวงส์ และคุณชัชศรัณย์ จิตต์นิลวงส์ ลูกชายและลูกสาวที่น่ารักทั้งสอง ที่เป็นกำลังสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอให้อานุภาพแห่งความดีของทุกท่านที่ได้เอื้อนามข้างต้น เป็นปัจจัยเกื้อกูลส่งผลให้ท่านมีความสุข ความเจริญ และเป็นที่ยศพรักของชาวบริหารการศึกษาตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
ขอบเขตในการวิจัย.....	5
คำจำกัดความที่ใช้การวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
ลำดับขั้นการนำเสนอรายงานการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....	10
การบริหารการศึกษา.....	10
การบริหารการศึกษาในงานด้านต่างๆ.....	13
กรอบแนวคิดงานวิจัยการบริหารการศึกษาในงานด้านต่างๆ.....	39
การจัดการศึกษาปฐมวัย.....	42
การจัดการศึกษาปฐมวัยในประเทศไทย.....	43
โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา.....	47
นโยบายหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเรียนการสอน	
ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	67
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	67
ประชากร.....	67
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	69
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	73
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหาร โรงเรียน.....	77
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหาร โรงเรียน.....	104
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	125
สรุปผลการวิจัย.....	125
อภิปรายผลการวิจัย.....	135
ข้อเสนอแนะ.....	149
รายการอ้างอิง	152
ภาคผนวก	156
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	157
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	173
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล.....	179
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	181

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไป และแบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง.....	72
2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ.....	73
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพการบริหาร โรงเรียน ด้านงานวิชาการ.....	77
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล.....	83
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหาร โรงเรียน ด้านการ บริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์ โรงเรียน.....	90
6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่.....	95
7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน.....	99
8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ.....	104
9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล.....	112
10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการปัญหาการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์ โรงเรียน.....	117
11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานอาคารสถานที่.....	119
12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน.....	121

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังมุ่งพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ซึ่งการพัฒนาต่างๆ นี้ขึ้นอยู่กับการวางรากฐานของการจัดการศึกษา ที่เน้นการพัฒนาคนเพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ โดยได้ถูกกำหนดให้อยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 โดยเน้นคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา เพื่อสร้างความเจริญงอกงาม (Process of Growth) ให้แก่บุคคล พร้อมทั้งได้กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นระบบการศึกษา เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเน้นที่ระบบการจัดการเพื่อให้เกิดคุณภาพในทุกๆ ระดับ ทั้งที่เป็นระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งด้านบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกฝน การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ

ในสภาพสังคมปัจจุบันนี้ ที่ประเทศกำลังต้องการพัฒนาคน แต่ในขณะที่เดียวกันครอบครัวที่มีพ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ทำให้ขาดคนเลี้ยงดูเด็กถึงแม้ผู้ปกครองจะหาคนดูแลเด็กมาทำหน้าที่ช่วยดูแลเด็กที่บ้านแทน ผู้ดูแลเด็กเหล่านี้ก็มักขาดความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูและการดูแลเอาใจใส่อย่างเหมาะสม (อาภรณ์ เลิศสุโภชนวิชัย, 2542)

ดังนั้นภาระการดูแลและพัฒนาเด็ก จึงถูกผลักให้แก่โรงเรียนอนุบาลเร็วขึ้น ทำให้โรงเรียนอนุบาลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมครอบครัวมากขึ้นกว่าในอดีต รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ยังได้จัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ขึ้นในปีพ.ศ. 2542 พร้อมทั้งประกาศว่า “การศึกษาปฐมวัย คือ การสร้างคน สร้างชาติ” (จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์, 2543) และจากงานวิจัยของ อาภรณ์ เลิศสุโภชนวิชัย (2542) ยังพบว่า ผู้ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กวัยอนุบาลที่ขยายวงกว้างออกไป ทำให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับนี้มากขึ้น จึงนำเด็กไปเข้ารับการกระตุ้นพัฒนาการจากสถานพัฒนาเด็กที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กได้รับการกระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการ ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมก่อนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียนที่แท้จริง ส่งผลให้โรงเรียนอนุบาลเป็นสถานศึกษาที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญในการให้บริการทางการศึกษา เพื่อให้เด็กมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

โดยเน้นการพัฒนาเด็กในทุกๆด้าน ไม่ใช่เพียงการเตรียมตัวเด็กเพื่อให้พร้อมที่จะเข้าเรียนต่อในระดับประถมศึกษาเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาเด็กให้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมในวัยเริ่มต้นอย่างมีความสุข มีความสามารถทางการคิด การใช้ภาษา การแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ และเห็นคุณค่าในตนเอง พร้อมที่จะปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่และการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระพ่อแม่ในการพัฒนาลูกได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนักจิตวิทยาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (Piaget, 1965; Kohlberg, 1979; Selman, 1980. อ้างถึงใน พิชญ์ ขำมา, 2543) ที่กล่าวถึง การวางรากฐานเพื่อพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญา และจริยธรรมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่วัยอนุบาล เพื่อให้เด็กได้มีความพร้อมที่จะพัฒนาทุกๆ ด้านได้อย่างเต็มที่

การศึกษาในช่วงปฐมวัย จึงเป็นการเริ่มต้นที่สำคัญของการเริ่มชีวิตการศึกษา ยิ่งปัจจุบันนี้โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน การศึกษาในยุคใหม่จึงต้อง สร้างผลผลิตให้เท่าทันกับโลก โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ ที่จำเป็นเพื่อสื่อสารกับคนทั่วโลก และยังถูกนำมาใช้เป็นภาษากลางในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนวิทยาการ ความรู้ ความคิดและวัฒนธรรมซึ่งกันและกันอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางไร้พรมแดน ประกอบกับผู้ปกครองรุ่นใหม่ที่มีการศึกษาและมีความคิดทันสมัย ตื่นตัวที่จะให้ลูกของตนเอง ได้เริ่มเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อพัฒนาและเกิดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ให้เป็นภาษาที่สอง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการติดต่อสื่อสาร ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและขยายโอกาสต่างๆ ทั้งด้านการศึกษา และด้านการธุรกิจที่จะมีการเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น รวมทั้งในด้านสังคม ที่ให้ค่านิยมที่ดีต่อผู้ที่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งความต้องการของผู้ปกครองรุ่นใหม่ นี้ ได้ถูกตอบสนองจากโรงเรียนนานาชาติ หรือโรงเรียนอนุบาลที่มีการสอนสองภาษา และยังรวมถึงโรงเรียนนอกระบบที่เป็นสถาบันสอนภาษาอังกฤษ อีกด้วย

โรงเรียนนานาชาติ เป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาภาษาที่สอง ที่เน้นการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัย พร้อมทั้งสิ่งเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ แต่มีองค์ประกอบอีกหลายด้านที่เป็นปัจจัยให้ผู้ปกครองต้องพิจารณาก่อนสมัครเรียน เช่น วัตถุประสงค์ในการเริ่มจัดตั้งโรงเรียนนานาชาตินี้ มิได้จัดตั้งเพื่อเด็กไทย คือมีจำนวนนักเรียนต่างชาติจำนวนมาก ทำให้มีการถ่ายทอด วัฒนธรรม ธรรมเนียม และค่านิยมแบบชาวตะวันตกอย่างชัดเจน ซึ่งบางอย่างไม่สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินชีวิตหรือค่านิยมของคนไทย รวมทั้งนักเรียนต่างชาติที่จบการศึกษาแล้วอาจต้องกลับประเทศของตน ทำให้เพื่อนร่วมรุ่นที่อยู่ในประเทศไทยมีจำนวนน้อย อีกทั้งยังมีต้นทุนที่เป็นค่าเล่าเรียน แบบสองเทอมหรือสามเทอม ที่สูง จนถึงสูงมาก และยังมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เป็นค่าใช้จ่ายทางสังคมสูงตามไปด้วย และที่สำคัญที่เกิดกับเด็กไทย คือมีแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษแทนภาษาไทยในการสื่อสาร และนำไปสู่ความบกพร่องในการใช้ภาษาไทยในที่สุด (สุทธิดา ปกป้อง, 2545) ความบกพร่องนี้ เป็นทั้งการอ่านและการเขียนภาษาไทย เนื่องจากสิ่งแวดล้อม

ล้อมเป็นภาษาอังกฤษ และปัจจุบันที่ตั้งของโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่ มีการย้ายไปอยู่ชานเมืองที่ไกลออกไป เพื่อให้มีพื้นที่กว้างขึ้น สามารถรองรับนักเรียนที่มีจำนวนมากขึ้น ทำให้การเดินทางลำบากมากขึ้น และโรงเรียนนานาชาติบางแห่ง เป็นโรงเรียนที่ต้องอยู่ประจำอีกด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นองค์ประกอบที่คัดกรองนักเรียนที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติได้อย่างชัดเจน ทำให้ทางเลือกที่เป็นโรงเรียนนานาชาตินี้ ยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองได้ทั้งหมด

ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2538 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายโรงเรียนรูปแบบใหม่ โดยมีโรงเรียนสองภาษา เป็น 1 ใน 5 ของโรงเรียนรูปแบบใหม่ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการด้วย ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนในกำกับของรัฐ, โรงเรียนวิถีสอน, โรงเรียนต้นแบบการใช้ ICT, โรงเรียนส่งเสริมความสามารถพิเศษ และโรงเรียนสองภาษา (Bilingual School) และยังมีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ERIC : English Resource and Instruction Center) ให้มีในทุกพื้นที่เขตการศึกษา เพื่อเป็นหน่วยกลางแลกเปลี่ยนความรู้ บุคลากรและสื่อการสอนให้แก่โรงเรียนสองภาษา เพื่อตอบสนองความต้องการเรียนภาษาอังกฤษนี้ ส่งผลให้โรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน ที่มีการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับ มีการจัดหลักสูตรที่เป็นสองภาษามากขึ้น ซึ่งโรงเรียนสองภาษานี้ มีต้นทุนในการเรียนที่ต่ำกว่าโรงเรียนนานาชาติ โดยมีวัฒนธรรมแบบตะวันออกและที่สำคัญมีการเรียนภาษาไทยที่ไม่แตกต่างกับโรงเรียนไทยที่สอนแบบปกติ เพียงแต่เพิ่มการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน (English Program : EP) มากขึ้น และเข้ามาเป็นทางเลือกใหม่สำหรับผู้ปกครองที่ไม่ต้องการเรียนในโรงเรียนนานาชาติ และที่ต้องการให้ลูกเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาที่สองได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา อิงสกุล (2541) ที่พบว่า ถ้าผู้เรียนได้อยู่ในสภาวะ หรือสิ่งแวดล้อมที่ดีและใช้ภาษาต่างประเทศตลอดเวลา ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษานั้นได้คล่องขึ้น และยังสอดคล้องกับจากงานวิจัยของ Lampert, 1977 (อ้างถึงใน วรวรรณ เหมชาติ, 2542) ที่พบว่า เด็กที่มีประสบการณ์ทั้งสองภาษาจะมีความคิดแบบยืดหยุ่น และมีความเข้าใจทางโครงสร้างในการใช้ภาษาทั้งสองดีกว่าเด็กที่มีประสบการณ์ทางด้านภาษาเพียงภาษาเดียว คือ สติปัญญาของเด็กที่รู้สองภาษาดีกว่าเด็กที่รู้ภาษาเดียว

ถึงแม้ว่า โรงเรียนทางเลือกใหม่ ที่เป็นโรงเรียนสองภาษานี้ เป็นทางเลือกที่น่าสนใจ ซึ่งมีประโยชน์ในด้านที่โรงเรียนนานาชาติขาด แต่ก็ถูกพบว่ามีปัญหาบ้าง เช่น งานวิจัยของ เสาวภา จันทร์สงค์ (2547) พบว่าการดำเนินงานการจัดหลักสูตร English Program ในโรงเรียนสองภาษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีปัญหาที่ผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่นในการจัดหลักสูตรและครูต่างชาติขาดแคลน ต้องการค่าตอบแทนสูง และยังมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย รวมทั้งครูต่างชาติขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนการสอน และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนยังมีความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกัน และยังมี

ปัญหาที่พบจากงานวิจัยของ พริมรศ นนทภักดิ์ (2547) พบว่าการดำเนินงานของโครงการโรงเรียนสองภาษาในระดับมัธยม มีอุปสรรคคือ ครูต่างชาติไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างและไม่ได้จบทางการศึกษา รวมทั้งความยากลำบากในการสรรหาครูต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญล้อม ปานลักษณ์ (2535) พบว่า ครูผู้สอนมีวุฒิไม่ตรงกับวิชาที่สอน ขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร

อีกทั้งโรงเรียนสองภาษาที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาล กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของเวลาที่จัดกิจกรรม และต้องมีครูชาวต่างประเทศที่ต้องออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตามสำเนียงของเจ้าของภาษาและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารเบื้องต้นได้ หรือจัดครูไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ดีเข้าไปมีส่วนร่วมตลอดเวลา โดยต้องมีนักเรียนไม่เกินห้องละ 25 คน พร้อมทั้งครูผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะด้านการสอนที่ชำนาญ ในการดูแลเด็กอนุบาลได้อย่างถูกต้องและสามารถนำไปสู่เป้าหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ได้ รวมทั้งยังต้องเผชิญกับปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเด็กปฐมวัยไทย คือ การหลงใหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างๆ จากภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และยังต้องตระหนักถึงเอกลักษณ์วัฒนธรรมในสังคมไทย และบริบททางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตทางสังคมของเด็ก (กรมวิชาการ, 2546)

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องตระหนักถึงความสำคัญในการกิจการบริหาร โรงเรียนอนุบาลสองภาษา เพื่อเป็นการวางรากฐานภาษาอังกฤษที่ดี เพื่อการศึกษาต่อไปในอนาคตของเด็กภายใต้ข้อจำกัดต่างๆ ซึ่งต้องส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ซึ่งต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ที่มีความสนใจ และความสามารถที่แตกต่างกัน อีกทั้งต้องเสริมทักษะด้านการแก้ปัญหา การคิด การใช้เหตุผล และการสร้างสรรค์ ไป พร้อมกับถ่ายทอดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ภายใต้วัฒนธรรมแบบไทย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งยังต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ในสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองและชุมชน ที่ไม่ใช่เป็นเพียงภาพลักษณ์ในเชิงการตลาด เพราะจากงานวิจัยของ สิริรัตน์ ครุวรรณ (2550) พบว่าโรงเรียนสองภาษา มีปัญหาด้านผู้ปกครอง ที่ควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด คือ ปัญหาผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงต่อโครงการโรงเรียนสองภาษา จนมีผลกระทบต่อการบริหารงานของโครงการโรงเรียนสองภาษา อีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสอนสองภาษา และโรงเรียนอนุบาลสองภาษาที่มีบทบาทต่อสังคมมากขึ้น ในการพัฒนา และการเรียนรู้ของเด็กให้เหมาะสมกับวัย พร้อมกับพัฒนาการทักษะด้านภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาที่สอง คือภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการวางรากฐานในการศึกษาที่ดี และความมั่นคงทางด้านภาษา ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพ

และปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา ในสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นองค์ความรู้และแนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนอนุบาลที่มีการจัดการเรียนการสอนสองภาษา ให้เกิดประโยชน์และตรงจุดมุ่งหมายของการศึกษาอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารของโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารของโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา สภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่มีการเปิดสอนระดับอนุบาล 1 อนุบาล 2 และอนุบาล 3 ในปีการศึกษา 2552 จำนวน 42 โรงเรียน โดยใช้ผู้บริหาร 42 คน และครู 346 คน จากรายชื่อโรงเรียน เอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2552
3. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยปรับจากกรอบแนวคิดการบริหารการศึกษาในงานด้านต่างๆ ของ Robert S. Fisk (1961) ที่ ภิญ โย สาธร และ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ ได้เพิ่มเป็น 5 ประการ (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2551) ได้แก่ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานบุคคล 3) การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 4) การบริหารงานอาคารสถานที่ เท่านั้นซึ่งปรับจากแนวคิด การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ชุร การ การเงิน การให้บริการ ของ ภิญ โย สาธร และนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ และ 5) การบริหารงานกิจการนักเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. สภาพ หมายถึง ลักษณะการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนที่มีการจัดการเรียนการสอนสองภาษา ในกรุงเทพมหานคร

2. ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค ข้อขัดข้อง สิ่งที่ไม่พึงประสงค์ หรือข้อบกพร่องที่ต้องพิจารณาแก้ไขในการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชน ที่มีการจัดการเรียนการสอนสองภาษา ในกรุงเทพมหานคร

3. โรงเรียนอนุบาลเอกชน คือ โรงเรียนที่จัดตั้งโดยใช้ทรัพยากรของภาคเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ที่มีจัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

4. โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา หมายถึง โรงเรียนอนุบาลเอกชนที่มีการเปิดสอนสองภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

5. การบริหารการศึกษาในงานด้านต่างๆ หมายถึง ภาระกิจของผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่ต้องปฏิบัติ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน 5 ประการ ได้แก่

5.1 การบริหารงานวิชาการ

5.2 การบริหารงานบุคคล

5.3 การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

5.4 การบริหารงานอาคารสถานที่

5.5 การบริหารกิจการนักเรียน

6. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียน ให้ทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการในโรงเรียน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนสองภาษา

7. ครู หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนและมีประสบการณ์ในการสอนเด็กในโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนสองภาษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานของผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. เป็นข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาของหน่วยงานต้นสังกัดในการจัดการฝึกอบรม พร้อมทั้งกำหนดแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา ในด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชน และการประชาสัมพันธ์ การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และการวางแผน การบริหารกิจการนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เพื่อบรรยายถึงสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 7 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนการวิจัย 2) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย 4) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 5) การเก็บรวบรวมข้อมูล 6) การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 7)อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบของแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งเป็นแบบสอบถาม สำหรับผู้บริหารและครู เป็นลักษณะแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (checklist) โดยทำวิเคราะห์แบบแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตาราง และคำถามปลายเปิด (Open-ended) โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและแสดงค่าความถี่และหาค่าร้อยละโดยใน 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียน ตามกรอบแนวคิด การบริหารงานการศึกษา ที่ครอบคลุมภารกิจของผู้บริหาร 5 ประการ ได้แก่ 1) การบริหารงานวิชาการ 2)การบริหารงานบุคคล 3) การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 4)การบริหารงานอาคารสถานที่ และ5)การบริหารกิจการนักเรียน

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน ตามกรอบแนวคิด การบริหารงานการศึกษา ที่ครอบคลุมภารกิจของผู้บริหาร 5 ประการ ได้แก่ 1) การบริหารงานวิชาการ 2)การบริหารงานบุคคล 3) การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 4)การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และ5)การบริหารกิจการนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากเครื่องมือ ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง สำหรับส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิด (Opened-end) นำมาวิเคราะห์เนื้อหา แล้วแสดงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง สำหรับส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิด (Opened-end) นำมาวิเคราะห์เนื้อหา แล้วแสดงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 แบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง สำหรับส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิด (Opened-end) นำมาวิเคราะห์เนื้อหา แล้วแสดงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ

ลำดับขั้นการนำเสนอรายงานการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอรายงานผลการวิจัย โดยมีแบ่งเนื้อหา เป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ วิธีการดำเนินการวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. แนวคิดเกี่ยวกับงานบริหารการศึกษา
 - 1.1 การบริหารการศึกษา
 - 1.2 การบริหารการศึกษาในงานด้านต่างๆ
 - 1.3 กรอบแนวคิดงานวิจัยการบริหารงานการศึกษาในงานด้านต่างๆ
2. การจัดการศึกษาปฐมวัย

3. โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลสองภาษา ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
 - 1.1 การบริหารการศึกษา
 - 1.2 การบริหารการศึกษาในงานด้านต่างๆ
 - 1.3 กรอบแนวคิดงานวิจัยการบริหารงานการศึกษาในงานด้านต่างๆ
2. การจัดการศึกษาปฐมวัย
3. โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

1.1 การบริหารการศึกษา (Educational Administration)

นักบริหารและนักวิชาการ หลายคนได้ให้ความหมาย คำว่า การบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้ Good. (1973) ได้ให้ความหมาย การบริหารการศึกษา คือ

1. การแนะนำ ควบคุม และการจัดการทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารของโรงเรียนหรือการบริหารธุรกิจต่างๆ โดยกิจการต่างๆ ที่นำไปสู่จุดหมายสุดท้ายของการศึกษา
2. การแนะนำ ควบคุม และการจัดการทุกๆ ด้านในการบริหาร โรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน แต่ไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจต่างๆ เช่น การบริหารที่เกี่ยวข้องกับครู บทเรียน การเรียน หลักสูตรและการแนะแนว
3. การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมและการจัดการเกี่ยวกับงานหรือกิจการ โรงเรียน รวมทั้งการบริหารธุรกิจโรงเรียน โดยมุ่งให้บรรลุผลตามจุดหมายปลายทางของการศึกษาที่ได้ตั้งไว้

Wilson (อ้างถึงใน รุ่ง พูลสวัสดิ์, 2527) ให้ความหมาย การบริหารการศึกษาไว้ในหนังสือ Educational Administration คือ การดำเนินการร่วมกันจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการบริหารการศึกษาในโรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ ถูกต้อง มีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผล

Campbell, Corbally, and Nystrand (1983 อ้างถึงใน สมาน อัสวภูมิ, 2549) ได้ให้ความหมาย การบริหารการศึกษา คือ การจัดการ (Management) ของสถาบันต่างๆ ซึ่งออกแบบไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการสอน (Teaching) และการเรียน (Learning) และสถาบันเหล่านี้ ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ มณฑลการศึกษา โรงเรียนเอกชน มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน และอื่นๆ

อุทัย ธรรมเตโช (2531) ให้ความหมาย การบริหารการศึกษา คือ ความพยายามที่จะจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนากำลังคน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ (Cognition) ความซาบซึ้ง เจตคติ ค่านิยม (Affection) และสามารถนำไปปฏิบัติได้ (Action) เพื่อให้สามารถพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคมวัฒนธรรม

เยาพา เดชะคุปต์ (2542) ให้ความหมาย การบริหารการศึกษา ดังนี้

การบริหาร (Administration) คือ ความพยายามที่จะใช้ทรัพยากรให้มีประโยชน์มากที่สุด และบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาในเชิงระบบแล้วการบริหารเป็นเรื่องของขั้นตอนระหว่างทรัพยากร กระบวนการ และผลผลิต สำหรับทรัพยากรนั้นครอบคลุมไปถึง เงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ เป็นต้น ส่วนผลผลิตนั้นมุ่งตรงไปที่ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ หรือผลกำไร เป็นต้น

การศึกษา คือ กระบวนการทางสังคมในการถ่ายทอดวัฒนธรรม ความรู้ อย่างเป็นระบบ ที่เลือกสรรและควบคุมสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคนทางด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณธรรม ตลอดจนการถ่ายทอดวัฒนธรรม และพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ให้เกิดผลดี และเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคม

การบริหารการศึกษา คือ ความพยายามการดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องของการศึกษา ได้แก่ โรงเรียน หลักสูตร ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน ตำราเรียน และอาคารสถานที่ เป็นต้น ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หรือ ความพยายามที่จะดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยให้มีผลผลิตคือ ผู้เรียนที่มีคุณภาพ

สมาน อัสวภูมิ (2549) ให้ความหมาย การบริหาร คือ กระบวนการและกิจกรรมที่สามารถใช้ในการบริหารงานในทุกระบบองค์การ ข้อแตกต่างคือหน่วยงานหรือองค์การที่จะบริหารนั้น มีภารกิจหลักอะไร เช่น การบริหารการศึกษา ภารกิจหลัก คือ การจัดการศึกษา ซึ่งมีกิจกรรมหลัก คือ การจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน

ภิญโญ สาธร (2523) ได้ให้ความหมาย การบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

การบริหาร คือ ศิลปะในการทำให้กิจการต่างๆ ได้รับการปฏิบัติจนเป็นผลสำเร็จ
การศึกษา คือ กระบวนการสั่งสอน ฝึกอบรม หรือกระบวนการถ่ายทอด ความรู้ ความชำนาญและทัศนคติ ซึ่งรวมเรียกว่า ประสบการณ์ ซึ่งมนุษย์เป็นผู้จัดให้แก่มนุษย์ด้วยกัน

การบริหารการศึกษา คือ ผู้จัดการและรับผิดชอบ การดำเนินงานต่างๆ ทุกชนิดในระบบการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาอาจทำงานบริหารในระดับสถานศึกษา ในระดับท้องถิ่น หรือ ชุมชน หรืออำเภอ เทศบาล หรือระดับจังหวัด เรื่อยไปจนถึงระดับต่างๆ ในส่วนกลาง ได้แก่ หัวหน้าแผนกต่างๆ หัวหน้าหรือผู้อำนวยการกอง อธิบดี จนถึงปลัดกระทรวง หรือคือ กิจกรรมต่างๆ ที่กลุ่มบุคคลร่วมกันดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนหรือสมาชิกของสังคม ในทุกๆ ด้าน เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่างๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผนและไม่เป็นระเบียบแบบแผน ทั้งในและนอกโรงเรียน

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) ได้ให้ความหมาย การบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบ และใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม การบริหารเกี่ยวกับหลักการกว้างๆ 6 ประการ คือ

1. มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
2. กลุ่มบุคคลดังกล่าวร่วมมือกัน
3. ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างด้วยความประสานสัมพันธ์ และมีระบบ ระเบียบกฎเกณฑ์

4. ด้วยการรู้จักใช้ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม
5. ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจน

6. วัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ช่วยกันกำหนดขึ้น โดยทุกคนรับรู้และเห็นด้วยตรงกัน

การศึกษา หมายถึง กระบวนการทางสังคมที่จะเลือกสรรและควบคุมสิ่งแวดล้อม และดำเนินการเพื่อพัฒนาคน ทางด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณธรรม ตลอดจนการถ่ายทอดวัฒนธรรมและพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองของบุคคลให้เกิดผลดี และเป็นที่ยอมรับนับถือสังคม

การบริหารการศึกษา คือ กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้าน ตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกับความต้องการของสังคม โดยอาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคลและอาศัยทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินอยู่

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา คือ การดำเนินกิจกรรมทางการศึกษา ทั้งที่อยู่ในระบบโรงเรียน และไม่อยู่ในระบบโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาในทุกๆ ด้าน โดยมีกระบวนการและขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง โดยการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ในการดำเนินงาน ให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา

1.2 การบริหารการศึกษาในงานด้านต่างๆ

พนัส หันนาคินทร์ (2524) ได้จำแนกประเภทของงานบริหาร โรงเรียน ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การบริหารงานด้านวิชาการ ได้แก่ งานในด้านการบริหารบุคลากรทางการสอน การบริหารด้านหลักสูตร ตารางสอน แบบเรียน และการประเมินผลการศึกษา
2. การบริหารงานด้านบริการนักเรียน คือ การจัดกิจกรรมนักเรียน การจัดบริการแนะแนว การรักษาระเบียบวินัยของนักเรียน รวมทั้งการจัดบริการด้านอื่นๆ เช่น บริการสุขภาพนักเรียน บริการอาหารกลางวัน เป็นต้น
3. การบริหารงานด้านธุรการ คือ งานธุรการด้านต่างๆ เช่น งานสารบรรณ งานการเงิน งานพัสดุครุภัณฑ์ งานดูแลรักษาอาคารสถานที่ เป็นต้น

Campbell and other (1979) ได้แบ่งการบริหารการศึกษาในงานด้านต่างๆ ออก เป็น 6 งาน ได้แก่

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน (Curriculum and Instruction)
2. งานบริหารบุคลากร (Staff Personnel)

3. งานบริหารกิจการนักเรียน(Pupil Personnel)
4. งานด้านอาคารสถานที่ (Physical Facilities)
5. งานด้านงบประมาณและธุรการ(Finance and Business Management)
6. งานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (School-Community Relationships)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในมาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ดังนี้

1. การบริหารวิชาการ คือ กิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพมากที่สุด
2. การบริหารงานบุคคล คือ กระบวนการเกี่ยวกับการจัดการบุคคลตั้งแต่การสรรหา คัดเลือก อบรมและพัฒนา การประเมินผล การจ่ายตอบแทน การให้พ้นจากงาน
3. การบริหารงบประมาณ คือ การเงินของโรงเรียน ได้แก่ การหาแหล่งรายได้ การจัดทำงบประมาณของโรงเรียน การควบคุมตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน การจัดทำและการควบคุมตรวจสอบ การบัญชี การเงิน การพัสดุ และการจัดซื้อจัดหาพัสดุ
4. การบริหารงานทั่วไป คือ งานบริหารสถานศึกษาอื่นๆ ที่นอกเหนือจากงานวิชาการ งานบุคคล และการเงิน ได้แก่ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานกิจการนักเรียน งานอาคารสถานที่ เป็นต้น

อุทัย ธรรมเตโช (2531) ได้สรุปงานของผู้บริหารการศึกษาไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. การบริหารวิชาการ
2. การบริหารบุคลากรทางการศึกษา
3. การบริหารธุรการ การเงิน การบัญชี พัสดุ และการบริการ
4. การบริหารกิจการนักเรียน
5. การบริการชุมชน

Fisk (1961 อ้างถึงใน รุ่ง พูลสวัสดิ์, 2527) ได้สรุปงานการบริหารโรงเรียน เป็น 4 ประเภท คือ

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงานบุคคล
3. การบริหารงานธุรการ
4. การบริหารงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้อำนวยการในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในการบริหารงานการศึกษาภายใน โรงเรียน มีภารกิจที่จะต้องปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกมากมาย ซึ่งอาจสรุปหน้าที่ของผู้อำนวยการได้ 4 ประการ ตามงานวิจัยของ Robert S. Fisk และภิญโญ สาธร และนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ ได้เพิ่มงานบริหารกิจการนักเรียนขึ้นอีกหนึ่งงาน โดยกำหนดภารกิจของผู้บริหารไว้เป็น 5 งาน ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงานบุคคล
3. การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน
4. การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ธุรการ การเงิน การให้บริการ
5. การบริหารกิจการนักเรียน

จะเห็นได้งานบริหาร โรงเรียน ได้มีการแบ่งออกเป็นหลายงานที่แตกต่างกัน แต่ก็ยังครอบคลุมงานหรือภารกิจของโรงเรียนทั้งหมด ซึ่งงานบริหาร โรงเรียนนี้ต้องทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายของการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ได้ โดยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการบริหารงานการศึกษา ของ ภิญโญ สาธร และนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ เป็น 5 งาน คือ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานบุคคล 3) การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 4) การบริหารงานเกี่ยวกับเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ธุรการ การเงิน และการให้บริการ และ 5) การบริหารกิจการนักเรียน (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2551) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ

ภิญโญ สาธร (2523) ให้ความหมาย งานบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการสอนนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด ความจริงผู้บริหารการศึกษาหรือครูใหญ่ทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการ เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถานบันการศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ

สमान อัสวภูมิ (2549) ให้ความหมาย งานบริหารงานวิชาการ คือ กระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้พันธกิจการบริหารด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ และมีขอบเขตการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ (Academic Affair Planning)
2. การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development)
3. การจัดการเรียนการสอน (Instruction Management)
4. การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน (Supervision and Instructional Development)
5. การประเมินผลงานทางวิชาการ (Evaluation of Academic Affair)

รุ่ง พูลสวัสดิ์ (2527) ให้ความหมาย วิชาการ คือ งานที่ผู้บริหารการศึกษาจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียน ได้มีความรู้ ความสามารถ พอที่จะนำมาพัฒนาตนเองให้มีความรู้พื้นฐานที่จะนำพาให้ตนเองมีความสุข พอใจ เป็นคนดี มีศีลธรรมและพฤติกรรมที่ดีในอนาคต และมีขอบเขตของงานวิชาการ ได้แก่

1. งานพัฒนาหลักสูตร คือ การดำเนินงานเพื่อพัฒนาหลักสูตรมาใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการของสังคมและสภาพของแต่ละท้องถิ่น
2. งานนิเทศการศึกษา คือ งานที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้คำแนะนำ ซึ่งแนะ วิธีการสอน อุปกรณ์การสอน ให้กับบุคคลหรือผู้ร่วมงาน
3. งานจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยส่งเสริมการศึกษาของผู้เรียน เช่น การจัดการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียน เป็นต้น
4. งานแนะแนว คือ การแนะแนวการศึกษา อาชีพ และปัญหาของแต่ละคน เช่น การส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจการแนะแนว เพื่อให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาของผู้เรียน
5. งานประเมินผลการศึกษา คือ งานที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลตามระเบียบข้อบังคับของการประเมินผลการศึกษา
6. งานติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน โครงการและกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนที่ได้ดำเนินการปฏิบัติมาแล้ว เช่น การประเมินอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้
7. งานประชุมเพื่อประสานงานแผนการทำงานและการปรับปรุงการปฏิบัติงานในโรงเรียน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนด้วย

ขอบข่ายงานวิชาการที่ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องรับผิดชอบ มี 3 งาน ได้แก่

1. การจัดขั้นตอนการบริหารงานวิชาการ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 การวางแผนงานวิชาการ เป็นการกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน วิชาการ จัดระบบงาน กำหนดวิธีการ จัดบุคลากรประจำสายงาน จัดทำโครงการและแผนปฏิบัติงาน ต่างๆ ภายในหน่วยงาน เพื่อให้งานดำเนินไปตามเป้าหมายของแผนงานและโครงการนั้นๆ

1.2 การติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนและโครงการ เพื่อติดตามงาน ที่ปฏิบัติไปแล้วหรือกำลังดำเนินการอยู่ เช่น การอบรมครู การวัดผล การประชุมสัมมนา เป็นต้น

1.3 การประเมินผล เป็นการประเมินผลระบบงานหรือแผนงานที่วางไว้ ที่ผู้บริหารดำเนินการประเมินเป็นระยะ จนกว่าโครงการหรือแผนงานนั้นเสร็จสิ้น เพื่อดูผลงานว่า เป็นอย่างไร หรือควรปรับปรุงแก้ไขงานอย่างไร

2. การจัดและพัฒนางานวิชาการ ได้แก่

2.1 จัดทำแผนการสอนของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนต้องร่วมมือกัน เป็นการพัฒนาหลักสูตรลงไปสู่การปฏิบัติการสอน และยังเป็นการพัฒนาวิธีการสอนของครูด้วย

2.2 จัดโครงการสอนเสริมและโครงการส่งเสริมเด็กที่เรียนดี

2.3 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น กิจกรรมสันทนาการ ชุมนุมต่างๆ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด

2.4 จัดแนะแนวการศึกษา อาชีพและปัญหาต่างๆ

2.5 การจัดห้องสมุดเพื่อให้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้

2.6 การจัดสื่อการเรียนการสอน และโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน

2.7 จัดรวบรวมเอกสารการสอน คู่มือครูเพื่อช่วยให้ครูสอนดีขึ้น

2.8 การนิเทศการสอน เช่น การเยี่ยมชั้นเรียน การให้คำแนะนำ การอบรม สัมมนา การขอความร่วมมือจากศึกษานิเทศก์ เพื่อช่วยพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน

2.9 การพัฒนาการวัดผลและประเมินผล เช่น การวิเคราะห์ข้อสอบ วิเคราะห์หลักสูตร เป็นต้น

3. การส่งเสริมและควบคุมงานวิชาการ ได้แก่

3.1 การจัด โรงเรียน เช่น อาคารเรียน บริเวณโรงเรียน เพื่อส่งเสริมงาน วิชาการในโรงเรียน

3.2 การดูแลควบคุมบุคลากรประจำชั้นเรียนให้หลักวิชาการ

3.3 การควบคุมบุคลากรให้ปฏิบัติงานไม่ให้ผิดพลาด บกพร่องและส่งเสริมพัฒนาให้มีความรู้ทางวิชาการอยู่เสมอและต่อเนื่อง

3.4 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการทดลองวิธีการสอนใหม่ๆ และให้กำลังใจ

3.5 ส่งเสริมให้มีการสอนซ่อมเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ

3.6 ตรวจสอบการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

3.7 จัดบริการช่วยเหลืองานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ

3.8 กำหนดเวลาทดสอบ การทดสอบ และเก็บสถิติข้อมูล

3.9 จัดประชุมผู้ปกครองเพื่อขอความร่วมมือในการเรียนของนักเรียน

3.10 ส่งเสริม สนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมในงานวิชาการ

กมล ภูประเสริฐ (2544) ให้ความหมาย การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา คือ การบริหารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

กระบวนการบริหารงานวิชาการ มีส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

1. การวางแผนพัฒนา คือ การวางแผนที่มีพื้นฐานมาจากสภาพที่เป็นปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนางาน และกำลังงบประมาณ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 การกำหนดวิสัยทัศน์

1.2 การกำหนดภารกิจ หรือพันธกิจ

1.3 การกำหนดจุดมุ่งหมาย

1.4 การกำหนดกลยุทธ์

1.5 การกำหนดแผนงาน หรือโครงการ

2. การนำแผนไปปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การจัดองค์การ ได้แก่ การกำหนดหัวหน้างาน ผู้ดำเนินงานและภารกิจของผู้รับผิดชอบ

2.2 การสั่งงานหรือมอบหมายงาน

2.3 การควบคุม

2.4 การติดตามกำกับ

2.5 การประสานงาน

2.6 การนิเทศงาน

3. การประเมินผลการปฏิบัติตามแผน เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งประกอบด้วย

3.1 การประเมินระหว่างการทำงาน

3.2 การประเมินเมื่อสิ้นสุดงาน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ(2536) ได้กำหนดให้งานวิชาการ เป็นงานหลักของโรงเรียน โดยมีขอบข่ายของงานวิชาการ 7 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. งานด้านหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้ คือ การจัดทำหลักสูตร เอกสารหลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตรให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานของครู เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรให้ชัดเจน รวมถึงวางแผนนำหลักสูตรไปใช้ นิเทศการเรียนการสอน และประเมินผล พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตร

2. งานด้านการเรียนการสอน คือ จัดให้มีแผนการสอนทุกชั้น ทุกกลุ่มประสบการณ์ จัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับเวลา และสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน พร้อมทั้งจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรให้เพียงพอ และจัดครูประจำชั้น ครูประจำวิชาให้เหมาะสม ครูเข้าสอนแทน ดัดตามและช่วยแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมของครู และเป็นผู้นำ ปรับปรุงการสอน เทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี

3. งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน คือ จัดหาและบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการเรียนการสอนแก่ครูอย่างเพียงพอ ครบทุกกลุ่มประสบการณ์ และส่งเสริมให้ครูผู้สอนผลิต และใช้อุปกรณ์การสอนให้ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหา และกิจกรรมในแผนการสอน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูแสวงหาวิทยาการใหม่ๆ และสื่อการสอนในชุมชนหรือท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ทางการเรียนการสอน

4. งานวัดผลและประเมินผล คือ จัดให้มีการวัดและประเมินผล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนดไว้ โดยระยะเวลาการวัดผลต้องสอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียน พร้อมทั้งจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นที่ใช้ในการวัดผล ให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ และนำผลการวิเคราะห์มาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน

5. งานห้องสมุด คือ จัดให้มีห้องสมุดหรือมุมหนังสือ ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการห้องสมุด และจัดหาเอกสารหนังสือ คุรุภัณฑ์ให้เพียงพอ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางและทันสมัยอยู่เสมอ และจัดกิจกรรมห้องสมุดเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลเมื่อสิ้นภาคหรือสิ้นปีการศึกษา

6. งานนิเทศภายใน คือ ศึกษาและทำความเข้าใจ หลักและวิธีการปฏิบัติในการนิเทศภายในให้ชัดเจน สร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยมีเครื่องมือ วัสดุ เอกสารสำหรับการนิเทศให้พร้อม และเพียงพอ และจัดการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

7. งานประชุมอบรมทางวิชาการ คือ ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ เพื่อวางแผน หรือจัดให้มีการประชุมครูในโอกาสต่าง ๆ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้ารับการประชุม อบรมทางวิชาการ และให้มีประเมินผลหรือรายการการประชุมทุกครั้ง โดยจัดงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็น ต่อการจัดประชุมอบรมทุกครั้ง

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) ได้กล่าวว่า ผู้อำนวยการยังคงจะต้องเป็นผู้นำทางวิชาการในโรงเรียน ดังนั้นผู้อำนวยการจึงเสมือนกับต้องมีคุณลักษณะเพิ่มขึ้นกว่าเดิม คือ

1. เป็นผู้นำทางวิชาการในโรงเรียน (Instructional Leader)
2. เป็นผู้ประสานงานและให้บริการที่ดี
3. เป็นผู้มีอิทธิพลเป็นที่ยอมรับเชื่อถือในหมู่ครู ในการที่จะรักษาความสามัคคีของสมาชิกในโรงเรียน
4. เป็นผู้ควบคุมการบริหารงานตามนโยบายให้บรรลุจุดมุ่งหมายทั้งของโรงเรียนและของสมาชิกในโรงเรียน

ดังนั้นภารกิจด้านการบริหารงานวิชาการผู้อำนวยการ จะรับผิดชอบเพียงผู้เดียวไม่ได้ แต่เป็นผู้นำทางวิชาการในโรงเรียน ที่คอยกระตุ้นและส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนร่วมมือกัน ในการปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนให้ดีขึ้น และต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ ได้แก่

1. มีปรัชญาและจุดประสงค์ของโรงเรียน คือ เข้มทิศของโรงเรียนว่าต้องการผลิตนักเรียนไปในแนวทางใด
2. หลักสูตร คือ โรงเรียนใช้หลักสูตรอย่างไร จะพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและความเจริญของชุมชนเพียงใด
3. การจัดการเรียนการสอน คือ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร ตารางสอนมีการกำหนดที่คาบต่อสัปดาห์ในแต่ละรายวิชา การจัดครูเข้าสอนได้ตรงตามความถนัดเป็นต้น
4. การนิเทศและพัฒนาครู คือ โรงเรียนมีแนวทางในการพัฒนาครูให้มีแนวคิดใหม่ๆ มีพัฒนาทางด้านวิชาการ พัฒนาการด้านการสอนให้ดีขึ้น

5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมทางด้านวิชาการให้แก่แก่นักเรียนอย่างไร หรือจะเสริมบุคลิกภาพความรู้ของนักเรียนที่หลักสูตรไม่สามารถกำหนดไว้

โดยสรุป การบริหารงานวิชาการ เป็นพันธกิจหลักในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งหมายถึง การบริหารกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เกิดเรียนรู้ ตรงตามเป้าหมายการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งต้องจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรอย่างพอเพียงและมีการปรับปรุงอยู่เสมอ รวมทั้งต้องติดตาม ประเมินผล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยเน้นการจัดการเรียนการสอนสองภาษา ที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลักคือ

1. หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสองภาษา และการพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การประเมินผลการปฏิบัติงานตามจุดประสงค์ของหลักสูตร
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

2. งานบริหารงานบุคคล

ธงชัย สันติวงษ์ (2525) ได้กล่าวถึง การบริหารงานบุคคล ว่า เป็นภารกิจสำคัญที่ผู้บริหารต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ทั้งในแง่การรู้จักสรรหา คัดเลือก จ่ายตอบแทน ประเมินผลอบรมและอื่นๆ เพื่อให้องค์กรได้คนที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการและมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าตลอดเวลา โดยกำหนดหน้าที่งานด้านการบริหารบุคคล เป็นกระบวนการที่มีประกอบด้วยส่วนสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวพัน ดังนี้

1. การออกแบบงานและการวิเคราะห์เพื่อจัดแบ่งตำแหน่งงาน (task specialization process) คือ ขั้นตอนต่อเนื่องจากการกำหนดเป้าหมายขององค์กร โดยทำการวางแผนองค์การ (organization planning) และการออกแบบงาน (job design) พร้อมทั้งทำการวิเคราะห์งาน (job analysis)

2. การวางแผนกำลังคน (manpower planning process) คือ ขั้นตอนการวิเคราะห์เพื่อทราบชนิดและจำนวนของตำแหน่งงาน และบุคคลที่ต้องการเพื่อจัดเป็นแผนกำลังคนขององค์กร

3. การสรรหาและคัดเลือกพนักงาน (recruitment and selection process) คือ วิธีการสรรหาบุคคล เพื่อให้ได้บุคคลที่พึงประสงค์ที่สุด และวิธีการคัดเลือกคน เพื่อให้ได้คนที่ดี มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามตำแหน่งงานต่างๆ

4. การปฐมนิเทศ บรรจุพนักงานและการประเมินผลการปฏิบัติงาน (induction and appraisal process) คือ กลไกในการส่งมอบคนเข้าทำงาน ด้วยการแนะนำงานและติดตาม ด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงาน (performance evaluation) เพื่อส่งเสริมให้พนักงานมีประสิทธิภาพดีตลอดเวลา และสามารถดำเนินการเลื่อนขั้น โยกย้าย หรือลดตำแหน่ง ได้เหมาะสม

5. การอบรมและพัฒนา (training and development process) คือ ขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติตลอดเวลาที่มีทรัพยากรมนุษย์ทำงานอยู่กับองค์กร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งที่จะให้มีการเสริมความรู้ ความสามารถ และความชำนาญให้มีขึ้นในพนักงาน เพื่อให้แน่ใจได้ว่า คุณภาพของพนักงานจะไม่ตกต่ำลง เพราะผลเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยต่างๆ เช่น ด้านเทคนิค วิธีการผลิต และเงื่อนไขของปัจจัยสภาพแวดล้อมอื่น ตลอดจนช่วยให้พนักงานมีความเติบโตก้าวหน้าทันโลก

6. การจ่ายตอบแทน (compensation process) คือ กิจกรรมทางด้านการหาวิธีและทำการจ่ายผลตอบแทนพนักงานด้วยผลประโยชน์ต่างๆ เพื่อให้พนักงานได้รับความพอใจมากที่สุดและพอใจเพียงในระดับที่จะสามารถสร้างแรงจูงใจ ที่ส่งผลให้เกิดกำลังใจที่ดีและทำให้ผลผลิตสูงขึ้น เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ

7. การทะนุบำรุงรักษาด้านสุขภาพ ความปลอดภัยและแรงงานสัมพันธ์ (health, safety maintenance process and labor relations) คือ การรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างพนักงานและองค์กร โดยการดูแลด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน พร้อมทั้งสร้างให้มีระบบของการเจรจาทั้งสองฝ่าย เพื่อความราบรื่นในการอยู่ร่วมกัน

8. การใช้นโยบาย การควบคุม และการประเมินผล (discipline, control and evaluation process) คือ ขั้นตอนการรักษากฎกติกา ด้วยการใช้วิธีการดำเนินการทางวินัยที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันการเสียหายและให้เป็นเกิดความเป็นธรรมแก่พนักงาน ซึ่งต้องมีกลไกในการควบคุมติดตาม และประเมินผล

เสนาะ ดิยาวี (2545) ได้พิจารณาการจัดบุคลากรในเชิงการบริหาร เป็นงาน 3 ลักษณะคือ

1. งานให้บริการ(A service function) ได้แก่
 - 1.1 การสรรหา (recruitment)
 - 1.2 การคัดเลือก (Selection)

- 1.3 ระบบการตอบแทน (Remuneration)
- 1.4 การฝึกอบรม (Training)
- 1.5 สุขภาพและความปลอดภัย (Health and Safety activities)
2. งานการควบคุม (A control function) ได้แก่
 - 2.1 การออกจากงาน (Labour turnover)
 - 2.2 ผลงาน (Productivity)
 - 2.3 การขาดงาน (Absenteeism)
 - 2.4 การลาออกจากงาน (Resignation)
3. งานให้คำปรึกษา (A advisory function)
 - 2.5 การเลื่อนขั้น
 - 2.6 การร้องเรียน
 - 2.7 การทำสัญญาจ้างงาน

ทฤษฎี สาร (2523) ได้ให้ความหมาย การบริหารงานบุคคล คือ การใช้คนให้ทำงานให้ได้ผลดีที่สุด โดยใช้เวลาน้อยที่สุดและสิ้นเปลืองเงินและวัสดุในการทำงานนั้นๆ น้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันคนที่เราใช้นั้นมีความสุข มีความพอใจที่จะให้ผู้บริหารใช้ พยายามที่จะทำงานตามที่ผู้บริหารต้องการ หรืออีกนัยหนึ่ง การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา คือ การบริหารให้บรรดาบริการต่างๆ ของฝ่ายผู้ให้การศึกษาดำเนินไปด้วยดี และเกิดประโยชน์ สมความมุ่งหมายของการศึกษา โดยอาศัยเทคนิคในการคัดเลือกบุคคลที่มาทำงานให้เหมาะสม และเทคนิคในการพัฒนาบุคคลที่มีอยู่แล้ว ให้มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานให้เกิดประโยชน์ ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้คนเหล่านั้นมีความเจริญก้าวหน้าและได้รับผลตอบแทนเป็นที่พอใจ และมีความสุขในการทำงาน

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) ได้สรุปหลักการสำคัญในการบริหารงานบุคคล ว่ามี 4 ประการ คือ

1. การคัดเลือกและการสรรหาบุคลากรคือ กระบวนการสรรหาบุคลากรภายนอกหรือการคัดเลือกบุคลากรภายในให้เข้ามารับตำแหน่งเป็นครู ซึ่งมีกระบวนการที่ต้องทำ คือ ต้องมีการวางแผนกำลังคนที่ขาดไปที่ต้องการจะรับใหม่ อาจเลื่อนบุคลากรภายใน หรือประกาศรับใหม่ตามกำลังคนที่ขาด โดยต้องกำหนดเกณฑ์การรับโดยพิจารณาถึงปริมาณงาน กำหนดคุณสมบัติของคนที่รับเข้ามา ทั้งทางด้านวิชาชีพ และคุณสมบัติส่วนตัว แสวงหาแหล่งที่จะได้คนมา ประกาศรับสมัคร ทำการสอบคัดเลือกบรรจุเข้าตำแหน่ง มีการปฐมนิเทศให้รู้ระเบียบกฎเกณฑ์ รู้จักหน่วย

งาน เพื่อนร่วมงานและสถานที่ต่างๆ พร้อมทั้งบอกสวัสดิการต่างๆ ที่มี โดยการคัดเลือก ต้องยึดหลัก 4 ประการ คือ

- 1.1 หลักความมั่นคง
- 1.2 หลักความสามารถ
- 1.3 หลักความเป็นกลาง
- 1.4 หลักความเสมอภาค

2. การบำรุงรักษาบุคลากร คือ กระบวนการที่ทำให้บุคลากรที่เข้ามาแล้ว ปฏิบัติงานอยู่กับโรงเรียนได้นานๆ ไม่หนีงาน และทำงานด้วยความเต็มใจตามกำลังความสามารถ โดยต้องบำรุงขวัญ โดยมีหลัก ดังนี้

- 2.1 การทำให้ยอมรับในวัตถุประสงค์ของงาน
- 2.2 การทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน
- 2.3 การทำให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวในหน่วยงาน
- 2.4 การให้สิ่งตอบแทนในการทำงานที่เหมาะสม
- 2.5 จัดให้มีการนิเทศการปฏิบัติงาน
- 2.6 จัดให้มีการสื่อสารที่คล่องตัวและทั่วถึง
- 2.7 รักษาสุขภาพจิตและกายของคนในหน่วยงานให้ดียู่เสมอ

ทั้งนี้ การบำรุงรักษาบุคลากร ยังได้ครอบคลุมถึง การจูงใจบุคลากรซึ่งอาจพิจารณาความต้องการของแต่ละบุคคล (Individual needs) มีความต้องการอะไรบ้าง และได้รับการตอบสนองหรือยัง ซึ่งความต้องการบุคคลนี้ Abraham H. Maslow ได้ลำดับความต้องการของมนุษย์ (Need hierarchy theory) ไว้ 5 ชั้น คือ

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) คือ ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น น้ำ อาหาร อากาศ ที่อยู่ อาศัย การพักผ่อน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) คือเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นที่ 1 แล้วบุคคลจะต้องการความปลอดภัย การได้รับการปกป้องหรือเป็นอิสระจากความกลัว ความกังวลใจ ความคับข้องใจ ปลอดภัยจากอันตราย และความไม่แน่นอนต่างๆ เช่น อุบัติเหตุ หรืออาชญากรรม รวมถึงความต้องการที่จะอยู่ภายใต้โครงสร้าง คำสั่ง กฎหมายที่ชัดเจน ไม่อยากเผชิญกับสิ่งที่ไม่คาดหวังมาก่อน สิ่งที่ไม่สามารถจัด

การได้ ความไม่เป็นระเบียบ หรืออันตรายจากสิ่งที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น รวมถึงความมั่นคงในชีวิต ความมั่นคงในอาชีพ หรือการทำงาน เป็นต้น

ขั้น 3 ความต้องการทางสังคม (Social needs) คือ เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นที่ 1 และ 2 แล้ว บุคคลจะมีความต้องการทางสังคม ต้องการเพื่อน ต้องการความรัก และความเป็นมิตรจากบุคคลอื่น

ขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญ (Esteem needs) คือ ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือและเห็นคุณค่าจากผู้อื่น ในด้านชื่อเสียง เกียรติยศ ฐานะทางสังคม การเป็นผู้มีความสำคัญเป็นที่สนใจของผู้อื่นจากผู้อื่น ต้องการมีตำแหน่ง มีอำนาจ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จสมหวังในชีวิต (Self-actualization needs) เมื่อความต้องการขั้นที่ 1 – 4 ได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลจะมีความต้องการสูงสุดที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดีที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ เป็นความปรารถนาที่จะเติมเต็มในตัวตนตามศักยภาพทั้งหมดที่มีอยู่ เป็นในสิ่งที่เป็นไปได้โดยเหมาะสมกับตนเองตามธรรมชาติ เพื่อความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง เป็นสถานะที่แต่ละคนได้ใช้ความสามารถทั้งหมดของตน ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการกระทำที่เหมาะสมกับตนยิ่งขึ้น

3. การพัฒนาบุคลากร คือ กระบวนการส่งเสริมให้คนที่ปฏิบัติงานอยู่แล้วได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และความสามารถเพิ่มขึ้น เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เช่น

- 3.1 ให้ไปศึกษาต่อ
- 3.2 ให้ไปประชุม อบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการ
- 3.3 ให้ทำโครงการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และวิจัย
- 3.4 ให้ไปทัศนศึกษา เยี่ยมเยือน ดูการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาอื่นๆ หรือเยี่ยมชมดูการสอนในโรงเรียนเดียวกัน ศึกษาจากครูอาวุโส เป็นต้น
- 3.5 ให้ไปเลือกเรียนวิชาในมหาวิทยาลัยโดยไม่นับหน่วยกิต
- 3.6 ให้เขียนบทความ
- 3.7 ทวารสารหรือหนังสือตำรา ให้อ่านแล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง
- 3.8 ให้มีการสาธิตการสอนให้ดู
- 3.9 ให้ไปฟังปาฐกถา การอภิปรายความรู้ทางวิชาการ
- 3.10 ให้เป็นสมาชิกของสมาคมวิชาชีพ เพราะสมาคมอาจมีการอภิปรายทางวิชาการ ส่งวารสารให้อ่าน มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน
- 3.11 ให้ไปฝึกงานกับผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น

4. การให้บุคลากรให้พ้นออกจากงาน คือ การให้บุคลากรพ้นจากการงาน มีสาเหตุได้หลายประการ เช่น เจ็บป่วยอยู่เสมอแล้วลาออก ทำความผิดร้ายแรงถูกไล่ออก การย้ายการโอนไปอยู่ที่อื่น การลาออกไปประกอบวิชาชีพอื่น การเกษียณอายุ เป็นต้น

ยงยุทธ เกษสาคร (2546) ได้กล่าวถึง การบริหารงานบุคคลในด้านการพัฒนาบุคลากรว่า เมื่อได้สรรหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้าทำงานแล้ว เมื่อเวลาผ่านไปความรู้ต่าง ๆ ก็ลดน้อยลง ประกอบกับวิทยาการต่าง ๆ เจริญขึ้น รวมทั้งเทคนิควิธีการได้เปลี่ยนไป จึงจำเป็นที่องค์กรจะต้องหาทางให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้ส่งเสริมให้มาตรฐานขององค์กรสูงขึ้น ทั้งนี้อาจมีวิธีการพัฒนาบุคลากรดังกล่าว ได้หลากหลายวิธีดังนี้ คือ

1) การนิเทศงาน เป็นการให้คำแนะนำแก่บุคลากรเกี่ยวกับงาน โดยผู้บริหาร หรือหัวหน้าหน่วยงานภายในองค์กร เพื่อให้การดำเนินงานได้ผลดียิ่งขึ้น หรือจัดการนิเทศงานเมื่อพบว่าบุคลากรประสบปัญหาในการปฏิบัติงาน

2) การให้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยการให้คำชี้แนะหรือกระตุ้นจากผู้บริหาร เช่น การจัดมุมวิชาการ การอ่านตำราหรือนิตยสารทางวิชาการ การค้นคว้าวิจัย เป็นต้น

3) การฝึกอบรม เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ ๆ ควรส่งเสริมให้บุคลากรเข้าอบรม เช่น มีการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงาน โดยการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ จำพวกเครื่องใช้อัตโนมัติในสำนักงาน (Office Automation : O.A.) เข้ามาใช้ช่วยประหยัดแรงงานและเวลาในการปฏิบัติงาน

4) การสัมมนาทางวิชาการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แนวความคิดใหม่ ๆ ของบุคลากรที่เข้ามาสัมมนา

5) การไปศึกษาดูงานทั้งภายในและภายนอกประเทศตามความเหมาะสม เพื่อจะได้เกิดแนวคิดในการเปรียบเทียบระหว่างองค์กรของตนกับองค์กรภายนอกอื่น ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาองค์กรของตน

6) การให้ไปศึกษาต่อ องค์กรควรส่งเสริมให้บุคลากรไปศึกษาต่อ การที่บุคลากรมีวุฒิสูงขึ้นจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงานมากขึ้น และยังเป็นโอกาสให้บุคลากรได้ตำแหน่ง หรือเงินเดือน เพิ่มตามความสามารถอีกด้วย

สัจด์ อุทรานันท์ (2529) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา มีจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาคน การนิเทศการศึกษาเป็นการกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น

2. เพื่อพัฒนางาน การนิเทศการศึกษา คือ การพัฒนาการสอน ที่มีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่นักเรียน ซึ่งเป็นผลผลิตจากการสอนของครูและบุคลากรทางการศึกษา

3. เพื่อสร้างการประสานสัมพันธ์ เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกันรับผิดชอบร่วมกัน ผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำและผู้ตาม ซึ่งไม่ใช่เป็นการทำภายใต้การถูกบีบบังคับ และคอยตรวจตราหรือคอยจับผิด

4. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ เป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการนิเทศ เพราะขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลมีความตั้งใจทำงาน หากการนิเทศไม่ได้สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว การนิเทศก็ย่อมจะประสบผลสำเร็จได้ยาก

โดยสรุป การบริหารงานบุคคล เป็นสิ่งสำคัญในการบริหารงาน เพราะงานทุกชนิดต้องดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพหรือบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้นั้น ขึ้นกับความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกคนในการองค์การ ดังนั้น การบริหารงานบุคคลที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ การบริหารที่เกี่ยวข้องกับบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร โครงการสองภาษา โดยมีกระบวนการที่ต่อเนื่อง ได้แก่

1. การจัดคนเข้าทำงานให้ตรงกับลักษณะงานที่ได้จัดหรือออกแบบไว้ โดยการแสวงหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งครู

2. การบำรุงรักษาบุคลากร เพื่อรักษาบุคลากรให้อยู่ปฏิบัติงานกับสถานศึกษาได้ยาวนาน อย่างเต็มใจตามกำลังความสามารถ พร้อมทั้งยอมรับในวัตถุประสงค์ของงาน มีความพึงพอใจในงาน

3. การพัฒนาครูที่ทำงานอยู่ ได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ให้มีแนวคิดใหม่ๆ มีพัฒนาทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสองภาษา เพื่อพัฒนาทางการสอนให้ดีขึ้นเช่น การให้ไปศึกษาต่อ การไปอบรมสัมมนา การทำโครงการศึกษาทดลอง วิจัย การเขียนบทความ เป็นต้น เพื่อเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าตลอดเวลา

4. การประเมินผล เพื่อเป็นการควบคุม ติดตาม และประเมินผลงานที่ได้รับมอบหมาย โดยพิจารณาตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อป้องกันการเสียหายและให้เกิดความเป็นธรรม และประสิทธิภาพสูงสุด

3. การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) กล่าวว่า โรงเรียนและชุมชน ต้องเป็นของคู่กันเสมอ เพราะมนุษย์ต้องมีระบบการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ที่สะสมมาให้กับคนรุ่นหลัง เพื่อความเจริญก้าวหน้า

ของสังคม โรงเรียน จึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อให้มีการถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ และโรงเรียนได้รับการสนับสนุนทางการเงิน จากชุมชนในรูปของภาษีและความช่วยเหลือพิเศษ ดังนั้นโรงเรียนจึงมีข้อผูกพันทางกฎหมาย ศีลธรรม และความรับผิดชอบร่วมกับชุมชน และประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของและอุปถัมภ์ โรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จึงจำเป็นต้องเป็นกระบวนการสองทาง คือ โรงเรียนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ให้ข่าวสารชุมชน และชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสนับสนุนโรงเรียนด้วย

กิจกรรมและวิธีการต่างๆ ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนนั้น สามารถจัดทำได้ตามหลักการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

การประชาสัมพันธ์โรงเรียน มีองค์ประกอบที่แตกต่างไปจากการประชาสัมพันธ์หรือการโฆษณาทางด้านธุรกิจ แต่จะเน้นด้านความสัมพันธ์ของบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน การปฏิบัติติดต่อกัน ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่จัดดำเนินงานมุ่งความเข้าใจ เชื่อถือ ศรัทธา และความผูกพันโดยไม่หวังผลกำไร หรือการโฆษณาชวนเชื่อ องค์ประกอบต่างๆ ที่จะมาพิจารณา คือ

1. ความสัมพันธ์ของบุคคลแต่ละบุคคล ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับครู ครูกับครู ครูกับพนักงาน เจ้าหน้าที่ คณงานภารโรง

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ศิษย์เก่ากับครูและโรงเรียน

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับครูและโรงเรียน

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับครูและโรงเรียน

2. ความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคล ได้แก่

2.1 ความสัมพันธ์กับสมาคมผู้ปกครองกับครูและโรงเรียน

2.2 ความสัมพันธ์กับสมาคมศิษย์เก่ากับครูและโรงเรียน

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการการศึกษา กับโรงเรียน

2.4 ความสัมพันธ์กับสมาคมต่างๆ ในชุมชน หรือกลุ่มอิทธิพลในชุมชน กับโรงเรียน

2.5 ความสัมพันธ์กับสมาคมทางวิชาชีพครูกับโรงเรียน

3. เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์และกิจกรรมช่องทางต่างๆ ในการสร้างประชาสัมพันธ์ มี 5 ประการ คือ

- 3.1 กิจกรรมต่างๆ ของนักเรียน
- 3.2 สิ่งพิมพ์และเอกสารต่างๆ ของโรงเรียน
- 3.3 การให้ข่าว ออกข่าว ส่งอินเทอร์เน็ต ลงหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์
- 3.4 การใช้สื่อเกี่ยวกับโศดทัศน์อุปกรณ์ เช่น การจัดนิทรรศการ ฉายสไลด์ วิดิทัศน์ ภาพยนตร์ แผ่นเสียง เทปบันทึกเสียง เพาเวอร์พอยท์ และอินเทอร์เน็ต
- 3.5 การจัดกิจกรรมใน โอกาสพิเศษและการบริการพิเศษต่างๆ ของโรงเรียน เช่น วันครบรอบการจัดตั้งโรงเรียน วันสำคัญของชาติ ศาสนา การบริการใช้โรงเรียนเป็นสถานที่ประกอบงานมงคล บริการด้านเครื่องมืออุปกรณ์ อาคารสถานที่เพื่อประกอบกิจกรรมทางสังคมของชุมชน

สมาน อัสวภูมิ (2549) ให้ความหมาย งานความสัมพันธ์กับชุมชน คือความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับสถานศึกษา เป็นการที่ให้ชุมชนเข้าใจและร่วมมือกับสถานศึกษา ในขณะที่เดียวกันสถานศึกษาก็ให้บริการชุมชนและให้ความร่วมมือกับชุมชนทั้งด้านการจัดกิจกรรมต่าง และการจัดการศึกษา

ภิญโญ สาร (2523) ให้ความหมาย การประชาสัมพันธ์โรงเรียน คือ การสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างกลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่งกับประชาชน ซึ่งกลุ่มบุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องรับใช้หรือให้บริการ การประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนเป็นกระบวนการไม่ตรีสัมพันธ์สองทาง (a two-way process) คือ โรงเรียนเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับบรรดาความคิดเห็นต่างๆ สัมพันธ์กับประชาชนที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์สำคัญของการประชาสัมพันธ์โรงเรียน คือ

1. เสนอรายงานให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับกิจการต่างๆ ของโรงเรียน
2. สร้างความเชื่อถือ ความมั่นใจ และความนิยมที่มีต่อโรงเรียนให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน
3. สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามาช่วยเหลือเกื้อกูลกิจการเกี่ยวกับการศึกษาต่างๆ ของโรงเรียน ทั้งในด้าน การเงิน วัสดุ แรงงาน และกำลังใจ
4. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจในความสำคัญของการศึกษา และให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยทุกคนที่จะต้องให้ความสนใจ และเข้ามามีส่วนร่วมดูแลการจัดการศึกษาของโรงเรียน

5. ส่งเสริมให้ครูกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนนักเรียนได้ผลดี ด้วยความร่วมมือกันทั้งทางโรงเรียนและที่บ้าน
6. สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชนหรือท้องถิ่น ที่โรงเรียนตั้งอยู่ให้เกิดขึ้น โดยมีโรงเรียนเป็นศูนย์กลางชุมชน ศูนย์การศึกษาและศูนย์วัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ
7. ประเมินความต้องการของผู้ปกครอง และประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการศึกษา เพื่อให้โรงเรียนมีโอกาสสนองความต้องการอันแท้จริงของประชาชนได้จริง
8. แก้ไขปิดเปิด คลี่คลายข้อข้องใจและสิ่งที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจ โรงเรียน ผิดๆ ช่วยทำให้ประชาชนมองโรงเรียนในแง่ดี มีความเข้าใจและเห็นใจโรงเรียน มองครูและนักเรียนด้วยความเชื่อถือและนิยมนยกย่อง

ขอบข่ายของงานประชาสัมพันธ์ มีหลักใหญ่ 2 ประการ (รุ่ง พูลสวัสดิ์, 2527) คือ

1. การประชาสัมพันธ์ภายนอกหน่วยงาน คือ การประชาสัมพันธ์กับประชาชน และชุมชน โดยไม่ได้จำกัดอยู่แต่ในท้องถิ่นเท่านั้น เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี ความเข้าใจที่ถูกต้องกับประชาชนและชุมชนในสังคม
2. การประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน คือ การประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีและถูกต้องให้บุคลากร เกิดความพึงพอใจในหน่วยงาน บุคลากรที่จะได้รับการประชาสัมพันธ์ในหน่วยงาน ได้แก่ ครู อาจารย์ นักเรียน เจ้าหน้าที่ คนงาน ภารโรง และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในหน่วยงานทุกฝ่าย

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของเด็ก

การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้นั้น ส่วนหนึ่งขึ้นกับการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนและบ้าน คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูจะต้องร่วมมือกัน เพราะทั้งสองฝ่ายล้วนเป็นส่วนที่สำคัญต่อชีวิตและการศึกษาของเด็ก

Decker and Decker (1984 อ้างถึงใน เตียนา รักขมณี, 2547) ได้สรุปถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยต่อพัฒนาการของเด็ก ดังนี้

1. เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีความรู้สึกลดอคฤกษ์ขณะอยู่ในโรงเรียนมากกว่าเด็กอื่น ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับบุคลากรในโรงเรียนจนเด็กรู้สึกเหมือนอยู่กับผู้ใหญ่ที่ตนเองมีความคุ้นเคยด้วย

2. เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และมีความสนใจในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นมากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วม
3. เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีความสามารถทางสติปัญญาและความพร้อมมากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วม
4. เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครองและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองมากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วม
5. การที่ผู้ปกครองมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก ได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ ทำให้เด็กมีระดับสติปัญญาสูงขึ้น
6. เด็กจะมีโอกาสได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ จากการที่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองที่มีภูมิหลังต่างกัน
7. การได้เห็นผู้ปกครองทำงานร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนจะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีกับผู้ปกครอง บุคลากรและโรงเรียน

นภเนตร ธรรมบวร (2549) ได้สรุปถึงงานวิจัยด้านครอบครัวในรอบ 30 ปีที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญของครอบครัวในการมีส่วนร่วมทางการศึกษา และการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการจัดการศึกษา มีผลทั้งความสำเร็จทางการเรียนของเด็ก และยังส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในชีวิตของเด็กด้วย โดยเด็กที่พ่อแม่ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานั้น นอกจากประสบความสำเร็จด้านการเรียนแล้ว คือ ได้คะแนนดี มาโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยตามกำหนดเวลา และมีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และยังพัฒนาทัศนคติทางบวกต่อตนเองด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน หมายถึง การบริหารงานที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับชุมชน เพื่อเน้นความสัมพันธ์ของบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน โดยมุ่งสร้างสรรค์และก่อประโยชน์ในด้านต่างๆ ผ่านกระบวนการประชาสัมพันธ์โรงเรียน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการตัดสินใจต่างๆ ที่มีผลต่อการศึกษา และช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก รวมถึงการส่งเสริมให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของโรงเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้นได้แก่

1. การเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของผู้ปกครอง ที่เป็นการให้ความรู้แก่เด็กตามความชำนาญ ทั้งที่เป็นผู้ปกครองอาสาเป็นผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกับเด็กในชั้นเรียน เช่น การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน การอ่านหนังสือให้เด็กฟัง การเล่นิทาน การสาธิตการทำอาหาร และการร่วมพาเด็กไปทัศนศึกษา รวมถึงการช่วยจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในชั้นเรียน

2. การประชาสัมพันธ์โรงเรียน เป็นการสื่อสารเพื่อแจ้งข่าวเกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน และสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน รวมถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองได้แก่

2.1 การสื่อสารทางเดียว ได้แก่ จดหมายข่าว คู่มือผู้ปกครอง รายงานการประชุม เป็นต้น

2.2 การสื่อสารสองทาง ได้แก่ การประชุมพิเศษ การเชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมชมชั้นเรียน หรือ บันทึกการเรียนรู้ที่บ้านและโรงเรียน เป็นต้น

3. การมีส่วนร่วมในการให้บริการหรือพัฒนาชุมชนของโรงเรียน เช่น การให้บริการด้านอาคารสถานที่ การให้บริการโดยเป็นแหล่งข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ให้บริการโดยให้ความรู้ด้านวิชาการแก่คนในชุมชน การเข้าร่วมช่วยงานชุมชนในโอกาสพิเศษต่างๆ เป็นต้น

4. การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ธุรการ การเงิน และการให้บริการ

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) ได้อธิบาย งานบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ธุรการ การเงิน และการให้บริการ ที่ผู้อำนวยการ ต้องจัดทำ คือ

1. งานธุรการโรงเรียน ได้แก่

1.1 การจัดตั้งโรงเรียน ได้แก่ การกำหนดเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการทำงานของครู

1.2 งานที่เกี่ยวกับกิจการนักเรียน ได้แก่ บริการข่าวสาร เวลามาเรียนของนักเรียน รายงานถึงผู้ปกครอง ระเบียบวินัยของโรงเรียน

1.3 งานที่เกี่ยวกับครู คนงานภารโรง

1.4 งานที่เกี่ยวกับหลักสูตร แบบเรียน อุปกรณ์การสอน

1.5 กิจกรรมต่างๆ

1.6 งานธุรการ ได้แก่ งานสารบรรณเกี่ยวกับหนังสือ งบประมาณ การเงิน พัสดุ ครุภัณฑ์ต่างๆ

1.7 การทำสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารโรงเรียน ได้แก่ วารสาร ประกาศ ทะเบียนครู สมุดลงเวลาทำงาน บัญชีจำนวนนักเรียน หลักฐานต่างๆ ของโรงเรียน

2. งานสารบรรณ ได้แก่ งานร่าง เขียน พิมพ์ จัดทำ ทำสำเนา รับ บันทึก ย่อเรื่อง เสนอ สั่งการ เก็บเข้าที่ ตอบ และค้นหา

สमान อิศวภูมิ (2549) ได้ให้ความหมาย งานสารบรรณ คือ งานที่เกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับเอกสารหลักฐานทางราชการ ตั้งแต่การจัดทำ การรับ การส่ง การเก็บรักษา การยืม การใช้ และการจำหน่ายทิ้งเอกสาร เป็นต้น

3. การเงินโรงเรียน หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียนต้องทราบประเภทของเงินงบประมาณ ซึ่งปัจจุบันได้จำแนกเป็น 7 หมวด ตามระเบียบ การบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2525 ข้อ 52 หมวดรายจ่ายของแผนงานหรือโครงการ ได้แก่

- 3.1 หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ
- 3.2 หมวดค่าจ้างชั่วคราว
- 3.3 หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ
- 3.4 หมวดค่าสาธารณูปโภค
- 3.5 หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
- 3.6 หมวดเงินอุดหนุน
- 3.7 หมวดรายจ่ายอื่นๆ

4. การจัดสำนักงานธุรการโรงเรียน หรือเรียกว่า สำนักงานผู้อำนวยการ ผู้บริหารระดับโรงเรียน ควรเอาใจใส่และดูแลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงห้องพยาบาล ห้องพักรุ ห้องประชุมครู และมีอุปกรณ์ต่างๆ อย่างพร้อมเพรียง

5. การบริหารสถานที่และบริเวณ โรงเรียน หมายถึง ผู้บริหารต้องดูแลเอาใจใส่รักษาและซ่อมแซมอาคารสถานที่ของโรงเรียน เช่น จัดให้มีห้องสมุด ห้องน้ำห้องส้วมสำหรับครู และนักเรียนให้เพียงพอ สนามหญ้า โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น

6. บริการต่างๆ ของโรงเรียน ในฐานะที่โรงเรียนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมและมีหน้าที่พัฒนาสังคม โรงเรียนจึงควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียนตามโอกาสอันควร ในขณะที่เดียวกันก็จัดให้มีการบำเพ็ญประโยชน์ของนักเรียนเพื่อบริการแก่ชุมชนด้วย เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การจัดสอนหรือบรรยายพิเศษให้แก่ประชาชน การจัดห้องสมุดสำหรับประชาชนหรือการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนตามโอกาสอันควร

กิติมา ปรีดีดิลก (2532) กล่าวว่า การบริหารงานอาคารสถานที่ หมายถึง การรู้จักจัดหา รู้จักใช้อาคารให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการควบคุมดูแลรักษา การให้บริการชุมชนและการรู้จักส่ง

เสริมทะนุบำรุงอาคารสถานที่ที่มีอยู่ให้คงสภาพดีและสนองความต้องการได้อย่างพอเพียง โดยแบ่ง
ขอบข่ายของการบริหารงานอาคารสถานที่ออกเป็น 5 ประการดังนี้

1. การจัดสร้างอาคารสถานที่
2. การใช้อาคารสถานที่
3. การบำรุงรักษาอาคารสถานที่
4. การควบคุมดูแลอาคารสถานที่
5. การประเมินผลการใช้อาคารสถานที่

สมาน อิศวภูมิ (2549) ให้ความหมาย งานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม คือ งานสนับสนุน
การจัดการเรียนการสอนที่สำคัญ เพราะการมีอาคารที่เพียงพอและปลอดภัยสำหรับการจัดการเรียน
การสอน นับว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานในการจัดการศึกษา รวมทั้งบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้
เกิดการเรียนรู้

อุทัย ธรรมเตโช (2531) ได้กล่าวถึง การบริหารงานอาคารสถานที่ ที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจ
สนใจในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ประโยชน์ใช้สอย และขยายดัดแปลงได้สะดวก
2. โรงเรียนควรมีบรรยากาศที่ดี
3. มีความปลอดภัยและคงทน
4. ชุมชนชุมชนมาใช้ได้สะดวก
5. มีความสมบูรณ์ คือ มีห้องสมุด ห้องพักผ่อน ห้องอาหาร สนามเด็ก
เล่น ห้องน้ำ ห้องส้วม และน้ำดื่ม น้ำใช้

รุ่ง พูลสวัสดิ์ (2527) ให้ความหมาย งานอาคารสถานที่ คือ งานที่ผู้บริหารใช้อำนาจหน้าที่
เท่าที่มีอยู่ในการดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ให้ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

พนัส หันนาคินทร์ (2524) กล่าวถึงขอบข่ายงานดูแลอาคารสถานที่ดังนี้คือ

1. การบำรุงรักษา ให้อาคารสถานที่อยู่ในสภาพดีเสมอ
2. การใช้ประโยชน์จากตัวอาคารสถานที่ให้มากที่สุด
3. การตกแต่งบริเวณให้สวยงามกลมกลืนกัน
4. การจัดบริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจ ทั้งในและนอกอาคาร

การบริหารงานอาคารสถานที่ ยังเป็นการบริหารงานสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้เด็ก ได้เรียนรู้ โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ซึ่ง Greenman (1988, อ้างถึงใน นกนต ธรรมบวร 2549) ให้ข้อเสนอแนะว่า ในการเริ่มต้นจัดชั้นเรียน ครูควรพิจารณาถึง วัสดุ อุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายไม่ได้ก่อน เช่น ประตู หน้าต่าง ปลั๊กไฟ ห้องน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ ครูควรคำนึงถึงการถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง บุคลากรในชั้นเรียน รวมตลอดถึง วัสดุ อุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้

ในงานวิจัยครั้ง ผู้วิจัยสนใจวิจัย การบริหารงานในด้านอาคารสถานที่ เท่านั้น เพราะงานอาคารสถานที่ มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยเสริมสร้างความเจริญงอกงาม ทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญาและสังคม ของนักเรียนและบุคลากร รวมทั้งเป็นสถานที่ที่ นักเรียน ครู ผู้บริหาร ได้มีการแลกเปลี่ยนทางสังคม ศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และยังเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานของบุคลากร โดย หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็ก ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การจัดสร้างอาคารสถานที่
2. การใช้งานอาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน โดยพิจารณา ดังนี้

2.1 ด้านความสะดวก ในการทำกิจกรรมต่างๆ ของเด็ก ได้แก่

2.1.1 สิ่งที่เคลื่อนย้ายได้ เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ ตู้เก็บของ ที่พร้อมและสะดวกในการใช้งาน ได้อย่างง่ายดายและราบรื่น

2.1.2 สิ่งที่เคลื่อนย้ายไม่ได้ เช่น จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำและห้องกิจกรรมต่างๆ รวมถึงแสงสว่างเพียงพอสามารถสนองความต้องการได้อย่างพอเพียง

2.2 ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน ทั้งที่เป็นตัวอาคาร ปลั๊กไฟ ห้องน้ำ และอุปกรณ์การสอน ที่อยู่ในสภาพแข็งแรงพร้อมใช้งานอย่างปลอดภัย ทำให้รู้สึกสบายใจและอุ่นใจเมื่อใช้งาน

3. การดูแลและการรักษาอาคารให้พร้อมใช้งานเสมอ

5. การบริหารงานเกี่ยวกับกิจการนักเรียน

กัญญา สาทร (2523) ให้ความหมาย การบริหารกิจการนักเรียน (pupil personnel administration) คือ การบริหารและนิเทศบรรดากิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน

การบริหารกิจการนักเรียน เริ่มตั้งแต่ การสำรวจนักเรียนที่มีอยู่ในเกณฑ์บังคับ ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ที่เรียกว่า สำมะโนนักเรียน (school census) การรับนักเรียน การลงทะเบียนเรียน การแบ่งกลุ่ม แบ่งชั้น กิจกรรมนอกหลักสูตรทั้งหลายที่นักเรียนจัดทำ ตลอดจนบริการเพื่อสวัสดิการที่โรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียน

การบริหารกิจการนักเรียน ประกอบด้วย

1. การจัดสำมะโนโรงเรียนและการทำนายปริมาณนักเรียน (school census and student projection)
2. การรับนักเรียน การแบ่งกลุ่มและการเลื่อนชั้น (admission, classification and promotion)
3. การรายงานเกี่ยวกับนักเรียน (pupil records and reports)
4. การรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน (school discipline)
5. บริการแนะแนวแก่นักเรียน (guidance services)
 - 5.1 บริการให้คำปรึกษา (counseling services)
 - 5.2 บริการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเด็ก (child study service)
 - 5.3 บริการปฐมนิเทศ (orientation programs)
 - 5.4 บริการข่าวสาร (information services)
 - 5.5 บริการแนะแนวการศึกษาและการประกอบอาชีพ (educational and vocational planning)
 - 5.6 บริการหางานให้นักเรียนทำ (job placement)
 - 5.7 บริการติดตามก้าวหน้าของนักเรียนทั้งศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า (follow-up program)
 - 5.8 บริการพัฒนาความเป็นผู้นำ และความสามารถในการเข้าสังคม (leadership and social development)
6. บริการเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน (school health services)
 - 6.1 จัดทำประวัติสุขภาพนักเรียนแต่ละคน (health history)
 - 6.2 ตรวจร่างกายนักเรียนทุกคน (physical examination)
 - 6.3 ตรวจสุขภาพโดยอาศัยห้องปฏิบัติการ (laboratory tests)
7. กิจกรรมต่างๆ ของนักเรียน (student activities)
 - 7.1 สภานักเรียน (student council)
 - 7.2 ชมรมหรือชุมนุม (clubs)

- 7.3 วารสาร (publications)
- 7.4 การจัดนิทรรศการทางศิลปะ (art Exhibition)
- 7.5 การแสดงละคร (drama)
- 7.6 การแสดงดนตรี (music)
- 7.7 การลูกเสือ ยุวกาชาด (the boy-scout and the red-cross)
- 7.8 การทัศนอาจร (sight-seeing excursion)

สมาณ อัสวภูมิ (2549) ให้ความหมาย งานกิจการนักเรียน คือ งานที่สถานศึกษาดำเนินการ เพื่อให้บริการแก่ผู้เรียน ทั้งที่เป็นงานธุรการที่เกี่ยวข้อง เช่น งานทะเบียน งานติดต่อประสานกับผู้ปกครอง เป็นต้น และงานที่ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียน เช่น งานรับสมัคร งานแนะแนว งานรับส่งนักเรียน งานสุขภาพ งานอาหารกลางวัน เป็นต้น ทั้งหมดนี้ งานกิจการนักเรียน ส่วนใหญ่จะเป็นงานที่ทางโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีคณะครูและเจ้าหน้าที่ร่วมกันดำเนินการ และเป็นงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง แต่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทางอ้อม

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) ให้ความหมาย การบริหารกิจการนักเรียน (Student Personnel Administration) คือ การบริหารและนิเทศงานกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน การบริหารกิจการนักเรียนจะเริ่มตั้งแต่วันที่เด็กจะเข้าโรงเรียน จนกระทั่งเด็กจะออกจากโรงเรียนไปแล้ว ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การสำรวจนักเรียนที่อายุอยู่ในเกณฑ์บังคับเรียกว่า สำมะโนนักเรียน
2. การรับเด็กเข้าเรียน
3. การลงทะเบียนเรียน
4. การแบ่งกลุ่ม แบ่งชั้นเรียน
5. การปฐมนิเทศ
6. การจัดให้ทุนการศึกษา
7. การจัดกิจกรรมนักเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร
8. การจัดบริการและสวัสดิการต่างๆ
 - 8.1 บริการอาหารกลางวัน
 - 8.2 บริการสุขภาพอนามัย
 - 8.3 บริการหอพัก

8.4 บริการให้คำปรึกษา หรือแนะแนว

8.5 บริการให้ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ

8.6 บริการสอนซ่อมเสริม

9. การรักษาวินัยและความประพฤติของนักเรียน

10. การทำระเบียบสะสมหลักฐานและประวัตินักเรียน

11. การวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

กิจกรรมนักเรียน (Student Activity Program) เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารกิจการนักเรียน กิจกรรมนักเรียนเน้นที่ตัวนักเรียน จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมและดำเนินการจัดการด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาหารือ และจะต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจมิใช่การบังคับ และยังหมายถึง บรรดากิจกรรมประกอบหรือนอกหลักสูตรทั้งหลาย ที่ให้การศึกษาแก่นักเรียนนอกห้องเรียน ที่จัดขึ้นโดยนักเรียนสมัครใจที่จะเข้าร่วมและดำเนินการเอง โดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากคณาจารย์ และไม่มีภาระให้คะแนนใดๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กเลื่อนชั้น หรือสำเร็จการศึกษา แบ่งเป็น 6 ประเภท คือ

1. กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมโครงการสอนในชั้นเรียน ได้แก่ ชุมนุมทางวิชาการ ต่างๆ เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมทางภาษา ชุมนุมสังคมศึกษา เป็นต้น
2. กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสนใจเฉพาะ และความสามารถพิเศษ ได้แก่ ชุมนุมละคร ชุมนุมไดวาที หนังสือพิมพ์โรงเรียน ชุมนุมดนตรี และชุมนุมงานอดิเรกต่างๆ เป็นต้น
3. กิจกรรมที่เป็นบริการภายในโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งฝึกการปกครองตนเอง และบริการส่วนรวม ได้แก่ สถานักเรียน คณะกรรมการนักเรียน กลุ่มช่วยเหลือด้านสวัสดิการและการจราจร กลุ่มพัฒนาบริเวณโรงเรียน กลุ่มบริหาร และรักษาความสะอาด โรงอาหาร เป็นต้น
4. กิจกรรมที่พัฒนาทางด้านจิตใจ น้ำใจและศีลธรรม ได้แก่ อนุภาชาด ลูกเสือ ชุมนุมพุทธศาสน์ แคมป์ไฟ เป็นต้น
5. กิจกรรมทางสังคมและสันตนาการ เป็นกิจกรรมที่พัฒนาการอยู่ร่วมกัน การเข้าสังคม การพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ กิจกรรมการพบปะสังสรรค์ในรุ่นเดียวกัน การร่ำวง ลีลาศ การไปทัศนศึกษา เป็นต้น
6. กิจกรรมทางด้านการกีฬา เป็นกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี มีน้ำใจ เสียสละ รู้จักให้อภัย ได้แก่ ชุมนุมทางด้านกีฬาต่างๆ

รุจิร ภู่อาระ และ จันทราณี สงวนนาม (2545) กล่าวถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตร ว่า การจัดการศึกษาให้บรรลุจุดหมาย มิได้ขึ้นอยู่กับแต่เฉพาะการสอนในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น การ

จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นวิธีการช่วยพัฒนาคุณลักษณะและนิสัยใจคอของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความเสียสละมีความซื่อสัตย์ กตัญญู มีความเมตตา กรุณา รักใคร่กลมเกลียว สัมผัสสามัคคี และมีวินัย มีภาวะของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ถ้าการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม เช่น กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย, กิจกรรมอาหารกลางวันของนักเรียน, กิจกรรมสหกรณ์, กิจกรรมอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม, กิจกรรมบริการแนะแนวการศึกษา, กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม, กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพพลานามัยและกีฬา, กิจกรรมห้องสมุด

สรุป การบริหารกิจกรรมนักเรียน หมายถึง การบริหารและนิเทศกิจการต่างๆ ที่เน้นเกี่ยวกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน แต่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทางอ้อม โดยเริ่มตั้งแต่ก่อนที่เด็กจะเข้าโรงเรียน จนกระทั่งเด็กจบออกจากโรงเรียนไปแล้ว ในโครงการที่เป็นสองภาษา โดยประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมนักเรียน ทั้งที่เป็นการเสริมหลักสูตรทั้งในและนอกห้องเรียน
2. การจัดบริการและสวัสดิการให้แก่นักเรียน
3. การวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนจบการศึกษาไปแล้ว

1.3 กรอบแนวคิดงานวิจัยการบริหารงานการศึกษาในงานด้านต่างๆ

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารการศึกษาต่างๆ ผู้วิจัยได้ปรับจากแนวคิดการบริหารการศึกษา ของ ภิญญ โสธร และนพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปและให้ความหมายของการบริหารงานการศึกษา ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การบริหารงานการศึกษา เป็นความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร บุคลากรที่อยู่ในโรงเรียน ทั้งที่เป็นบุคลากรด้านการศึกษา (academic staff) และที่ไม่ใช่บุคลากรด้านการศึกษา (non-academic staff) และชุมชน ที่ต้องร่วมมือกันจัดการศึกษาให้แก่เด็ก โดยใช้กระบวนการ ทรัพยากรและทักษะต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิผลของการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีงานในด้านต่างๆ 5 งาน คือ

1) การบริหารงานวิชาการ เป็นพันธะหลักในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งหมายถึง การบริหารกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เกิดเรียนรู้ ตรงตามเป้าหมายการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งต้องจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรอย่างพอเพียงและมีการปรับปรุงอยู่เสมอ รวมทั้งต้องติดตาม ประเมินผล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยเน้นการจัดการเรียนการสอนสองภาษา ที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลักคือ

1. หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสองภาษา และการพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน คือ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน โดยจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์การสอน ตามที่หลักสูตรกำหนดครบถ้วนตรงกับจุดประสงค์เนื้อหา
3. การประเมินผลการปฏิบัติงานตามจุดประสงค์ของหลักสูตร
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2) การบริหารงานบุคคล คือ การบริหารที่เกี่ยวข้องกับบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการสอนสองภาษา โดยมีกระบวนการที่ต่อเนื่อง ได้แก่

1. การจัดคนเข้าทำงานให้ตรงกับลักษณะงานที่ได้จัดหรือออกแบบไว้ โดยการแสวงหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งครู
2. การบำรุงรักษาบุคลากร เพื่อรักษาบุคลากรให้อยู่ปฏิบัติงานกับสถานศึกษาได้ยาวนาน อย่างเต็มใจตามกำลังความสามารถ พร้อมทั้งยอมรับในวัตถุประสงค์ของงาน มีความพึงพอใจในงาน
3. การพัฒนาครูที่ทำงานอยู่ ได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ให้มีแนวคิดใหม่ๆ มีพัฒนาทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสองภาษา เพื่อพัฒนาทางการสอนให้ดีขึ้นเช่น การให้ไปศึกษาต่อ การไปอบรมสัมมนา การทำโครงการศึกษาทดลอง วิจัย การเขียนบทความ เป็นต้น เพื่อเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าตลอดเวลา
4. การประเมินผล เพื่อเป็นการควบคุม ติดตาม และประเมินผลงานที่ได้รับมอบหมาย โดยพิจารณาตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อป้องกันการเสียหายและให้เกิดความเป็นธรรมและประสิทธิภาพสูงสุด

3) การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน หมายถึง การบริหารงานที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับชุมชน เพื่อเน้นความสัมพันธ์ของบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน โดยมุ่งสร้างสรรค์และก่อประโยชน์ในด้านต่างๆ ผ่านกระบวนการประชาสัมพันธ์โรงเรียน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการตัดสินใจต่างๆ ที่มีผลต่อการศึกษา และช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก รวมถึงการส่งเสริมให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของโรงเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ได้แก่

1. การเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของผู้ปกครอง ที่เป็นการให้ความรู้แก่เด็กตามความชำนาญ ทั้งที่เป็นผู้ปกครองอาสาเป็นผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกับเด็กในชั้นเรียน เช่น การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน การอ่านหนังสือให้เด็กฟัง การเล่นนิทาน การสาธิตการทำอาหาร และการร่วมพาเด็กไปทัศนศึกษา รวมถึงการช่วยจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในชั้นเรียน

2. การประชาสัมพันธ์โรงเรียน เป็นการสื่อสารเพื่อแจ้งข่าวเกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน และสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน รวมถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองได้แก่

2.1 การสื่อสารทางเดียว ได้แก่ จดหมายข่าว คู่มือผู้ปกครอง รายงานการประชุม เป็นต้น

2.2 การสื่อสารสองทาง ได้แก่ การประชุมพิเศษ การเชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมชมชั้นเรียน หรือ บันทึกการเรียนรู้ที่บ้านและโรงเรียน เป็นต้น

3. การมีส่วนร่วมในการให้บริการหรือพัฒนาชุมชนของโรงเรียน เช่น การให้บริการด้านอาคารสถานที่ การให้บริการโดยเป็นแหล่งข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ให้บริการโดยให้ความรู้ด้านวิชาการแก่คนในชุมชน การเข้าร่วมช่วยงานชุมชนในโอกาสพิเศษต่างๆ เป็นต้น

4) การบริหารงานอาคารสถานที่ โดยพิจารณา

1. การจัดสร้างอาคารสถานที่
2. การใช้งานอาคารสถานที่

2.1 ด้านความสะดวก ในการทำกิจกรรมต่างๆ ของเด็ก ได้แก่

2.1.1 สิ่งที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ ตู้เก็บของ ที่พร้อมและสะดวกในการใช้งานได้อย่างง่ายดายและราบรื่น

2.1.2 สิ่งที่สามารถเคลื่อนย้ายไม่ได้ เช่น จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ ห้องกิจกรรมต่างๆ รวมถึงแสงสว่างเพียงพอสามารถสนองความต้องการได้พอเพียง

2.2 ด้านความปลอดภัยในการใช้งาน ทั้งที่เป็นตัวอาคาร ปลั๊กไฟ ห้องน้ำ และอุปกรณ์การสอน ที่อยู่ในสภาพแข็งแรงพร้อมใช้งานอย่างปลอดภัย ทำให้รู้สึกสบายใจและอุ่นใจเมื่อใช้งาน

3. การดูแลและการรักษาอาคาร ให้พร้อมใช้งานเสมอ

5) การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและนิเทศกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน แต่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการ

สอนทางอ้อม โดยเริ่มตั้งแต่ก่อนที่เด็กจะเข้าโรงเรียน จนกระทั่งเด็กจบออกจากโรงเรียนไปแล้ว ในโครงการที่เป็นสองภาษา โดยประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมนักเรียน ทั้งที่เป็นการเสริมหลักสูตรทั้งในและนอกห้องเรียน
2. การจัดบริการและสวัสดิการให้แก่นักเรียน
3. การวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนจบการศึกษาไปแล้ว

2. การจัดการศึกษาปฐมวัย

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กล่าวถึง การศึกษาระดับปฐมวัยว่า คือ การศึกษาก่อนประถมศึกษา โดยปกติเป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็ก ที่มีอายุสามปีถึงหกปี เพื่อเป็นการวางรากฐานชีวิต และการเตรียมความพร้อมของเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพและการอยู่ร่วมในสังคม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของ เด็กปฐมวัย คือ เด็กในช่วงอายุ 0-5 ปี (เด็กตั้งแต่ปฏิสนธิถึงอายุ 5 ปี 11 เดือน 29 วัน) และรูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยสามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ดังนั้นการศึกษาปฐมวัย โดยทั่วไปจะหมายถึง การจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการพัฒนาการในเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 8 ขวบหรือชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งที่เป็นทางการ (formal) และการศึกษาที่ไม่เป็นทางการ (Informal) เพราะ การเรียนรู้ของเด็กในช่วงวัยนี้ถือเป็นรากฐานการเรียนรู้ในอนาคต (Petersen, 1996; Gestwicki, 1999; Bredekamp, 1997 ; GordonandWilliams-Browne, 1995 อ้างถึงใน นภเนตร ชรรณาวร, 2549)

การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับประเทศไทย หมายถึง การศึกษาที่จัดให้แก่เด็กที่มีอายุประมาณ 3-5 ปี โดยมีจุดมุ่งหมายอบรมเลี้ยงดูเด็กในวัยก่อนการศึกษาภาคบังคับ หรือระดับประถมศึกษา เพื่อเตรียมเด็กให้มีความพร้อมทุกด้าน ที่จะเข้ารับการศึกษาระดับต่อไป (กัญญา สาทร, 2523)

ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาก่อนประถมมีรูปแบบที่แตกต่างกันมากมาย โดยขึ้นกับจุดมุ่งหมาย ปรัชญา ความเชื่อ รูปแบบการเรียนการสอน สิ่งแวดล้อม และการตลาด แต่ทั้งหมดนี้มีเป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม เน้นการพัฒนาเด็กในทุกๆ ด้าน ไม่ใช่เพียงการเตรียมตัวเด็กเพื่อให้พร้อมที่จะเข้าเรียนต่อในระดับประถมศึกษาเท่านั้น แต่ต้องจัดประสบการณ์ให้เด็กได้สร้างพื้นฐานความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยจัดให้สอดคล้องตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการเด็กด้วย

การจัดการศึกษาปฐมวัยในประเทศไทย

อารี รังสินันท์ (2524 อ้างถึงใน นกเนตร ชรรณวร, 2549) ได้แบ่งวิวัฒนาการของการศึกษาปฐมวัยในประเทศไทย เป็น 5 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การจัดการศึกษาปฐมวัยก่อนมีระบบโรงเรียน

การศึกษาของไทยตั้งแต่สุโขทัยจนถึงพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ เป็นการศึกษาก่อนมีระบบโรงเรียน คือไม่มีโรงเรียนสำหรับเรียนหนังสือโดยเฉพาะ ไม่มีหลักสูตร ไม่มีกำหนดเวลาเรียน และไม่มีการวัดผลการศึกษา รัฐบาลไม่ได้เป็นผู้จัดการศึกษาโดยตรง แต่มอบให้วัดเป็นผู้จัดตามความสามารถ และความเหมาะสมของแต่ละวัด โดยมีพระสงฆ์เป็นครูผู้สอน โดยจัดตามประเภทของเด็ก ได้แก่

1.1 การปฐมวัยศึกษาสำหรับเจ้านายเชื้อพระวงศ์ ที่มีอายุตั้งแต่ 3 ขวบขึ้นไปจนถึง 7 ขวบ เป็นการเรียนรวมกันทั้งชายและหญิง

1.2 การจัดการศึกษาปฐมวัย สำหรับบุคคลที่มีฐานะดี โดยพ่อแม่จะจ้างครูมาสอนหนังสือแก่เด็กที่บ้าน

1.3 การจัดการศึกษาปฐมวัย แก่ บุคคลธรรมดาที่พ่อแม่มีฐานะยากจน และมีความจำเป็นต้องประกอบอาชีพ ไม่มีผู้ดูแลเด็ก พ่อแม่จะนำเด็กไปฝากไว้ที่วัดเพื่อเรียนหนังสือ และฝึกพระธรรมวินัย

ระยะที่ 2 การจัดการศึกษาปฐมวัยสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ

ในปี ร.ศ. 111 (พ.ศ. 2435) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ได้จัดตั้งโรงเรียนราชกุมาร และในปี ร.ศ. 112 (พ.ศ. 2436) ได้จัดตั้งโรงเรียนราชกุมารี่ขึ้น เพื่อเป็นสถานศึกษาของสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอที่ยังทรงพระเยาว์ และมีแนวความคิดในการจัดที่มุ่งส่งเสริมให้มีการสร้างแรงจูงใจแก่เด็ก โดยใช้วิธีการสอนที่ทำให้เด็กเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานและสนับสนุนให้เด็กลงมือกระทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง และในช่วงนั้นการศึกษาปฐมวัยได้มีการพัฒนาเป็นรูปของสถานรับเลี้ยงเด็กโดยพระอัครชายาเธอพระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ กรมขุนสุทธาสินีนาฏ ในรัชกาลที่ 5 เป็นผู้ดำริก่อตั้งขึ้น เมื่อปี 2433 ที่ตำบลสวนมะลิ ถนนบำรุงเมือง เพื่อเลี้ยงดูเด็กกำพร้า ยากจน และเด็กจรจัด เพื่อช่วยให้เด็กรอดพ้นอันตราย มีความปลอดภัย และเจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีต่อไป

ระยะที่ 3 การจัดการศึกษาปฐมวัยสมัยมีระบบโรงเรียน

การศึกษาปฐมวัยสมัยมีระบบโรงเรียน เริ่มขึ้นตั้งแต่มีโครงการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2441 เป็นต้นมา ในรูปของโรงเรียนมูลศึกษา หรือการศึกษาเบื้องต้น โดยเน้นการเรียนอ่าน เขียน คิดเลขเป็นหลัก ซึ่งในสมัยนั้นการจัดชั้นมูลศึกษา นิยมจัดในโรงเรียนประถมศึกษา และเป็นการจัด

เพื่อเตรียมเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา จึงจัดกันเองโดยไม่มีหลักสูตร หรือระเบียบการสอน ครูผู้สอนมีความรู้พอจะสอนให้เด็กให้อ่านออก เขียนได้เท่านั้น เป็นการเน้นการสอนหนังสือเป็นสำคัญ

ระยะที่ 4 การจัดการศึกษาปฐมวัยก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

ในปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ได้มีการพัฒนารูปแบบของการจัดการศึกษาปฐมวัยในรูปของโรงเรียนอนุบาล (Kindergarten) ตามแนวความคิดของฟร็อบเอล (Friedrich Wilhelm Froebel) นักการศึกษาชาวเยอรมัน ที่เชื่อว่าการเล่นเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่สำคัญที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ (हररररर नीलिवीररर, 2535) และมอนเตสซอรี (Maria Montessori) นักการศึกษาสตรีชาวอิตาลี ที่มีแนวคิดว่า สติปัญญาของคนเราไม่หยุดยั้งที่ แต่กระตุ้นให้พัฒนาขึ้นไปได้ และเด็กจะเรียนได้ดีที่สุด โดยใช้ประสาทสัมผัสของตัวเองโดยตรงกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว (हररररर नीलिवीररर, 2535) โดยเริ่มดำเนินการในโรงเรียนราษฎร์เป็นส่วนใหญ่ เช่น โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย โรงเรียนราชินี และโรงเรียนมาแตร์เดอี เป็นต้น

โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย หรือโรงเรียนวังหลัง ได้จัดตั้งแผนกอนุบาลขึ้นในปี พ.ศ. 2455 ซึ่งเป็นโรงเรียนอนุบาลแห่งแรก ดำเนินการโดยหม่อมโคลด์ โดยจัดการเรียนการสอนตามแนวฟร็อบเอลที่เน้นการเรียนปนเล่น มีการนำวิชาศิลปะ การร้องรำเพลง ดนตรี และการฝึกความพร้อมทางด้านสายตา และกล้ามเนื้อมาใช้

ต่อมาปีพ.ศ. 2483 กระทรวงธรรมการ หรือกระทรวงศึกษาธิการ ได้เปิดโรงเรียนอนุบาลแห่งแรกของรับขึ้น โดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ ซึ่งได้รับเงินบริจาคจาก นางสาวละออ หลิมแข่งไถ่ สำหรับการสร้างอาคารเรียน และได้เปิดทำการสอนครั้งแรก เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2483 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทดลองจัดการอนุบาลศึกษา และเพื่อทดสอบความสนใจและความเข้าใจของประชาชนในเรื่องการอนุบาลศึกษา โดยเปิดรับนักเรียนชายหญิง ที่มีอายุระหว่าง 3 ปี 6 เดือน ไปจนถึง 6 ปีหรือจนเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา และมีการจัดการเรียนการสอนตามแนวความคิดของฟร็อบเอล และใช้วิธีการสอนแบบเรียนปนเล่น โดยส่งเสริมให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง

ระยะที่ 5 การจัดการศึกษาปฐมวัยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา การศึกษาปฐมวัยได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับต่างๆ เช่น แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2503 และ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 เป็นต้น โดยรัฐได้ให้ความสำคัญของการศึกษาปฐมวัยมากขึ้น ส่งผลให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งรัฐและเอกชนได้ให้ความสนใจกันเป็นอย่างมาก

ในปี พ.ศ.2540 กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นว่า การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ควรประกาศใช้เป็นหลักสูตรเพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้น หลักสูตรก่อนประถมศึกษาพุทธศักราช 2540 จึงถือเป็นหลักสูตรฉบับแรกของประเทศไทย โดยได้กำหนด ปรัชญา การ

ศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี บนพื้นฐานที่สนองความต้องการของเด็ก ให้เด็กได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญาอย่างมีสมดุล และต่อเนื่องโดยมีการจัดประสบการณ์ผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมกับวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้โดยอาศัยความร่วมมือระหว่าง บ้าน โรงเรียนและชุมชน

การจัดการศึกษาปฐมวัยในปัจจุบัน สังคมไทยให้ความสำคัญกับการศึกษาในช่วงนี้มากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเห็นได้จากที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดประเภทและระดับของโรงเรียนในระบบ โดยคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เรื่อง (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, 2552) อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ได้แบ่งประเภทการศึกษา ก่อนประถมศึกษา ในประเภทสามัญศึกษา ซึ่งหมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการในระดับต่างๆ คือ

1. เตรียมอนุบาล เป็นการมุ่งเน้นการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน รวมทั้งการประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก เมื่อมีอายุครบสองปี
2. อนุบาล โดยปกติเป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุตั้งแต่สามปีถึงหกปี เพื่อเป็นรากฐานชีวิตและการเตรียมความพร้อมเด็ก ทั้งร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ และการอยู่ร่วมในสังคม

โรงเรียนอนุบาล สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะ (สมดี หงส์ไพศาลวิวัฒน์, 2523) ดังนี้

1. โรงเรียนมุ่งเอาใจผู้ปกครอง คือ โรงเรียนที่เน้นการสอนวิชาให้แก่เด็ก โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ เพื่อจะได้มีโอกาสเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง
2. โรงเรียนมุ่งเอาใจเด็ก คือ โรงเรียนที่ตั้งมานาน เจ้าของ ครูใหญ่จะมีอายุมาก รักเด็กเหมือนลูกหลาน จะเน้นทางด้านสังคม มารยาทและด้านวิชาการ
3. โรงเรียนที่ใช้หลักการพัฒนาเด็ก คือ มีการเตรียมความพร้อม เน้นด้านความประพฤติมารยาทในสังคม ฝึกเด็กให้มีความคิดสร้างสรรค์ และกล้าแสดงออก

โดยสามารถสรุปลักษณะการดำเนินงานของสถานศึกษาก่อนประถมศึกษา ไว้ 3 ลักษณะ (हररररर नीलविशेर, 2535) ได้แก่

1. มุ่งเตรียมความพร้อมเด็กทางวิชาการ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การเรียนรู้จำนวน
2. ยึดหลักการให้เด็กเรียนรู้ทางด้านสังคม การปล่อยเด็กเล่นอย่างเสรี และการดูแลทางด้านสุขภาพอนามัย
3. เตรียมประสบการณ์ให้เด็กได้มีพัฒนาครบทุกด้าน คือ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ไม่เน้นการอ่านและการเขียน

จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาระดับอนุบาลในประเทศไทยทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน ในระยะเวลาที่ผ่านมาอย่างยาวนานนี้ มีหลากหลายรูปแบบซึ่งได้พัฒนาตามยุคสมัยและวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีกรนำทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ซึ่งเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองที่นำเด็กวัยอนุบาลมาเข้าเรียนมากขึ้น โดย อารณ เลิศสุโกวณิชย์ (2542) กล่าวถึงสภาพการณ์ปัจจุบันพบว่า มีเด็กวัยอนุบาลเข้าสู่สถานพัฒนาเด็กในรูปแบบต่างๆ มากขึ้น ด้วยเหตุผลต่างๆ ของผู้ปกครอง ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การขาดคนเลี้ยงดูเด็กวัยอนุบาล สภาพสังคมปัจจุบันทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะโครงสร้างครอบครัว จากครอบครัวแบบขยายที่มีคนหลายรุ่นอาศัยอยู่ด้วยกัน มีญาติพี่น้องอยู่ใกล้เคียงกัน ในแต่ละบ้านมีญาติผู้ใหญ่ทำหน้าที่ดูแลเด็ก ๆ แทนพ่อแม่ของเด็กที่ออกไปทำงานนอกบ้าน ได้เปลี่ยนไปเป็นลักษณะครอบครัวแบบเดี่ยว ที่ในครอบครัวมีเพียงพ่อแม่ ลูก ไม่มีญาติผู้ใหญ่ หรือพี่น้องที่อยู่กับบ้านช่วยดูแลเด็กเล็กเช่นแต่ก่อน และความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ที่แม่ต้องออกทำงานนอกบ้านเพื่อช่วยหารายได้เพิ่มแก่ครอบครัว บทบาทภาระในการดูแลเด็กเล็กจึงลดลง ทำให้เด็กขาดการดูแล จึงมีความจำเป็นต้องพาเด็กไปฝากยังสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งเป็นเหตุให้เด็กเข้าสู่สถานพัฒนาเด็กเร็วขึ้นกว่าในอดีต

2. เนื่องจากเหตุในข้อแรก เมื่อแม่ออกทำงานนอกบ้าน อาจจะต้องหาคนดูแลเด็กมาทำหน้าที่ช่วยดูแลเด็กที่บ้าน แต่ผู้ดูแลเด็กเหล่านี้มักขาดความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูเด็กทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างเหมาะสม หรือบางครั้งพบว่าผู้เลี้ยงดูเด็กที่ขาดความระมัดระวังพลั้งเผลอทำให้เด็กเกิดอันตราย ทำให้พ่อแม่คิดว่าการนำเด็กไปยังสถานพัฒนาเด็กจะได้รับความปลอดภัยมากกว่าและหวังว่าในขณะที่เดียวกันที่สถานพัฒนาเด็ก เด็กยังได้มีกระบวนการกระตุ้นพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กเพิ่มเติมอีกด้วย

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กวัยอนุบาลที่ขยายวงกว้างออกไป ทำให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับนี้ จึงนำเด็กไปเข้ารับการกระตุ้นพัฒนาการจากสถานพัฒนาเด็กที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กได้รับการกระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการ ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมก่อนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียนที่แท้จริง

4. รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้แก่เด็กวัยอนุบาลเพิ่มขึ้น โดยสนับสนุนให้หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ จัดสถานพัฒนาเด็กระดับอนุบาลขึ้น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัว ขณะเดียวกันก็ดำเนินการให้มีการจัดสถานพัฒนาเด็กเหล่านี้ให้มีคุณภาพ รวมทั้งการให้ความรู้แก่ผู้ทำหน้าที่ดูแลเด็กในสถานพัฒนาเด็กให้มีความรู้ในการ อบรมดูแลเด็กที่สอดคล้องตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการและหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ การสนับสนุนดังกล่าว ทำให้มีสถานพัฒนาเด็กเกิดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ และกระจายอยู่ทั่วไปทำให้ครอบครัวมีโอกาสในการนำเด็กไปรับการพัฒนาในสถานพัฒนาเด็ก แทนที่จะอบรมเลี้ยงดูอยู่กับบ้าน

โดยสรุป การจัดการศึกษาปฐมวัย เป็นสิ่งสำคัญและอยู่กับระบบการศึกษาไทยมาตั้งแต่อดีต และพัฒนาการตามยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต ที่ส่งผลให้ขาดคนเลี้ยงดูเด็ก เร็วขึ้น คือผู้ปกครองส่งเด็กเข้าสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนช่วงของปฐมวัยมากขึ้น ดังนั้นการดูแลและพัฒนาเด็กให้มีพัฒนาการครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา ไปพร้อมๆ กับการพัฒนาให้มีสอดคล้องกับการศึกษาของชาติ ยิ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาปฐมวัยมีบทบาทต่อการพัฒนาการของเด็กไทย ในยุคปัจจุบันอย่างมาก

3. โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับโรงเรียนสองภาษา โดยถือเป็นมาตรฐานกำหนดแนวทางการเรียนการสอนของโรงเรียนทั้งที่เป็นโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเอกชน ว่าเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการพัฒนาศักยภาพ ด้านความรู้ ความสามารถและทักษะทางภาษาของผู้เรียนและในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนต้องคำนึงถึงความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษาของผู้เรียน การสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม ตลอดจนการเรียนการสอนในกรอบของความสัมพันธ์เป็นสากล และในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 22 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมี

ความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และในมาตรา 23 (4) ให้เน้นทักษะด้านภาษา ทำให้เห็นว่ารัฐได้เห็นถึงความสำคัญในด้านภาษา โดยให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาเข้าไปในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีความสามารถในการสื่อสารได้

ในปี พ.ศ. 2538 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายโรงเรียนรูปแบบใหม่ ไว้เป็น 1 ใน 5 ของโรงเรียนรูปแบบใหม่ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้แก่โรงเรียนในกำกับของรัฐ โรงเรียนวิถิพุทธ โรงเรียนต้นแบบการใช้ ICT โรงเรียนส่งเสริมความสามารถพิเศษ และโรงเรียนสองภาษา (Bilingual School) พร้อมทั้งให้อนุญาตให้โรงเรียนเอกชนเริ่มดำเนินงานทำการสอนโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ เป็นภาษาอังกฤษ (English Program) และสุชาติา เปลี่ยนสุภาพ (2548) ได้รวบรวมข้อมูลในทำเนียบโรงเรียนนานาชาติและสองภาษา ว่าในปี พ.ศ. 2541 มีโรงเรียนเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้เปิดทำการสอนหลักสูตร ภาษาอังกฤษ ในระดับอนุบาล ถึงมัธยมศึกษา รวม 24 โรงเรียน และประเภทอาชีวศึกษา 8 โรงเรียน ซึ่งในปัจจุบันจากข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการ ในปีการศึกษา 2552 ระบุว่าโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ เป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ทั่วประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 153 โรงเรียน เป็นประเภทสามัญศึกษา และตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 68 โรงเรียน และอยู่ในต่างจังหวัด อีก 79 โรงเรียน และเป็นประเภทอาชีวศึกษา 6 โรงเรียน

ในจำนวนโรงเรียน 153 โรงเรียนนี้ มีการจัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาล ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ตามกระทรวงศึกษา (English Program) จำนวน 102 โรงเรียน โดยแบ่งตามการจัดการเรียนการสอน คือ โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง มัธยมศึกษา จำนวน 57 โรงเรียน และที่มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษา จำนวน 30 โรงเรียน และที่มีการจัดการเรียนการสอนเฉพาะระดับอนุบาล จำนวน 15 โรงเรียน และอยู่ในต่างจังหวัด 60 โรงเรียน และอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 42 โรงเรียน

โรงเรียนที่มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เฉพาะที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 42 โรงเรียนนี้ มีโรงเรียนที่เปิดการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ตามกระทรวงศึกษา (English Program) ตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง มัธยมศึกษา จำนวน 26 โรงเรียน และที่เปิดการสอนในระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษา จำนวน 10 โรงเรียน และที่เปิดการสอนในระดับอนุบาลเพียงอย่างเดียว จำนวน 6 โรงเรียน

เห็นได้ว่าความต้องการในภาษาที่สอง ของผู้ปกครอง ที่ให้ลูกเข้าเรียนภาษาที่สองตั้งแต่ อนุบาล นั้น มีมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อพิจารณาจากโรงเรียนเอกชน ได้มีการจัดการเรียนการสอนที่เป็น

สองภาษานี้ มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ที่เพิ่มมากขึ้นจากปี 2541 ถึง ปี 2552 โดยเฉพาะที่มีการเรียนการสอนในระดับอนุบาล ถึง 102 โรงเรียน

นโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ

ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1065/2544 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2544 ได้กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในแนบท้ายคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการโดยมีสาระสำคัญดังนี้

นโยบาย

เพื่อให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรระดับ ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดจัดเป็นภาษาไทยสามารถจัดเป็นภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีคุณภาพ มีความเท่าเทียม และเป็นธรรม กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบาย ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ถือเป็นทางเลือกหนึ่งของการจัดการศึกษา โดยให้สถานศึกษาจัดได้เป็นบางวิชาเท่านั้น
2. ในกรณีที่สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษมีการเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มจากผู้ปกครอง สถานศึกษาต้องจัดเงินส่วนหนึ่งเป็นกองทุนสำหรับนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความสามารถ ให้ได้เรียนตามความต้องการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
3. การบริหารจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษต้องเอื้อประโยชน์ไปยังระบบการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยในเรื่องการใช้สื่ออุปกรณ์ การใช้ห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ห้องปฏิบัติการวิชาอื่นๆ และบุคลากรในสถานศึกษา
4. การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ต้องคงไว้ซึ่งความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ภาษาไทย ศิลปะไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และวัฒนธรรมไทย
5. การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษต้องมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เป็นระยะๆ เพื่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
6. การเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ให้หน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้กำหนดและตรวจสอบค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม
7. การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และเป็นไปตามข้อกำหนดในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการ

การบริหารจัดการ

1. สถานศึกษาที่มีความพร้อม สามารถจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาเป็นต้นไป สถานศึกษาใดประสงค์จะจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ จะต้องเสนอโครงการตามให้หน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาตามลำดับขั้น ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการก่อนการเปิดการสอน หน่วยงานต้นสังกัดต้องกำหนด หัวข้อเรื่องและวิธีการในการเขียนโครงการ

2. การขออนุมัติโครงการ

2.1 สถานศึกษาเสนอโครงการต่อหน่วยงานต้นสังกัดตามลำดับ

2.2 หน่วยงานต้นสังกัดแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโครงการ

2.3 คณะกรรมการตรวจสอบความพร้อมที่สถานศึกษา

2.4 คณะกรรมการประเมินการตรวจสอบ และแจ้งผลการประเมินต่อหน่วยงาน

ต้นสังกัด

2.5 หน่วยงานต้นสังกัดให้ความเห็นชอบ

2.6 หน่วยงานต้นสังกัดเสนอขออนุมัติต่อกระทรวงศึกษาธิการ

3. สถานศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการแล้วต้องดำเนินการภายใน 2 ปี หากไม่ได้ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าโครงการนี้สิ้นสุด

4. สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษแล้ว มีความประสงค์จะหยุดดำเนินการ ต้องแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดและผู้ปกครองนักเรียนทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 2 ปี ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการจบตัวประโยชน์ของนักเรียนชั้นสุดท้ายที่รับเข้าเรียนด้วย

5. สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่จัดเป็นภาษาไทย และกลุ่มที่จัดเป็นภาษาอังกฤษ ต้องกำหนดให้มีกิจกรรมพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มที่จัดเป็นภาษาไทยไว้ในโครงการอย่างต่อเนื่อง จนสามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสื่อสารได้เหมือนเจ้าของภาษา

6. สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษต้องจัดให้มีคณะกรรมการของสถานศึกษาดำเนินการตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานทั้งระบบ โดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียน ทั้งคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วจัดเป็นรายงานประจำปีเสนอหน่วยงานต้นสังกัดและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ต่อเนื่อง

7. เวลาและวิชาที่เปิดสอน

7.1 ระดับก่อนประถมศึกษา จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ไม่เกินร้อยละ 50 ของเวลาที่จัดกิจกรรม

7.2 ระดับประถมศึกษา จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และพลศึกษา โดยคำนึงถึงความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของวิชานั้นๆ ควบคู่กับภาษาอังกฤษ

7.3 ระดับมัธยมศึกษา จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ทุกวิชา ยกเว้นวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย

8. ครูผู้สอน

8.1 ระดับก่อนประถมศึกษา และประถมศึกษา ครูผู้สอนที่เป็นชาวต่างชาติ ต้องสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามสำเนียงของเจ้าของภาษา และใช้ภาษาไทยในการสื่อสารง่ายๆ ได้ หรือจัดให้มีครูไทยที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เข้าไปมีส่วนร่วมตลอดเวลา

8.2 จัดให้ครูผู้สอนทำสัญญาปฏิบัติงาน ให้ครบ 1 ปีการศึกษาเป็นอย่างน้อย และมีบทลงโทษที่เข้มงวดหากละเมิดสัญญา

8.3 ครูผู้สอนทุกคนต้องจบปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย และต้องมีหลักฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่สอนหรือสาขาวิชาเกี่ยวข้อง

8.4 ครูผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการสื่อสารได้เหมือนเจ้าของภาษาและได้คะแนนสอบ TOEFL ไม่น้อยกว่า 550 หรือ IELTS ไม่น้อยกว่า 5.5

8.5 ครูผู้สอนทุกคนต้องมีความรู้ความเข้าใจเด็กและวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการศึกษาด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยการเรียนรู้

8.6 ครูผู้สอนชาวต่างประเทศต้องได้รับการอบรมด้านหลักสูตรของประเทศไทย ภาษาและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อย 15 ชั่วโมง

8.7 สถานศึกษาต้องจัดให้ครูผู้สอนทุกคน ทั้งที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้ศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนซึ่งกันและกัน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด

8.8 ครูผู้สอนทุกคนต้องมีโอกาสได้รับการพัฒนา โดยได้รับการฝึกอบรม ศึกษาคุณงานในประเทศหรือต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ปีต่อครั้ง

9. การรับนักเรียน

9.1 รับนักเรียนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

9.2 สถานศึกษาสามารถกำหนดเงื่อนไขความสามารถของผู้เรียน ได้ตามความเห็นชอบของหน่วยงานต้นสังกัด

9.3 ให้สถานศึกษาคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถผ่านเกณฑ์ได้เข้าเรียน โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มอย่างน้อย 3% ของจำนวนนักเรียนในโครงการ

9.4 การจัดจำนวนนักเรียนแต่ละห้องเรียน ควรเป็นดังนี้

1. ระดับก่อนประถมศึกษา ไม่เกินห้องละ 25 คน
2. ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น – ปลาย ไม่เกิน ห้องละ 30 คน
3. ระดับวิชาชีพ (ปวช.) ไม่เกินห้องละ 30 คน
4. ระดับวิชาชีพ (ปวส.) ไม่เกินห้องละ 30 คน

10. การค่าเล่าเรียนและการตั้งกองทุน

10.1 การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเรียน ค่าธรรมเนียมอื่นในสถานศึกษาเอกชน และค่าใช้จ่ายในส่วนที่เพิ่มจากการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยในสถานศึกษาของรัฐ ให้หน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดในอัตราที่เหมาะสม

10.2 สถานศึกษาและกรรมการสถานศึกษาต้องจัดตั้งกองทุน เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนที่ไม่ได้อยู่ใน โครงการและมีความสามารถผ่านเกณฑ์ ให้เข้าเรียนในโครงการอย่างน้อย 3% ของจำนวนนักเรียนแต่ละปี และเพื่อใช้ดอกผลจากกองทุนส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างนักเรียนใน โครงการกับนักเรียนที่เรียนเป็นภาษาไทย

11. การจัดการทรัพยากรและกิจกรรมสถานศึกษา

11.1 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ต้องบริหารจัดการ บุคลากร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ และสถานที่ต่างๆ ให้ครูและนักเรียน ทุกคนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะสถานศึกษาของรัฐซึ่งใช้งบประมาณของรัฐ ต้องดูแลให้เกิดความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

11.2 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสองกลุ่ม ต้องจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมของโรงเรียน/ชุมชน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นไทย ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การจัดการเรียนการสอน

1. สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
2. การจัดการเรียนการสอน ควรจัดในบริบทของความเป็นไทยผสมผสานความเป็นสากล โดยมุ่งเน้นความรักท้องถิ่น ประเทศชาติ และความเป็นไทย
3. สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนทุกวิชา โดยสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม สร้างความมั่นใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร
4. การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในระดับก่อนประถมศึกษา ต้องคำนึงถึงความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษาของผู้เรียน ความพร้อม ความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ควรจัดกิจกรรมง่ายๆ ที่ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน สร้างความกระตือรือร้น และประสบความสำเร็จ เช่น การร้องเพลง การฟังนิทานประกอบภาพ การเล่นเกมการสนทนา การเล่นเกมการศึกษา เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน

1. สถานศึกษาต้องจัดให้มีหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับที่เปิดสอนทั้งฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ครูทุกคนได้ศึกษา
2. สถานศึกษาจัดหาหนังสือเรียนที่เป็นภาษาไทยครบถ้วน ตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด อย่างน้อย 10 ชุด ไว้ในห้องสมุด
3. ในกรณีที่สถานศึกษาจัดทำหนังสือเรียนขึ้นเองและมีการบังคับซื้อหนังสือเรียนนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อน
4. สถานศึกษาต้องจัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอน หนังสือแบบฝึกหัดหรือหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เป็นภาษาอังกฤษครบทุกวิชา ในจำนวนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาสาระตามหลักสูตร โดยระบุรายการจำนวนหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
5. สถานศึกษาต้องจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ ที่ทันสมัยให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนอย่างครบถ้วน เพียงพอ และจัดบริการใช้สื่อดังกล่าว ให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

ห้องปฏิบัติการ อาคาร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีห้องเรียน ห้องประกอบ ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงานสำหรับนักเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยงานต้นสังกัดเป็นอย่างน้อย

การวัดและประเมินผลการเรียน

1. การวัดและประเมินผลการเรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร/ข้อกำหนดในหลักสูตร โดยจัดทำหลักฐานแสดงผลการเรียนเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องใช้การสอบ TOEFL หรือ IELTS ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
2. สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการประเมินผลด้านคุณธรรม จริยธรรมและด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ตลอดระยะเวลาของการเรียนการสอน มีการประเมินเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เรียนได้พัฒนาครบทุกด้าน เต็มศักยภาพและจัดทำผลการประเมินไว้เป็นหลักฐาน

การกำกับ ติดตาม และประเมินโครงการ

1. กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษา ต้องจัดให้มีกำกับ ติดตาม และประเมินผล โครงการการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งในด้านความพร้อม ในด้านการเตรียมการของสถานศึกษา การบริหารจัดการ การดำเนินงานของสถานศึกษาและคุณภาพของผู้เรียน
2. กระทรวงศึกษาธิการต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้ดีขึ้น ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน การลดค่าใช้จ่าย คุณภาพของครูผู้สอน และวิธีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
3. กระทรวงศึกษาธิการต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หลังจากนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ออกคำสั่ง สพฐ. 43/2546 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 แก้ไขเพิ่มเติมนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ให้แก้ไขและเพิ่มเติมข้อความในเอกสารแนบท้ายคำสั่งฯ เรื่อง นโยบาย เป็นดังนี้

“เพื่อให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ และเรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า English Program : EP ได้อย่างมีคุณภาพ มีความเท่าเทียม และเป็นธรรมเนียมกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดนโยบายดังนี้”

2. ให้แก้ไขและเพิ่มเติมข้อความในเอกสารแนบท้ายคำสั่งฯ เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการฯ ในหัวข้อการบริหารจัดการ ข้อ 2.6 ข้อ 8.4 ข้อ 8.5 ข้อ 10 และข้อ 10.2 โดยให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 2.6 หน่วยงานต้นสังกัดเสนอขออนุมัติต่อกระทรวงศึกษาธิการ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ”

“ข้อ 8.4 ครูผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ในการสื่อสารเหมือนเจ้าของภาษา และได้คะแนนสอบ TOEFL ไม่น้อยกว่า 550 หรือ IELTS ไม่น้อยกว่า 5.5 หรือ TOEIC ไม่น้อยกว่า 600 หรือได้รับหลักฐานการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเทียบเท่าเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น จากสถาบันภาษาที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง”

“ข้อ 8.5 ครูผู้สอนทุกคน ต้องมีความรู้ความเข้าใจเด็ก และวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการศึกษาด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต หรือหลักฐานที่แสดงว่าได้ผ่านการอบรมด้านวิชาการศึกษา จากหน่วยงานหรือสถาบันที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต หากยังไม่ได้รับการศึกษา ผ่อนผันให้เข้ารับการศึกษภายในระยะเวลา 1 ปี หรือมีประกาศนียบัตรวิชาชีพครู หรือมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยได้รับการรับรองจากหน่วยงานเดิม”

“ข้อ 10 การเก็บค่าเล่าเรียน และการจัดสรรงบประมาณ”

“ข้อ 10.2 สถานศึกษาและกรรมการสถานศึกษาต้องจัดสรรงบประมาณ จำนวนหนึ่งให้เพียงพอต่อการสนับสนุนให้นักเรียน ที่ไม่ได้อยู่ใน โครงการและมีความสามารถผ่านเกณฑ์ ให้เข้าเรียนในโครงการอย่างน้อย 3% ของจำนวนนักเรียนแต่ละปี และเพื่อใช้ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนปกติ”

3. ให้แก้ไขและเพิ่มเติมข้อความในเอกสารแนบท้ายคำสั่งฯ เรื่อง การวัดและประเมินผล การเรียน ข้อ 1 โดยให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 1 การวัดและประเมินผลการเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร/ข้อกำหนดในหลักสูตร โดยจัดทำหลักฐานแสดงผลการเรียนเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องใช้การสอบ TOEFL หรือ IELTS หรือ TOEIC ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด”

โดยทั้งหมดนี้ เริ่มต้นจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้อนุญาตให้โรงเรียนเอกชน จัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ หรือที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

เป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ตั้งแต่ปี 2538 กับเกิดความต้องการของผู้ปกครองในการให้ลูกได้เรียนรู้ภาษาที่สองที่เป็นภาษาอังกฤษ มีมากขึ้น ส่งผลให้โรงเรียนเอกชน ที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก โดยมีโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ที่ได้รับอนุญาตเปิดสอน โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ จำนวนถึง 153 โรงเรียนทั่วประเทศ ทั้งที่เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจ โรงเรียนเอกชนที่มีการเปิดสอนในระดับก่อนประถมศึกษาหรืออนุบาล เป็นภาษาอังกฤษ ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 42 โรงเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Lindfors (1980 อ้างถึงใน ھرรรษา นิลวิเชียร) ได้รวบรวมลักษณะของภาษาในแง่มุมต่างๆ ดังนี้

1. ภาษาเป็นระบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับความหมายซึ่งประกอบด้วยเสียง คำ ประโยค ถ้ารู้ภาษา จึงความหมายว่า รู้เสียง คำ และกฎของการประกอบสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกัน
2. เด็กปกติทุกคน จะสามารถเรียนภาษาในสังคมของตนเอง และเด็กเล็กจะมีความจำกัดของความสามารถทางสมอง แต่เด็กอายุสามถึงสี่ปีสามารถเรียนความซับซ้อนของประโยคภาษาของตนได้แล้ว เหมือนที่เด็กจะเรียนรู้กฎของภาษาจากภาษาพูดที่ได้ยิน และประโยคที่เด็กพูดจะเป็นประโยคที่เด็กสร้างขึ้นใหม่มากกว่าการเลียนแบบ ซึ่งการเรียนรู้ภาษาของเด็กต้องเรียนรู้โดยการฟังคนพูด และการอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ด้วย เด็กจะพยายามเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน และพยายามแสดงออกถึงความตั้งใจในสิ่งที่สามารถทำได้
3. ภาษามีอิทธิพลต่อการรับรู้และการคิด โดยความคิดจะต้องใช้ภาษา ดังนั้นภาษามีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนาการทางสติปัญญา และยังเป็นเครื่องมือสำคัญของความคิด และสิ่งจำเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา คือ การสร้างมโนทัศน์
4. ภาษาต้องมีการแสดงออกทางด้านสื่อสาร เช่น การขำ ปฏิเสธ ร้องขอ เป็นต้น ภาษาจึงมีจุดประสงค์ที่ซับซ้อน การใช้ภาษาในลักษณะต่างกันแสดงถึงความตั้งใจที่ต่างกัน
5. ภาษาจะมีความแตกต่างกันในหลายๆ ลักษณะ คือ ไม่มีคนสองคนที่พูดเหมือนกันทุกอย่าง แต่ละคนจะมีภาษาพูดของตนเอง ซึ่งเรียกว่า ภาษาถิ่น (Dialect)

พรชูลี อาชาวำรุง (2541) ได้ทำการวิจัยเอกสาร โดยการสำรวจและวิเคราะห์เอกสารทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผ่านห้องสมุดต่างๆ และการสืบค้นทาง Internet ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ซึ่งได้ข้อสรุป ดังนี้

บทสรุปที่ 1 : ปัญหาการจัดหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมต้น ในประเทศไทย คือ ครูผู้สอน ควรมีความรู้ที่ตรงกับการสอนภาษาอังกฤษ และมีความเข้าใจในการจัดหลักสูตร รวมทั้งการจัดเอกสารประกอบการสอน และควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน

บทสรุปที่ 2 : ทฤษฎีการสอนภาษาคู่ ภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ สรุปคือ สมรรถนะในการเรียนภาษา เป็นผลมาจากการบูรณาการลักษณะเฉพาะของภาษานั้น ให้เข้ากันกับกลยุทธ์การเรียนรู้ทั่วไปของผู้เรียน ดังนั้นวุฒิภาวะตามวัย และความพร้อมในด้านต่างๆ ของผู้เรียนมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษานั้นๆ และผู้เรียนภาษาที่สอง และผู้สอน จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับค่านิยมร่วม ของกลุ่มคนผู้ใช้ภาษานั้น คือ มีความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมด้วย

บทสรุปที่ 3 : หลักการและผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาคู่ ภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ สรุป คือ การจัดประเภทเสียงในภาษาแม่ เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนภาษาที่สอง โดยนำฐานจากภาษาแม่มาปรับไปที่ละเล็กละน้อยในการให้ได้มาซึ่งภาษาที่สอง และผู้ที่สัมผัสหลายๆ ภาษา และรู้จักระบบภาษาตามธรรมชาติ จะมีความสามารถพิเศษในการเรียนภาษาใหม่ๆ สืบเนื่องต่อไปได้เรื่อยๆ และหลักการสอนในประเทศไทย 3P's คือ

1. การนำเสนอ (Presentation) คือ ครูผู้สอนจะเน้นรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนศึกษา รูปแบบนี้เป็นวิธีการที่จะทำให้ความหมายของคำต่างๆ ในภาษาชัดเจนขึ้น ครูจะสนับสนุนให้ผู้เรียนทำงานตามรูปแบบที่ครูควบคุมจนกว่าจะทำได้สำเร็จอย่างคงเส้นคงวา เป็นการให้ทำแบบฝึกหัดตามขั้นตอนที่กำหนดอย่างชัดเจน

2. การฝึกฝน (Practice) คือ ครูเริ่มลดการควบคุมและสนับสนุนให้ผู้เรียนถามคำถามซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะให้มีการตอบโดยรูปแบบที่เหมาะสม หรืออาจจะใช้ภาพเพื่อที่จะกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองโดยใช้ภาษาอังกฤษ

3. การแสดงออกทางภาษา (Production) คือ เมื่อครูมีความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผล และผู้เรียนมีความสามารถที่จะแสดงออกทางภาษาได้ตามบทเรียนที่ได้สอน และมีการฝึกฝนอย่างดีแล้ว ครูจะนำผู้เรียนมาสู่ขั้นตอนการแสดงออกทางภาษา หรือบางครั้งเรียกว่า ขั้นอิสระ โดยครูจะอาศัยการสวมบทบาทการอภิปราย หรือกิจกรรมการแก้ปัญหาที่ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงออกทางภาษา และผู้เรียนจะไม่ถูกควบคุมโดยครู แต่ครูจะเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ลัมเบลว โดย Willis (1996) ได้เสนอแนวทางใหม่ คือ Communicative Activities ที่เป็นกิจกรรมการสื่อสารใดๆ ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี ต่อเมื่อผู้เรียนได้รู้ภาษาแม่และใช้ได้อย่างดีแล้ว รู้ความหมายของสิ่งต่างๆ และสามารถพิจารณาภาษาแม่ของตนเองได้อย่างดี มีกระบวนการจัดกระทำทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ และเด็กจะสามารถนำภาษาอังกฤษมาเทียบเคียงกับภาษาแม่และมีการถ่ายโยงจากภาษาแม่ไปสู่ภาษาอังกฤษ โดยมีกิจกรรมที่เน้นการทำตามแบบ (Conformity –Based Activities; CA) และได้เสนอวิธีการที่เน้นผลที่พึงประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กเล็ก 4 ประการ คือ

1. ความคล่อง (Fluency) คือ เด็กเล็กจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี เมื่อเด็กมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยเป็นทั้งผู้ที่ส่งสารและผู้รับสาร ตัวแปรการเรียนรู้ที่ไม่ได้อยู่ในกรอบที่ครูคาดหวังและกำหนดไว้ว่า จะต้องแสดงออกทางภาษาในรูปแบบเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามระบบ PPP

2. ความถูกต้อง (Accuracy) คือ เมื่อเด็กเล็กมีส่วนร่วมในการสื่อสาร โดยธรรมชาติของเด็กจะคำนึงถึงความถูกต้องและพยายามใช้ภาษาเดียวกับระบบภาษาแม่ เพื่อที่จะสื่อสารในหมู่ผู้เรียนให้ถูกต้อง ผู้เรียนจะไม่พิจารณาว่าภาษาที่ใช้มีไวยากรณ์เป็นอย่างไร ตราบใดที่ใช้สื่อความหมายได้ตามกาลเทศะ และสิ่งแวดล้อมได้ เด็กจะถือว่าการสื่อสารนั้นเป็นผลสำเร็จแล้ว

3. การวิเคราะห์ (Analysis) คือ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษจะต้องพยายามที่จะแสวงหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบและความหมายด้วยตนเอง เด็กจะแสวงหาความคงเส้นคงวาในภาษา คือ แสวงหาไวยากรณ์ด้วยตนเอง ซึ่งแสดงว่าเด็กต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาแม่ของตนเองดี และสามารถนำความรู้จากภาษาแม่มาประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ

4. การเป็นไปตามที่กฎเกณฑ์ที่วางไว้ (Conformity) คือ ครูผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่ครูสามารถควบคุมการทำงานของเด็กได้เต็มที่ เป็นกิจกรรมที่ให้เด็กออกเสียงได้อย่างชัดเจน และสามารถช่วยให้เด็กได้รู้จักวลีต่างๆ ที่เป็นสำนวนของภาษาอังกฤษ กิจกรรมนี้อาจจัดเป็นโครงร่างหรือรูปแบบ (model) ที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีลำดับที่ชัดเจนจากง่ายไปหายาก พร้อมทั้งทำให้เกิดความสนุกสนาน

การสอนที่มีคุณภาพ ควรใช้แนวทางภาษาทั้งมวล (Whole language approach) คือ ผู้สอนเป็นผู้ผู้อ่านวย แยกแยะบทเรียนให้ชัดเจน มีความสัมพันธ์กันทุกๆ ทักษะในการเรียนภาษา และควรใช้ให้หลากหลายตามบริบททางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งการเรียนไม่จำเป็นต้องมีการจัดเป็นขั้นตอนที่ตายตัว และไม่เน้นการแก้ความผิดพลาดของผู้เรียน แต่เน้นการเรียนรู้

ภาษาให้นำไปใช้สื่อสารได้จริง ซึ่งตรงกันข้ามกับแนวทางเชิงปัญญา (Cognitive approach) ที่เน้นผู้สอนเป็นผู้เชี่ยวชาญ และการสอนควรพูดก่อนอ่าน และอ่านก่อนเขียน ความผิดพลาดต่างๆ อย่างต้องได้รับการแก้ไขทันที และสรุปการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนต้องได้รับการช่วยเหลือพิเศษในการเรียนตามวัย 3 ด้าน คือ

1. การพัฒนาศัพท์
2. การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการจัดลำดับคำต่างๆ
3. ความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

บทสรุปที่ 4 : ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง

อายุกับการเรียนภาษาคู่ ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า ความสามารถในการเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศไม่ถดถอยไปตามวัยที่สูงขึ้น โดยเด็กเรียนรู้ภาษาจากสภาพธรรมชาติ ประมวลผลกับความสามารถทางกายภาพที่พัฒนาขึ้นตามวัย และออกเสียงจากคำเดี่ยว เป็นคำ คำ จนกลายเป็นหลายคำต่อเนื่องเป็นประโยค และเด็กจะยังไม่เข้าใจนัยยะแห่งภาษาหรือความหมายรวมของการสื่อสาร โดยภาษาที่แฝงอยู่จนกว่าจะมีอายุ 10 ปี เพราะทักษะทางภาษาต้องใช้เวลาานมากในการพัฒนา ดังนั้น การได้มาซึ่งภาษาที่สอง คือ การเพิ่มเติมสิ่งที่รู้แล้วในภาษาแรก และนำมาหมุนเวียนใช้ในภาษาที่สอง

พิกุล สีหาพงษ์. (2543) ได้ทำการวิจัย ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 พบว่า

1. สภาพจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครู มีความเห็นสอดคล้องกันว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการปฏิบัติในระดับมากทุกเรื่อง ตั้งแต่จุดประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมของจำนวนคาบ เนื้อหาในหลักสูตรการจัดกิจกรรมและการประเมินผล รวมทั้งวิธีจัดครูเข้าสอนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารจะพิจารณาจากประสบการณ์ของครูเป็นอันดับแรก จัดหาเอกสารหลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ จัดให้มีห้องปฏิบัติงานทางภาษา ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนการสอน ตลอดจนมีส่วนร่วมในการวางแผนการสอน การนิเทศภายในและการติดตามประเมินผล และนักเรียนส่วนใหญ่อยากเรียนภาษาอังกฤษ เพราะครูใจดี เรียนสนุก และอยากมีความรู้จะได้ฟังและพูดภาษาอังกฤษได้

2. สมรรถนะของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้น ป.1-ป.2 พบว่าในการจัดการเรียนการสอน ครูมีการดำเนินการดังนี้

2.1 ชั้นเตรียมการสอน ครูเตรียมอุปกรณ์ ศึกษาเนื้อหาและวิธีการจัดกิจกรรม โดยครูส่วนใหญ่ใช้คู่มือจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษของกรมวิชาการ

2.2 ชั้นสอน ครูเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆ ในการสื่อสารกับนักเรียน และจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างหลากหลายให้ความเป็นกันเอง ให้กำลังใจ ชมเชยและกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกทักษะการฟังด้วยการให้ปฏิบัติตามคำสั่งสูงสุด และฝึกทักษะการพูดด้วยการให้จับคู่ฝึก ถาม-ตอบ เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัวนักเรียน และกิจกรรมที่นักเรียนชอบ คือ การร้องเพลงตามครู หรือตามเทป ฝึกเรียกชื่อสิ่งต่างๆ ระบายสี วาดรูป พูดคำหรือประโยคตามครู ทำแบบฝึกหัดพูดได้ตอบกับครู และแสดงท่าทางประกอบเพลง ทั้งหมดนี้ครูใช้สื่อในการเรียนการสอน เป็นของจริง เทป รูปภาพ และเกมต่างๆ และหุ่นมือ

2.3 แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ พบว่า โรงเรียนควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนครูให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งครูเข้าอบรมให้มีความรู้ด้านหลักสูตร วิธีการผลิตและการใช้สื่อ การจัดกิจกรรม การวัดผล และวิธีการสอน พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณ จัดครูที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษเป็นผู้สอน รวมทั้งส่งเสริมให้ครูทำวิจัย และแนวโน้มการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในอนาคต โดยมีเป้าหมายคือ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักทายและฟังการสนทนาภาษาอังกฤษได้ตามที่หลักสูตรกำหนด มินิสัย์ไม่รู้ไม่เรียน รักและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยครูต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพจริง

วนิดา แก่นจันทร์ (2545) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ด้านการบริหารงาน

โรงเรียนมิน โยบายให้ใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษที่สำนักพิมพ์เอกชนพิมพ์ขึ้น โดยมุ่งให้เด็กรู้จักและคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ โดยมีการเตรียมบุคลากร ที่เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ และมีการจัดบริการสื่อและวัสดุอุปกรณ์ โดยการสำรวจความต้องการของครูผู้สอนและจัดหาให้ พร้อมทั้งมีการนิเทศและติดตามผลแบบไม่เป็นการ ระยะเวลาในการนิเทศไม่แน่นอน เพื่อนำประเด็นมาประชุมเพื่อการปรับปรุงครั้งต่อไป

2. ด้านการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และมีการจัดมุมหนังสือภาษาอังกฤษ และมีการเขียนแผนการสอนล่วงหน้า 1 สัปดาห์ พร้อมทั้งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใช้วิธีการสอนแบบฟัง-พูด และใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อรูปภาพ แบบฝึกหัด เพลง และมีการประเมินผลโดยการสังเกต และได้รับการนิเทศการสอนแบบไม่เป็นทางการโดยครูใหญ่

ปัญหาที่พบ คือ ขาดแคลนงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และสื่อประกอบการสอนภาษาอังกฤษมีราคาแพง รวมทั้งครูผู้สอนภาษาอังกฤษขาดคุณวุฒิการศึกษาทางการสอนภาษาอังกฤษ

พริมรสนนทภักดิ์ (2547) ได้ทำการวิจัยพหุกรณีเพื่อศึกษาการดำเนินงานของโครงการโรงเรียนสองภาษา เพื่อศึกษาการดำเนินงานของโครงการโรงเรียนสองภาษา และศึกษาปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสองภาษา พร้อมทั้งเปรียบเทียบการดำเนินงาน ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนสองภาษา ในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค จำนวน 2 โรงเรียนคือ โรงเรียนเบญจมราชูทิศและโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง ได้ผลวิจัยโดยสรุปแบบอุปนัยและเปรียบเทียบการดำเนินงานของกรณีศึกษาทั้ง 2 โรงเรียนเป็นดังนี้

1. การวางแผนงาน ทั้ง 2 โรงเรียนมีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ โรงเรียนเบญจมราชูทิศใช้เวลาในการวางแผนเปิดโครงการ 10 เดือน โรงเรียนมัธยมวัดนายโรงใช้เวลา 4 เดือนและมีโรงเรียนพี่เลี้ยงช่วยเหลือ

2. การกำหนดโครงสร้างการทำงาน โรงเรียนเบญจมราชูทิศกำหนดโครงสร้างเป็นฝ่ายต่างๆ โดยโครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษมีโครงสร้างการบริหารเป็นของตนเอง ขณะที่โรงเรียนมัธยมวัดนายโรงไม่ได้แยกโครงสร้างบริหารโครงการจากหลักสูตรปกติเพราะนักเรียนในโครงการเป็นนักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียน

3. การปฏิบัติงาน โรงเรียนเบญจมราชูทิศสอนเป็นภาษาอังกฤษ 4 สาระการเรียนรู้ อาจารย์ในโครงการมีทั้งชาวไทยและต่างชาติ มีการทำสัญญาปีต่อปี ค่าจ้างมีอัตราเดียว มีสวัสดิการมีความพร้อมด้านอาคารสถานที่และสื่ออุปกรณ์ มีการจัดสรรงบประมาณอย่างโปร่งใส ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนดีมาก การสอนใช้เฉพาะภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนมัธยมวัดนายโรงสอนเป็นภาษาอังกฤษ 6 สาระการเรียนรู้ อาจารย์ในโครงการมีอาจารย์ประจำเป็นชาวต่างชาติและอาจารย์พิเศษเป็นชาวไทย มีการทำสัญญาปีต่อปี ค่าจ้างมีอัตราหลายอัตราขึ้นอยู่กับเชื้อชาติ

ไม่มีสวัสดิการ มีอาคารสถานที่ค่อนข้างพร้อมแต่สื่อและอุปกรณ์ยังไม่พร้อมเท่าที่ควร มีการจัดสรรงบประมาณอย่างโปร่งใส ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในระยะเริ่มต้นของโครงการยังไม่ดีแต่ต่อมาได้มีการพัฒนาดีขึ้น การสอนใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักและใช้ภาษาไทยเสริม

4. การประเมินผลโครงการ ทั้ง 2 โรงเรียนมีการประเมินผลโครงการจากนักเรียนและผู้ปกครองทุกปีการศึกษา

5. ปัจจัยสนับสนุนที่เหมือนกันทั้ง 2 โรงเรียน ประกอบด้วยขนาดชั้นเรียนเรียนที่เหมาะสม การจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ พื้นฐานครอบครัวของนักเรียนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ปัจจัยสนับสนุนที่ต่างกัน สำหรับโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ได้แก่ ชื่อเสียงโรงเรียน ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ผลสอบศึกษาต่อ การพัฒนาคุณภาพอาจารย์ คุณภาพของนักเรียนส่วนโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง ได้แก่ ระบบจัดการของโรงเรียน การประชาสัมพันธ์โครงการ ความเชี่ยวชาญของอาจารย์พิเศษ

6. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคที่เหมือนกันทั้ง 2 โรงเรียน ประกอบด้วย การไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างของอาจารย์ อาจารย์ไม่ได้จบทางการศึกษา ความไม่พร้อมด้านภาษาของนักเรียนและความคาดหวังของผู้ปกครอง ปัจจัยอุปสรรคที่ต่างกัน สำหรับโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ได้แก่ เวลาที่เสียไประหว่างเปลี่ยนคาบเรียน ความยากลำบากในการสรรหาอาจารย์ ส่วนโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง ได้แก่ เวลาของอาจารย์พิเศษที่มีให้กับนักเรียนค่อนข้างน้อย

เสาวภา จันทร์สงค์ (2547) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดหลักสูตร English Program ในโรงเรียนสองภาษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 10 โรงเรียน ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. การจัดเตรียมการจัดหลักสูตร

การวางแผนการจัดหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนสองภาษาทั้งหมดใช้ข้อมูลด้านความพร้อมของโรงเรียนและความพร้อมของผู้ปกครอง เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนจัดหลักสูตรและจัดเตรียมผู้สอนชาวไทยโดยการจัดเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน และอาจารย์ผู้สอนชาวต่างชาติ จัดเตรียมโดยจัดการอบรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในโรงเรียน และส่งไปศึกษาดูงาน พร้อมทั้งมีการจัดแผนการสอนระยะสั้นรายสัปดาห์ และจัดเตรียมอาคารสถานที่ โดยการปรับปรุงชั้นเรียนใหม่ โดยมีเอกสารประกอบหลักสูตรจากต่างประเทศ รวมทั้งมีการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์หลักสูตรและจัดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน และเตรียมการประเมินหลักสูตร ซึ่งปัญหาที่พบคือ ผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่นในการจัดหลักสูตร ครูชาวต่างชาติต้องการค่าตอบแทนสูงและขาดแคลน และขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำ

แผนการสอน และมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่วนขาดบุคลากรชาวไทยที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ รวมถึงอาคารสถานที่ไม่เพียงพอและสภาพชั้นเรียนไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

2. ด้านการดำเนินการจัดหลักสูตร

โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีการจัดทัศนศึกษา และกิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร และมีสื่อการเรียนการสอน ที่เป็นของจริงของจำลอง บัตรคำ เทปเสียง ซีดีและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีการวัดประเมินผลโดยการทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ นิเทศการจัดการเรียนการสอน โดยการสังเกตการสอน ในชั้นเรียนและเยี่ยมชั้นเรียน ปัญหาที่พบคือ นักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกัน

3. การติดตามประเมินผลการจัดหลักสูตร

โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการจัดหลักสูตร โดยสอบถามบุคลากรในโครงการและสอบถามผู้ปกครอง และติดตามประเมินผลการจัดหลักสูตร โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอบถามอาจารย์ผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง และมีการติดตามประเมินผลการจัดหลักสูตรเมื่อสิ้นปีการศึกษา

วิไลลักษณ์ เดชะ (2549) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไป เป็นการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ โดยระยะแรก เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบพหุกรณีศึกษา 2 แห่ง คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไปที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ และระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จากโรงเรียนสองภาษา 43 แห่ง และโรงเรียนทั่วไป 43 โรงเรียน จำนวน 258 คน ซึ่งผลวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสองภาษาที่มีการปฏิบัติที่ดีเลิศ มีความเชื่อในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีหลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ โดยครูผู้สอนจัดทำและดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลัก 3P's คือ ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) และขั้นนำไปใช้ (Production) โดยสอนภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมง และเน้นการฝึกหลายรูปแบบและวัดผลจากพัฒนาการชิ้นงานของนักเรียน โดยกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นละ 3 รายวิชา และจัดให้มีห้องเรียนประจำ มีนักเรียนห้องละ 34-37 คน จัดครูสอนที่เป็นเจ้าของภาษา และส่งเสริมให้จัดทำแผนและเอกสารประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการสอนเสริม และให้มีการประเมินความสามารถภาษาอังกฤษจากหน่วยงานภายนอก ความสำเร็จที่ได้คือ นักเรียนมีผลการเรียนภาษาอังกฤษดี มีความสามารถใช้

ภาษาอังกฤษอย่างโดดเด่น มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก แต่มีปัญหาคือ นักเรียนบางส่วนยังขาดความรับผิดชอบ และครูส่วนใหญ่เป็นครูจ้างสอนบางเวลา

2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนทั่วไป ที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ มีความเชื่อ หลักการ วัตถุประสงค์คล้ายคลึงกับ โรงเรียนสองภาษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบ 3P's โดยมีกิจกรรมที่เน้น คือ การมอบหมายงานให้ไปค้นคว้า และวัดผลจากชิ้นงานของนักเรียน และวัดผลจากชิ้นงานของนักเรียน มีการกำหนดให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นละ 2 รายวิชา การจัดห้องเรียนห้องละ 50-55 คนและให้เดินเรียน ความสำเร็จที่ได้คือ นักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี และมีทักษะการค้นคว้า แก้ปัญหาและคิดวิเคราะห์ แต่มีปัญหา คือ มีนักเรียนจำนวนมากต่อหนึ่งห้องเรียน และนักเรียนบางส่วนยังขาดความรับผิดชอบและขาดความตั้งใจเรียน

3. จากการเปรียบเทียบทั้ง 2 รูปแบบพบความแตกต่างที่หลักสูตร ผู้สอนและผลสำเร็จ คือ โรงเรียนสองภาษากำหนดให้มีรายวิชาเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า โรงเรียนทั่วไป และมีครูเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน ผลสำเร็จ คือ นักเรียนในโรงเรียนสองภาษามีทักษะทางภาษาอังกฤษดี และกล้าแสดงออกมากกว่าโรงเรียนทั่วไป

4. ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน พบว่า การปฏิบัติในปัจจุบันของโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไปเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ แต่มีระดับการปฏิบัติที่น้อยกว่า

ฐนิตา น้อยสกุล (2549) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. การวางแผนโครงการ มีคณะกรรมการวางแผน จัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี เตรียมวางแผน โดยศึกษานโยบายของโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด มีคณะกรรมการประเมินผล โดยมีกรวางแผนทั้ง 4 งาน และกำหนดผู้รับผิดชอบแต่ละงาน

2. นำโครงการไปปฏิบัติ มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งแจ้งทำความเข้าใจเรื่องแนวทางการดำเนินงานโครงการกับครูและบุคลากรในโครงการ ในแต่ละด้าน คือ

2.1 งานวิชาการ มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร จัดทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน และค่ายภาษาอังกฤษ ประเมินผลผู้เรียนทางด้านทักษะทางภาษา และด้านคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.2 งานงบประมาณ มีคณะกรรมการจัดทำแผนและจัดสรรงบประมาณ ที่ได้มาจากเงินสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด มีการวางแผนอัตราเงินเดือนของบุคลากรในโครงการที่เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพและฐานะทางการเงินของโรงเรียน

2.3 งานการบริหารงานบุคคล สรรหาครูที่เป็นเจ้าของภาษา และผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ พิจารณาบรรจุครูตามความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และหลักฐานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสอนเป็นหลัก ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูไทยและครูชาวต่างชาติ จัดให้มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ให้ครูได้ศึกษาและพัฒนาตนเอง

2.4 งานบริหารทั่วไป มีการจัดให้ผู้เรียนในโครงการเข้าร่วมกิจกรรมเหมือนผู้เรียนในภาคปกติ โดยมีการจัดให้ใช้อาคารเรียน ห้องอาหาร ห้องประชุม และห้องปฏิบัติการร่วมกัน

3. การประเมินผลโครงการ มีคณะกรรมการประเมินผล เมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยมีการประเมินในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้ปกครอง นำผลการประเมินไปแก้ไขปรับปรุง และเป็นข้อมูลในการบริหาร โดยมีการประเมินผลทั้ง 4 งาน และกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละงาน

ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบ คือ ครูชาวต่างชาติส่วนหนึ่งขาดทักษะและเทคนิคการสอน ไม่ได้จบทางด้านการสอน และมีค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูง

สิริรัตน์ ศุวรรธ (2550) ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของโรงเรียนสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยการจัดลำดับปัญหา และวิเคราะห์สาเหตุที่ก่อให้เกิด และกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. ปัญหาของโรงเรียนสองภาษา ด้านนักเรียนที่ควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด คือ ปัญหานักเรียนขาดทักษะในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และปัญหาด้านครู ที่ควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด คือ ปัญหาคุณภาพของครูชาวต่างชาติไม่เหมาะสม และปัญหาด้านผู้ปกครอง ที่ควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด คือ ปัญหาผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงต่อโครงการ โรงเรียนสองภาษา จนมีผลกระทบต่อการบริหารงานของโครงการ โรงเรียนสองภาษา

2. ปัญหาด้านนักเรียนมีสาเหตุหลักมาจาก 1) ครูขาดประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้เพื่อใช้ในการหาความรู้เพิ่มเติมของนักเรียน 2) การชี้แนะของผู้ปกครองที่ไม่เหมาะสม

3) นักเรียนไม่ตระหนักในความสำคัญของการหาความรู้ด้วยตนเอง และปัญหาด้านครู มีสาเหตุหลักมาจากการไม่สามารถหาครูชาวต่างชาติที่มีคุณภาพและเหมาะสมได้ และปัญหาด้านผู้ปกครอง มีสาเหตุหลักมาจาก 1) ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงจากการเสียค่าใช้จ่ายสูง 2) ผู้ปกครองมีความต้องการให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านนักเรียน คือ 1) การปรับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียน 2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 3) การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านครู คือ 1) การเพิ่มการสนับสนุนจากรัฐ 2) การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูไทยกับครูชาวต่างชาติ และแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านผู้ปกครอง คือ 1) การชี้แจงเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับรายละเอียดและความสำเร็จของโครงการโรงเรียนสองภาษา 2) การรายงานความก้าวหน้าของผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เป็นการศึกษามิติในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอน และสภาพการจัดชั้นเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงหลักสูตร ทั้งที่เป็นสถานศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา แต่ยังไม่มีการศึกษาการบริหารงานในด้านต่างๆ ของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอน ในระดับอนุบาลโดยตรงเลยที่เป็นภาษาอังกฤษ หรือสองภาษา โดยเฉพาะเอกชน ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจในการทำการศึกษาที่เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนในงานด้านต่างๆ ของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาล ที่มีการจัดการเรียนการสอนสองภาษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาล สองภาษา ที่สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร โดยปรับจากกรอบแนวคิดการบริหารงานการศึกษา ของ นพ พงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551) 5 ประการ ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานบุคคล 3) การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 4) การบริหารงานอาคารสถานที่ 5) การบริหารกิจการนักเรียน และนำผลวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานของผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหาร โรงเรียนอนุบาลสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และครู ไทยที่สอนในโครงการสองภาษาในโรงเรียนเอกชนที่มีการเปิดสอนสองภาษาในระดับอนุบาล คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 42 โรงเรียน จากรายชื่อโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2552 โดยมีรายชื่อ ดังนี้

1. โรงเรียนพระฤทธิย์คอนเวนต์
2. โรงเรียนศรีวิกรม์
3. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์มิตใหม่
4. โรงเรียนฉัตรวิทยา
5. โรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน
6. โรงเรียนจินดามณี
7. โรงเรียนสมบุญวิทย์
8. โรงเรียนกรุงเทพวิเทศศึกษา

9. โรงเรียนอนุบาลสาริน
10. โรงเรียนอยู่เย็นวิทยา
11. โรงเรียนอนุบาลเด็กสากล
12. โรงเรียนกสิณธรอนุสรณ์
13. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศธนบุรี
14. โรงเรียนเทพสัมฤทธิ์วิทยา
15. โรงเรียนอนุบาลเจริญพงศ์
16. โรงเรียนเลิศหล้าถนนกาญจนาภิเษก
17. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน
18. โรงเรียนทิวไผ่งาม
19. โรงเรียนกว้างเจ้า
20. โรงเรียนคริสต์ธรรมวิทยา
21. โรงเรียนเลิศหล้าถนนเกษตร-นวมินทร์
22. โรงเรียนยุวทูตศึกษา
23. โรงเรียนอนุบาลปาตินา
24. โรงเรียนอนุบาลเปล่งประสิทธิ์สายลม
25. โรงเรียนอนุบาลฐานปัญญา
26. โรงเรียนเด็กสากลนิมิตใหม่
27. โรงเรียนภูมิสมิทธิ์
28. โรงเรียนสากลพัฒนา
29. โรงเรียนเอกบูรพา วิเทศศึกษา
30. โรงเรียนสารสาสน์พิทยา
31. โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา
32. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า
33. โรงเรียนสองภาษาลาดพร้าว
34. โรงเรียนคริสต์ธรรมศึกษา
35. โรงเรียนปาณยา พัฒนาการ
36. โรงเรียนพระแม่มาลีสาทร
37. โรงเรียนศิริวัฒน์วิทยา
38. โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม

39. โรงเรียนกรพิทักษ์ศึกษา
40. โรงเรียนเลิศหล้า
41. โรงเรียนบางกอกแอดเวนซ์
42. โรงเรียนอนุบาลประนันทนิจ

จากประชากรทั้ง 42 โรงเรียน จำแนกตามการจัดการเรียนการสอน ได้ดังนี้

1. ในระดับอนุบาล เพียงอย่างเดียว มี 6 โรงเรียน
2. ตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงประถมศึกษา มี 10 โรงเรียน
3. ตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงมัธยมศึกษา มี 26 โรงเรียน

โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย จาก 42 โรงเรียนนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่ทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 42 คน จาก 42 โรงเรียน

ครู ได้แก่ ครูไทยที่สอนในโครงการสอนสองภาษา จำนวน 346 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970 : 608 อ้างถึงในนพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2551) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 186 คน และกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างของครูแต่ละโรงเรียน โดยการเทียบสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อการวิจัยครั้งนี้ โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และคำถามปลายเปิด (Opened-end) ตามกรอบแนวคิดการบริหารงานการศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานบุคคล 3) การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 4) การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และ 5) การบริหารกิจการนักเรียน สำหรับผู้บริหารและครู โดยแบ่ง 3 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียนในงานด้านต่างๆ จำนวน 32 ข้อ โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ	จำนวน	9	ข้อ
2. การบริหารงานบุคคล	จำนวน	7	ข้อ
3. การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชน และการประชาสัมพันธ์โรงเรียน	จำนวน	6	ข้อ
4. การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่	จำนวน	4	ข้อ
5. การบริหารงานกิจการนักเรียน	จำนวน	6	ข้อ

ตอนที่3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน ในงานด้านต่างๆ จำนวน 12 ข้อ โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ	จำนวน	6	ข้อ
2. การบริหารงานบุคคล	จำนวน	3	ข้อ
3. การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชน และการประชาสัมพันธ์โรงเรียน	จำนวน	1	ข้อ
4. การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่	จำนวน	1	ข้อ
5. การบริหารงานกิจการนักเรียน	จำนวน	1	ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจะสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยวิธีการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากเอกสาร ตำรา หนังสือ บทความ สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานการศึกษา โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนสองภาษา

2. กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยการวิจัยนี้โดยปรับจากกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานการศึกษาของ Robert S. Fisk (1961) ที่ภิญโญ สาร และนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ ได้เพิ่มเติม เป็น 5 ประการ (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2551) ได้แก่ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานบุคคล 3) การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 4) การบริหารงานอาคารสถานที่ 5) การบริหารกิจการนักเรียน

3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดที่กำหนดด้วยตนเอง และตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

5. นำเครื่องมือวิจัยที่ได้ปรับปรุงแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสม และความถูกต้องการใช้ภาษา โดยใช้ตารางดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Item Objective Congruence Index) โดยมีรายนาม ดังนี้

5.1 รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์

อาจารย์พิเศษสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อูสาโท

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 ดร. สุนทร ยุทธชนะ

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กระทรวงศึกษาธิการ

5.4 อาจารย์ไพจิตร เทพพัลลภ

ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการแผนก EP โรงเรียนประภามนตรี2

5.5 อาจารย์ลัดดา ทิพย์มณี

แผนก EP โรงเรียนประภามนตรี2

1. นำเครื่องมือวิจัยที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาสรุปและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม และปรับปรุงแก้ไข โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. นำเครื่องมือวิจัยที่ปรับปรุงแล้วและได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยจะทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยส่งไปยังโรงเรียน ที่เป็นกลุ่มประชากรในการวิจัย

2. ผู้วิจัยจะจัดส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัยไปยังโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 42 โรงเรียน เพื่อให้ผู้บริหารและครูที่เป็นกลุ่มประชากรเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนพร้อมทั้งแนบซองติดแสตมป์และจำหน่ายซองสำหรับส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ โดยกำหนดเวลาในการส่งแบบสอบถามคืน

3. หลังที่ส่งแบบสอบถามไปแล้ว 14 วัน ผู้วิจัยได้ติดตามขอรับแบบสอบถามคืนจากโรงเรียนที่ยังไม่ส่งแบบสอบถามคืน ทางโทรศัพท์และติดตามรับคืนด้วยตนเอง

4. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยส่งไปทั้งหมด 228 ฉบับ โดยส่งให้ผู้บริหาร 42 ฉบับ และครู จำนวน 186 ฉบับ รวม 228 ฉบับ ได้รับคืนมาทั้งสิ้น 202 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.6 โดยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 189 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.89 ตามรายละเอียด ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไป และแบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม ที่ส่งไป	แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน		แบบสอบถาม ที่สมบูรณ์	
	จำนวน (ฉบับ)	จำนวน (ฉบับ)	ร้อยละ	จำนวน (ฉบับ)	ร้อยละ
ผู้บริหาร	42	38	90.48	36	85.71
ครู	186	164	88.17	153	82.26
รวม	228	202	88.60	189	82.89

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ได้รับคืน ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยการวิเคราะห์ ทั้ง 3 ตอน ใช้วิธีการทางสถิติโดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลที่เป็นข้อความ นำมาวิเคราะห์เนื้อหาแล้วแสดงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาได้ศึกษาในโรงเรียนเอกชนที่มีการเปิดสอนสองภาษาในระดับอนุบาล คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จากรายชื่อโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2552 จำนวน 42 โรงเรียน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหาร โรงเรียน

ตอนที่ 3 เสนอรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหาร โรงเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ผู้บริหาร $n_1 = 36$		ครู $n_2 = 153$		รวม $n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	11	30.56%	2	1.31%	13	6.88%
หญิง	25	69.44%	151	98.69%	176	93.12%

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพ	ผู้บริหาร $n_1 = 36$		ครู $n_2 = 153$		รวม $n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ						
21 - 30 ปี	0	0.00	40	26.14	40	21.16
31 - 40 ปี	13	36.11	74	48.37	87	46.03
41 - 50 ปี	14	38.89	32	20.92	46	24.34
51 ปีขึ้นไป	9	25.00	7	4.58	16	8.47
วุฒิการศึกษา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00	19	12.42	19	10.05
ปริญญาตรี	13	36.11	129	84.31	142	75.13
ปริญญาโท	16	44.44	5	3.27	21	11.11
ปริญญาเอก	7	19.44	0	0.00	7	3.70
สาขาวิชาเอกที่สำเร็จ						
ปฐมวัย	2	5.56	54	35.29	56	29.63
ไม่ใช่ปฐมวัย	34	94.44	99	64.71	133	70.37
ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน						
ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00	2	1.31	2	1.06
1-5 ปี	11	30.56	52	33.99	63	33.33
6-10 ปี	2	5.56	62	40.52	64	33.86
11-15 ปี	12	33.33	20	13.07	32	16.93
16 ปีขึ้นไป	11	30.56	17	11.11	28	14.81

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้

เพศ

จากข้อมูลที่ได้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 93.12

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 69.44 และกลุ่มครูที่ให้ข้อมูล เป็นเพศหญิงทั้งหมดคือ 151 คน คิดเป็นร้อยละ 98.69

อายุ

จากข้อมูลที่ได้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุ 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 46.03 และรองลงมา คือช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 24.34 และช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 21.16 และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.47

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารที่ให้ข้อมูล ช่วงอายุ 41-50 ปีมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 36.11 และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ในกลุ่มครู ที่ให้ข้อมูล มีช่วงอายุ 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 48.37 รองลงมา คือช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 26.14 และช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 20.92 และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58

วุฒิการศึกษา

จากข้อมูลที่ได้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 75.13 รองลงมา คือระดับปริญญาโท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.05 และระดับปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารที่ให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท มากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมา คือระดับปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 36.11 และระดับปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44

ในกลุ่มครู ที่ให้ข้อมูล มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 84.31 รองลงมา คือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.42 และระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.27

สาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา

จากข้อมูลที่ได้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่ใช่ปฐมวัยมากที่สุด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 70.37 และที่เป็นปฐมวัย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารที่ให้ข้อมูล มีสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่ใช่ปฐมวัย มากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และที่เป็นปฐมวัย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56

กลุ่มครู ที่ให้ข้อมูล มีสาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่ใช่ปฐมวัย มากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 64.71 และที่เป็นปฐมวัย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29

ประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน

จากข้อมูลที่ได้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 33.86 และรองลงมาคือ 1-5 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 11-15 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.93 และ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 และต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.06

เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารที่ให้ข้อมูล มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน 11-15 ปี มากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ 1-5 ปี และ 16 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากันคือ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 และ 6-10 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56

กลุ่มครู ที่ให้ข้อมูล มีที่ให้ข้อมูล มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 40.52 รองลงมา คือ 1-5 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 33.99 และ 11-15 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.07 และ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.31

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียน ด้านงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สองภาษา เป็นลักษณะ						
จัดทำขึ้นเอง	6	16.67	31	20.26	37	19.58
ตามหลักสูตรกระทรวงฯ	30	83.33	112	73.20	142	75.13
ตามสำนักพิมพ์เอกชน	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ไม่แน่นอน	0	0.00	5	3.27	5	2.65
อื่นๆ ได้แก่	0	0.00	3	1.96	3	1.59
-มอนเตสซอริบนพื้นฐานพระคัมภีร์	0	0.00	1	0.66	1	0.53
-ตามหลักสูตรฯ รวมทั้งที่จัดทำขึ้นเอง	0	0.00	2	1.31	2	1.06
2. กำหนดแผนการปฏิบัติงาน						
ไม่มี	2	5.56	14	9.15	16	8.47
มี	34	94.44	139	90.85	173	91.53
	$n_1 = 34$		$n_2 = 139$		$n_t = 173$	
มีการกำหนดแผนปฏิบัติงาน คือ						
แผนประจำปี	32	94.12	107	76.98	139	80.35
แผนพัฒนา 2-5 ปี	20	58.82	32	23.02	52	30.06
แผนเป็นรายภาคการศึกษา	22	64.71	63	45.32	85	49.13
3. ผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรสองภาษา						
ผู้อำนวยการ	36	100.00	117	76.47	153	80.95
คณะกรรมการสถานศึกษา	25	69.44	49	32.03	74	39.15
คณะกรรมการวิชาการ โรงเรียน	23	63.89	66	43.14	89	47.09
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	33	91.67	107	69.93	140	74.07
ครูที่เกี่ยวข้อง	32	88.89	104	67.97	136	71.96
ผู้ปกครอง	9	25.00	24	15.69	33	17.46

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อื่นๆ คือ ครูต่างชาติ Co-assistant director	1	2.78	0	0.00	1	0.53
4. ระยะเวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงาน						
ไม่มี	2	5.56	17	11.11	19	10.05
มี	34	94.44	136	88.89	170	89.95
	$n_1 = 34$		$n_2 = 136$		$n_t = 170$	
มีการกำหนดระยะเวลาประเมินผล คือ						
ทุกภาคการศึกษา	29	85.29	131	96.32	160	94.12
อื่นๆ ได้แก่	2	5.88	5	3.68	7	4.12
-ทุกปีการศึกษา	2	5.88	4	2.95	6	3.53
-ทุกเดือน	0	0.00	1	0.74	1	0.59
5. การทำแผนการสอน ตามหลักสูตรที่กำหนด						
ครูไทยเป็นผู้จัดทำ	11	30.56	80	52.29	91	48.15
ต่างชาติเป็นผู้จัดทำ	14	38.89	83	54.25	97	51.32
ครูไทยและครูต่างชาติร่วมกัน	34	94.44	80	52.29	114	60.32
ผู้บริหารเป็นผู้จัดทำ	7	19.44	36	23.53	43	22.75
หัวหน้าฝ่ายวิชาการเป็นผู้จัดทำ	9	25.00	49	32.03	58	30.69
อื่นๆ ได้แก่	0	0.00	2	1.31	2	1.06
-ครูไทยและครูต่างชาติทำของตนเอง	0	0.00	1	0.65	1	0.53
-ผู้บริหารกำหนดหัวข้อ	0	0.00	1	0.65	1	0.53
6. ผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน						
ผู้บริหาร	30	83.33	78	50.98	108	57.14
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	36	100.00	102	66.67	138	73.02
ครูผู้สอน	34	94.44	139	90.85	173	91.53
ผู้ปกครอง	6	16.67	15	9.80	21	11.11

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_3 = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. การจัดเอกสารการเรียนการสอน						
เอกสารหลักสูตรให้ครูศึกษาเอง	29	80.56	73	47.71	102	53.97
คู่มือครู คู่มือนักเรียน	23	63.89	73	47.71	96	50.79
แผนการสอน	33	91.67	136	88.89	169	89.42
คู่มือการจัดกิจกรรม	16	44.44	68	44.44	84	44.44
หนังสือที่ให้ความรู้ในหลักสูตร	27	75.00	87	56.86	114	60.32
8. โครงการปรับปรุงพัฒนาการสอน						
พัฒนาหลักสูตร	32	88.89	95	62.09	127	67.20
พัฒนาครู	34	94.44	112	73.20	146	77.25
การนิเทศการสอน	34	94.44	114	74.51	148	78.31
ประเมินผลโครงการสอน	29	80.56	60	39.22	89	47.09
ทำเอกสาร คู่มือครูในการสอน	20	55.56	61	39.87	81	42.86
จัดเตรียมสื่อการสอนใหม่ๆ	27	75.00	94	61.44	121	64.02
อื่นๆ ได้แก่	0	0.00	2	1.31	2	1.06
- จัดค่าย	0	0.00	1	0.65	1	0.53
- ยังไม่แน่ชัด	0	0.00	1	0.65	1	0.53
9. หลักการพิจารณาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร						
โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร	33	91.67	126	82.35	159	84.13
ความต้องการและสนใจของเด็ก	34	94.44	104	67.97	138	73.02
จากการประชุมผู้ปกครอง	21	58.33	53	34.64	74	39.15

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ ปรากฏผลดังนี้

1. หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสองภาษา

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรที่ใช้ในโครงการสองภาษาเป็นหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) คิดเป็นร้อยละ 75.13 และมีผู้ที่มีส่วนร่วมวางแผนหลักสูตรภาษาอังกฤษ คือผู้อำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 80.95 และหัวหน้าฝ่ายวิชาการและครูที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 74.07 และร้อยละ 71.96 ตามลำดับ โดยมีผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 17.46

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรที่ใช้ในโครงการสองภาษาเป็นหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และมีผู้ที่มีส่วนร่วมวางแผนหลักสูตรภาษาอังกฤษ คือผู้อำนวยการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 และครูที่เกี่ยวข้อง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และมีผู้ปกครองมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ระบุว่า ผู้มีส่วนร่วมวางแผนหลักสูตรภาษาอังกฤษ คือ ครูชาวต่างชาติ ในตำแหน่ง Co-assistant Director of EP

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรที่ใช้ในโครงการสองภาษาเป็นหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 73.20 และมีผู้ที่มีส่วนร่วมวางแผนหลักสูตรภาษาอังกฤษ คือผู้อำนวยการ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 69.93 และครูที่เกี่ยวข้อง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 67.97 และมีผู้ปกครองมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.69 และอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.96 ระบุว่า หลักสูตรที่ใช้ในโครงการสองภาษาเป็นหลักสูตรมอนเตสซอริบนพื้นฐานพระคัมภีร์ และเป็นหลักสูตรตามกระทรวงรวมทั้งที่ทำขึ้นเอง

2. การจัดการเรียนการสอน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการกำหนดแผนงานการปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 91.53 ในลักษณะแผนประจำปี คิดเป็นร้อยละ 80.35 พร้อมทั้งมีการดำเนินการจัดการทำแผนการสอนตามหลักสูตรที่กำหนด โดยครูไทยและครูต่างชาติร่วมกันทำ คิดเป็นร้อยละ 60.32 และผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ให้ตรงตามหลักสูตร คือครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 91.53 และเอกสารการเรียนการสอนที่ใช้ คือ แผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 89.42 และรองลงมาคือหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 60.32

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการกำหนดแผนงานการปฏิบัติงาน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 ในรูปแบบแผนประจำปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 พร้อมทั้งมีการดำเนินการจัดการทำแผนการสอน ตามหลักสูตรที่กำหนด โดยครูไทยและครูต่างชาติร่วมกันทำ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตร คือหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และเอกสารการเรียนการสอนที่ใช้ คือ แผนการสอน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 รองลงมา คือ เอกสารหลักสูตร ให้ครูศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีการกำหนดแผนงานการปฏิบัติงาน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 90.85 ในรูปแบบแผนประจำปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 76.98 และให้ข้อมูลว่า มีการดำเนินการจัดการทำแผนการสอน ตามหลักสูตรที่กำหนด โดยครูต่างชาติเป็นผู้จัดทำ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 54.25 และผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรคือครูผู้สอน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 90.85 และอื่นๆ ระบุว่า ทั้งครูไทยและครูต่างชาติต้องทำแผนการสอนของตนเอง จำนวน 1 คน และผู้บริหารกำหนดหัวข้อ จำนวน 1 คน รวม 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.31 และยังให้ข้อมูลอีกว่าเอกสารการเรียนการสอนที่ใช้ คือ แผนการสอน จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และรองลงมา คือ หนังสือที่ให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 56.86

3. การประเมินผลการปฏิบัติงานตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการกำหนดระยะเวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 89.95 ในทุกภาคการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 94.12 และมีโครงการในการปรับปรุงพัฒนาการสอน คือ การนิเทศการสอน คิดเป็นร้อยละ 78.31

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่ามีการกำหนดระยะเวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 ในทุกภาคการศึกษา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 85.29 มีโครงการในการปรับปรุงพัฒนาการสอน คือ การพัฒนาครู และการนิเทศการสอน จำนวนเท่ากัน คือ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 ระบุว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน ทุกสิ้นปีการศึกษา

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่ามีการกำหนดระยะเวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ในทุกภาคการศึกษา จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 96.32 และอื่นๆ ระบุว่า มีประเมินผลการปฏิบัติงาน ทุก 1 ปี จำนวน 4 คน และทุกเดือน จำนวน 1 คน รวม 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.68 และยังให้ข้อมูลว่า มีโครงการในการปรับปรุงพัฒนาการสอน คือ การนิเทศการสอน คือ 114 คน คิดเป็นร้อยละ 74.51 และการ

พัฒนาครู คือ 112 คิดเป็นร้อยละ 73.20 และจัดเตรียมสื่อการสอนใหม่ๆ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 61.44 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.31 ระบุว่า โครงการปรับปรุงและพัฒนาการสอน โดยการจัดค่าย และยังไม่แน่ชัด

4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียน มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยพิจารณาจาก โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 84.13 และรองลงมาคือพิจารณาจากความต้องการและความสนใจของเด็ก คิดเป็นร้อยละ 73.02

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยพิจารณาจาก ความต้องการและความสนใจของเด็ก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และรองลงมาคือ พิจารณาจากโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยพิจารณาจาก โครงสร้างและ เนื้อหาหลักสูตร จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 82.35 และรองลงมาคือพิจารณาจากความต้องการ และความสนใจของเด็ก จำนวน 104 คนคิดเป็นร้อยละ 67.97

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียน
ด้านการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคล	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10. การคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษ						
เปิดรับสมัครและคัดเลือกเอง	32	88.89	40	26.14	72	38.10
ครูต่างชาติ ที่เป็น native speaker	25	69.44	87	56.86	112	59.26
ครูต่างชาติที่มีความสามารถทางภาษา	20	55.56	80	52.29	100	52.91
ใช้ครูต่างชาติจากองค์กรภายนอก	13	36.11	32	20.92	45	23.81
ร่วมมือกับสถานศึกษาในต่างประเทศ	9	25.00	15	9.80	24	12.70
ครูไทยที่มีความสามารถภาษาอังกฤษ	16	44.44	44	28.76	60	31.75
11. คุณสมบัติครูผู้สอนภาษาอังกฤษ						
ปริญญาตรีด้านการสอน	29	80.56	107	69.93	136	71.96
ปริญญาตรีด้านใดก็ได้	9	25.00	17	11.11	26	13.76
ปริญญาตรีด้านภาษาอังกฤษ	18	50.00	70	45.75	88	46.56
มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ	29	80.56	97	63.40	126	66.67
มีประสบการณ์สอนวิชาใดก็ได้ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	20	55.56	27	17.65	47	24.87
ได้เข้าอบรมหลักสูตร ภาษาและ- วัฒนธรรมไทย ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง	25	69.44	34	22.22	59	31.22
12. การเตรียมครูผู้สอน						
ไม่มีการเตรียม	0	0.00	10	6.54	10	5.29
มีการเตรียม	36	100.00	143	93.46	179	94.71
	$n_1 = 36$		$n_2 = 143$		$n_t = 179$	
มีการเตรียมครูผู้สอน คือ						
ปฐมนิเทศ	29	80.56	82	57.34	111	62.01
ตั้งกรรมการให้ความรู้แก่ครู	18	50.00	20	13.99	38	21.23
ทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ	16	44.44	77	53.85	93	51.96
จัดการอบรมที่โรงเรียน	23	63.89	106	74.13	129	72.07

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การบริหารงานบุคคล	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ส่งอบรม สัมมนาภายนอก	27	75.00	79	55.24	106	59.22
ให้ครูศึกษาหาความรู้เอง	18	50.00	62	43.36	80	44.69
13. การบรรจุเข้าในตำแหน่งครูประจำ						
หลังจากผ่านทดลองงานแล้ว	34	94.44	133	86.93	167	88.36
บรรจุได้เลยไม่ต้องทดลองงาน	2	5.56	5	3.27	7	3.70
บรรจุโดยมีประสบการณ์สอน ภาษาอังกฤษมาก่อน	16	44.44	4	2.61	20	10.58
อื่นๆ คือ ขึ้นกับการพิจารณาของผู้บริหาร	0	0.00	3	1.96	3	1.59
14. การดำเนินการจัดครูเข้าสอน						
จัดตรงกับความรู้ ประสบการณ์	36	100.00	145	94.77	181	95.77
จัดตรงกับความสามารถ/สนใจ	20	55.56	29	18.95	49	25.93
จัดตามความเห็นของผู้บริหาร	14	38.89	49	32.03	63	33.33
จัดตามมติที่ประชุม	4	11.11	7	4.58	11	5.82
15. ส่งเสริมครูให้ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ						
กำหนดวัตถุประสงค์ของงาน- อย่างชัดเจน ก่อนปฏิบัติงาน	31	86.11	121	79.08	152	80.42
จัดสวัสดิการขอใบอนุญาต- การทำงานแก่ครูต่างชาติ	29	80.56	72	47.06	101	53.44
ได้รับการนิเทศการปฏิบัติงาน ยกย่องและให้รางวัลแก่ครูที่ดี	31	86.11	86	56.21	117	61.90
จัดสวัสดิการด้านอาหารให้ฟรี	21	58.33	47	30.72	68	35.98
จัดสวัสดิการด้านที่พักอาศัย	32	88.89	96	62.75	128	67.72
จัดส่งสรรครู	7	19.44	25	16.34	32	16.93
จัดส่งสรรครู	14	38.89	49	32.03	63	33.33
ให้ผลตอบแทนเพิ่มขึ้น	14	38.89	49	32.03	63	33.33
จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ให้ครู	22	61.11	50	32.68	72	38.10
จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ให้ครู	25	69.44	69	45.10	94	49.74
อื่นๆ คือ ไม่มีแรงจูงใจ สอนด้วยหน้าที่	0	0.00	1	0.65	1	0.53

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การบริหารงานบุคคล	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16. การพัฒนาครู						
นิเทศภายใน	36	100.00	116	75.82	152	80.42
แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครู	29	80.56	94	61.44	123	65.08
ศึกษาคูงาน	25	69.44	94	61.44	119	62.96
ให้ความรู้ภาษาอังกฤษแก่ครูไทย	25	69.44	74	48.37	99	52.38
ให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กปฐมวัย	23	63.89	74	48.37	97	51.32
ส่งครูไปศึกษาต่อ	11	30.56	22	14.38	33	17.46
ส่งไปประชุม อบรม สัมมนา	34	94.44	114	74.51	148	78.31
ให้ทำการค้นคว้า วิจัย ทดลอง	16	44.44	35	22.88	51	26.98
ให้เขียนบทความ	4	11.11	22	14.38	26	13.76
จัดการประชุมในโรงเรียน	31	86.11	79	51.63	110	58.20
ฝึกงานกับผู้เชี่ยวชาญ	7	19.44	10	6.54	17	8.99
อื่นๆ คือ ให้เขียนบทความใน Internet	0	00.00	1	0.65	1	0.53
17. การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู						
ไม่มีการประเมิน	0	0.00	10	6.54	10	5.29
มีการประเมินผล	36	100.00	138	90.20	174	92.06
	$n_1 = 36$		$n_2 = 138$		$n_t = 174$	
มีการประเมินผล โดยพิจารณาจาก						
ความสำเร็จในงาน	34	94.44	99	71.74	133	76.44
คุณภาพของงานที่สำเร็จ	36	100.00	137	99.28	173	99.43
ปริมาณของงาน	25	69.44	52	37.68	77	44.25
ความรอบรู้ผู้เชี่ยวชาญในงาน	23	63.89	54	39.13	77	44.25
การจัดรูปแบบงานที่ปฏิบัติ	23	63.89	57	41.30	80	45.98
การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง	27	75.00	84	60.87	111	63.79
ตั้งใจและติดตามงาน	27	75.00	86	62.32	113	64.94

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การบริหารงานบุคคล	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การแก้ปัญหา การตัดสินใจ	24	66.67	67	48.55	91	52.30
ความคิดริเริ่มในการปฏิบัติงาน	22	61.11	82	59.42	104	59.77
สัมพันธภาพกับผู้อื่น	25	69.44	71	51.45	96	55.17
อื่นๆ คือ ทักษะที่มีต่อผู้บริหาร	0	0.00	1	0.72	1	0.57

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคลปรากฏผลดังนี้

1. การจัดคนเข้าทำงานให้ตรงกับลักษณะงานที่ได้จัดหรือออกแบบไว้

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นครูต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (native speaker) คิดเป็นร้อยละ 59.26 และรองลงมา คือ คัดเลือกครูต่างชาติที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 52.91 โดยพิจารณาคุณสมบัติครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านการสอน คิดเป็นร้อยละ 71.96 และรองลงมา คือ มีความสามารถและประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 66.67 และข้อมูลที่ได้ ยังพบว่า มีการเตรียมครูผู้สอน ให้เข้าใจการดำเนินงานก่อน คิดเป็นร้อยละ 94.71 โดยการจัดอบรมที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 72.07 และรองลงมา คือ การปฐมนิเทศ คิดเป็นร้อยละ 62.01 และบรรจุเข้าในตำแหน่งครูประจำ หลังจากผ่านการทดลองงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 88.36 โดยจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ประสบการณ์และความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 95.77

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่ามีการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษเอง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 โดยคัดเลือกครูผู้เป็นครูต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (native speaker) จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 69.44 และรองลงมา คือ คัดเลือกครูต่างชาติที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอย่างดี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 โดยพิจารณาคุณสมบัติครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านการสอน และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวนเท่ากัน คือ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 และข้อมูลที่ได้ ยังพบว่า มีการเตรียมครูผู้สอน ให้เข้าใจการดำเนินงานก่อน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยการจัดปฐมนิเทศ

นิเทศ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 และรองลงมาคือ ส่งครูเข้ารับการอบรม สัมมนาภายนอก โรงเรียน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และบรรจุเข้าในตำแหน่งครูประจำ หลังจากผ่านการทดลองงานแล้ว จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 โดยจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ประสบการณ์และความสามารถ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นครูต่างชาติ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (native speaker) จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 56.86 และรองลงมา คือ คัดเลือกครูต่างชาติที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอย่างดี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 52.29 โดยพิจารณาคุณสมบัติครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านการสอน จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 69.93 และรองลงมา คือ มีความสามารถและประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ จำนวน คิดเป็นร้อยละ 63.40 และข้อมูลที่ได้ ยังพบว่ามี การเตรียมครูผู้สอน ให้เข้าใจการดำเนินงานก่อน จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 93.46 โดยการจัดอบรมที่โรงเรียน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 74.13 และรองลงมา คือ การประชุมนิเทศ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 57.34 โดยมี การบรรจุเข้าในตำแหน่งครูประจำ หลังจากผ่านการทดลองงานแล้ว จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 86.93 โดยจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ประสบการณ์และความสามารถ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 94.77 และอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.96 ระบุว่า ขึ้นกับการพิจารณาของผู้บริหาร

2. การบำรุงรักษาบุคลากร

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ของงานอย่างชัดเจน ก่อนปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 80.42 และรองลงมาคือ จัดสวัสดิการด้านอาหารให้ฟรี คิดเป็นร้อยละ 67.72 และการได้รับการนิเทศการปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 61.90 และน้อยที่สุด คือ การจัดสวัสดิการด้านที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 16.93

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่ามีการส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ โดยการจัดสวัสดิการด้านอาหารให้ฟรี จำนวนเท่ากัน คือ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และรองลงมา คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของงานอย่างชัดเจน ก่อนปฏิบัติงาน และการได้รับการนิเทศการปฏิบัติงาน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 86.11 และน้อยที่สุด คือ การจัดสวัสดิการด้านที่พักอาศัย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 ระบุว่า ไม่มีแรงจูงใจ สอนด้วยหน้าที่

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่ามีการส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ของงานอย่างชัดเจน ก่อนปฏิบัติงาน จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 79.08 และการจัดสวัสดิการด้านอาหารให้ฟรี จำนวนเท่ากัน คือ 96 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75 และรองลงมา คือ การได้รับการนิเทศการปฏิบัติงาน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 56.21 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อย

ละ 0.65 ระบุว่า ไม่มีอะไรเป็นแรงจูงใจให้อยากทำงานเลย สอนด้วยหน้าที่ และน้อยที่สุด คือ การจัดสวัสดิการด้านที่พักอาศัย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.34

3. การพัฒนาครูที่ทำงานอยู่ได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการพัฒนาครู โดยการนิเทศภายใน คิดเป็นร้อยละ 80.42 และรองลงมา คือ การส่งไปประชุม อบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 78.31 และการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูไทยและครูต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 65.08 และให้ศึกษาดูงาน เยี่ยมเยือนโรงเรียนอื่น คิดเป็นร้อยละ 62.96 และน้อยที่สุด คือ ฝึกงานกับผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 8.99

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่ามีการนิเทศภายใน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมา คือ การส่งไปประชุม อบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และจัดการประชุมในโรงเรียน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 86.11 การส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูไทยและครูต่างชาติ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 และน้อยที่สุดคือ ให้เขียนบทความ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่ามีการนิเทศภายใน จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 75.82 และรองลงมา คือ การส่งไปประชุม อบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 74.51 และการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูไทยและครูต่างชาติ และการให้ศึกษาดูงาน เยี่ยมเยือนโรงเรียนอื่น จำนวนเท่ากันคือ 94 คน คิดเป็นร้อยละ 61.44 และน้อยที่สุดคือ ฝึกงานกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.54 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 ระบุว่า ให้เขียนบทความทาง Forum เชื่อมโยงกับ Internet ของโรงเรียน

4. การประเมินผล

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู คิดเป็นร้อยละ 92.06 โดยใช้เกณฑ์ คุณภาพของงานที่สำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 99.43 และรองลงมาคือ ความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย ตามระยะเวลาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 76.44 และความตั้งใจและติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย คิดเป็นร้อยละ 64.94 และการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง คิดเป็นร้อยละ 63.79 และน้อยที่สุดคือ ปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย และความรอบรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่ปฏิบัติงาน จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 44.25

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยใช้เกณฑ์ คุณภาพของงานที่สำเร็จ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมาคือ ความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย ตามระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และความตั้งใจและติดตามงานที่ได้รับ

มอบหมาย จำนวนเท่ากัน คือ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และน้อยที่สุดคือ ความคิดริเริ่มวิธีใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 90.20 โดยใช้เกณฑ์ คุณภาพของงานที่สำเร็จ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 99.28 และรองลงมาคือ ความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย ตามระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 71.74 และความตั้งใจและติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 62.32 และการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 และน้อยที่สุดคือ ปริมาณของงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.72 ระบุว่า การมีทัศนคติต่อผู้บริหารและหัวหน้าฝ่าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียน
ด้านการบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

การบริหารงานชุมชนและ การประชาสัมพันธ์โรงเรียน	ผู้บริหาร $n_1 = 36$		ครู $n_2 = 153$		รวม $n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
18. สื่อสารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง						
ส่วนร่วมกำหนดหลักสูตร	14	38.89	25	16.34	39	20.63
ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	27	75.00	96	62.75	123	65.08
แจ้งข่าวและแผนงานโรงเรียน	34	94.44	119	77.78	153	80.95
รับฟังความคิดเห็นผู้ปกครอง	36	100.00	121	79.08	157	83.07
อื่นๆ ได้แก่	1	2.78	1	0.65	2	1.06
-สื่อสารทางweb board โรงเรียน	1	2.78	0	0.00	1	0.53
-ไม่เคยมีการประชุมผู้ปกครอง	0	0.00	1	0.65	1	0.53
19. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้ปกครอง						
อ่านหนังสือให้เด็กฟัง	21	58.33	72	47.06	93	49.21
เล่านิทาน	18	50.00	84	54.90	102	53.97
ร่วมพาเด็กไปทัศนศึกษา	27	75.00	49	32.03	76	40.21
ช่วยจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์	25	69.44	79	51.63	104	55.03
อื่นๆ ได้แก่	2	5.56	7	4.58	9	4.76
-แม่เยี่ยมห้องนอนหนูเรียน	1	2.78	0	0.00	1	0.53
-เข้าร่วมสังเกตการสอนในห้อง	1	2.78	0	0/00	1	0.53
-ให้ความรู้เสริมหรือจัดกิจกรรม-	0	0.00	6	3.93	6	3.18
ตามความสามารถของผู้ปกครอง เช่น -						
ทำอาหาร, ประดิษฐ์ เป็นต้น						
-เสนอเพิ่มเติม สิ่งที่ผู้ปกครอง -	0	0.00	1	0.65	1	0.53
เห็นว่ามิใช่ประโยชน์ในการสอน						
20. กิจกรรมที่สื่อสารกับผู้ปกครองโดยตรง						
การปฐมนิเทศ	32	88.89	106	69.28	138	73.02
เชิญผู้ปกครองเยี่ยมชมชั้นเรียน	25	69.44	94	61.44	119	62.96
จัดแสดงผลงานนักเรียน	29	80.56	141	92.16	170	89.95

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การบริหารงานชุมชนและ การประชาสัมพันธ์โรงเรียน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_3 = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เชิญผู้ปกครองร่วมกิจกรรม	32	88.89	133	86.93	165	87.30
สมุดบันทึกการเรียนรู้รายวัน	29	80.56	96	62.75	125	66.14
อื่นๆ ได้แก่	1	2.78	7	4.58	8	4.23
-สมุดบันทึกรายสัปดาห์	1	2.78	2	1.31	3	1.59
-ประชุมกับชมรมผู้ปกครอง	0	0.00	3	1.96	3	1.59
-จดหมายข่าว	0	0.00	1	0.65	1	0.53
-ทาง E-mail หรือ Contact book	0	0.00	1	0.65	1	0.53
21. กิจกรรมของโรงเรียนที่ให้บริการ / พัฒนาชุมชน						
ไม่มีการจัดกิจกรรมใด	2	5.56	18	11.76	20	10.58
มี	34	94.44	135	88.24	169	89.42
	$n_1 = 34$		$n_2 = 135$		$n_3 = 169$	
กิจกรรมที่ให้บริการ / พัฒนาชุมชน คือ						
ให้บริการด้านอาคารสถานที่	25	73.53	96	71.11	121	71.60
ให้บริการข้อมูลข่าวสาร	20	58.82	73	54.07	93	55.03
ให้บริการสื่อและวัสดุอุปกรณ์	11	32.35	54	40.00	65	38.46
เข้าร่วมในโอกาสพิเศษต่างๆ	25	73.53	86	63.70	111	65.68
ให้ความรู้ด้านวิชาการ	11	32.35	10	7.41	21	12.43
อื่นๆ -บริจาคสิ่งของให้เด็ก	0	0.00	1	0.74	1	0.59
22. สิ่งพิมพ์ที่สื่อสารแผนงานถึงผู้ปกครอง						
จดหมายข่าว	32	88.89	137	89.54	169	89.42
เอกสารประชาสัมพันธ์	34	94.44	137	89.54	171	90.48
ป้ายประชาสัมพันธ์	32	88.89	132	86.27	164	86.77
คู่มือผู้ปกครอง	21	58.33	59	38.56	80	42.33
รายงานการประชุม	9	25.00	10	6.54	19	10.05

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ปรากฏผลดังนี้

1. การเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของผู้ปกครอง

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการดำเนินการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการตัดสินใจต่างๆ ที่มีผลต่อการศึกษาโดยการรับฟังความคิดเห็นด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองที่เสนอแนะมา คิดเป็นร้อยละ 83.07 และรองลงมา คือ การสื่อสารด้วยสิ่งพิมพ์แจ้งข่าวเกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.95 และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการให้ความรู้แก่เด็กในชั้นเรียนตามความชำนาญ ทั้งที่เป็นผู้ปกครองอาสาเป็นผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกับเด็กในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.08 และโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยการช่วยจัดหาสื่อและวัสดุในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 55.03 และรองลงมา คือกิจกรรมเล่านิทาน คิดเป็นร้อยละ 53.97

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการดำเนินการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการตัดสินใจต่างๆ ที่มีผลต่อการศึกษาโดยการรับฟังความคิดเห็นด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองที่เสนอแนะมา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมา คือ การสื่อสารด้วยสิ่งพิมพ์แจ้งข่าวเกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการให้ความรู้แก่เด็กในชั้นเรียนตามความชำนาญ ทั้งที่เป็นผู้ปกครองอาสาเป็นผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกับเด็กในชั้นเรียน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรม และอื่นๆ ระบุว่า ใช้การสื่อสารทาง web board ของโรงเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 และข้อมูลที่ได้ยังพบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยร่วมพาเด็กไปทัศนศึกษา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และรองลงมา คือการช่วยจัดหาสื่อและวัสดุในชั้นเรียน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 69.44 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ระบุว่าผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยร่วมกิจกรรม แม่เยี่ยมห้องน้องหนูเรียน (Parent's Classroom Visit) และมีส่วนร่วมโดยเข้าร่วมสังเกตการเรียนการสอนในห้องเรียน

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่ามีการดำเนินการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการตัดสินใจต่างๆ ที่มีผลต่อการศึกษาโดยการรับฟังความคิดเห็นด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองที่เสนอแนะมา จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 79.08 และรองลงมา คือ การสื่อสารด้วยสิ่งพิมพ์แจ้งข่าวเกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการให้ความรู้แก่เด็กในชั้นเรียนตามความชำนาญ ทั้งที่เป็นผู้ปกครองอาสาเป็นผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกับเด็กในชั้น

เรียน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75 และอื่นๆ ระบุว่า ไม่เคยมีการประชุมผู้ปกครอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 และข้อมูลที่ได้ พบว่าผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยการเล่านิทาน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 54.90 และรองลงมาคือการช่วยจัดหาสื่อและวัสดุในชั้นเรียน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 51.63 และอื่นๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ระบุว่า เป็นวิทยากรให้ความรู้ในกิจกรรมเสริม ตามความสามารถของผู้ปกครอง เช่น งานประดิษฐ์แบบไทย (ภูมิปัญญาท้องถิ่น) ทำอาหาร เป็นต้น และเสนอเพิ่มเติมสิ่งที่เห็นว่ามิประโยชน์ในการสอน

2. การประชาสัมพันธ์โรงเรียน

2.1 การสื่อสารทางเดียว

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการสื่อสารที่เป็นสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียนถึงผู้ปกครอง สูงสุดคือ เอกสารประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 90.48 และรองลงมาคือ จดหมายข่าว คิดเป็นร้อยละ 89.42 และป้ายประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 86.77

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการสื่อสารที่เป็นสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียนถึงผู้ปกครอง สูงสุดคือ เอกสารประชาสัมพันธ์ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และรองลงมาคือ จดหมายข่าว และป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวนเท่ากัน คือ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีการสื่อสารที่เป็นสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียนถึงผู้ปกครอง สูงสุดคือ เอกสารประชาสัมพันธ์ และจดหมายข่าว มีจำนวนเท่ากัน คือ 137 คิดเป็นร้อยละ 89.54 และรองลงมาคือป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 86.27 และอื่นๆ ระบุ เช่น การทำสมุดข่าวสารประจำสัปดาห์, Newsletter เป็นต้น

2.2 การสื่อสารสองทาง

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการสื่อสารกับผู้ปกครองสูงสุด คือ การจัดแสดงผลงานและจัดการแสดงของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.95 และรองลงมาคือ การเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 87.30 และการปฐมนิเทศผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 73.02

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการสื่อสารกับผู้ปกครองสูงสุด คือ การปฐมนิเทศผู้ปกครองและการเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน จำนวนเท่ากันคือ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และรองลงมาคือ การจัดแสดงผลงานและจัดการแสดงของนักเรียน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ระบุเป็น การสื่อสาร โดยผ่านสมุดบันทึกรายสัปดาห์

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีการสื่อสารกับผู้ปกครองสูงสุด คือ การจัดแสดงผลงานและจัดการแสดงของนักเรียน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 92.16 และรองลงมาคือ การเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 86.93 และการปฐมนิเทศผู้ปกครอง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 69.28 และอื่นๆ ระบุ เช่น การประชุมรายเดือนกับชมรมผู้ปกครอง, ทาง E-mail และ Contact book และสมุดบันทึกการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอของนักเรียนถึง ผู้ปกครอง เป็นต้น

3. การมีส่วนร่วมในการให้บริการหรือพัฒนาชุมชนของโรงเรียน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมของโรงเรียนที่ให้บริการหรือพัฒนาชุมชน คิดเป็นร้อยละ 89.42 โดยให้บริการด้านอาคารสถานที่ สูงสุด คือร้อยละ 71.60 และรองลงมาคือ การเข้าร่วม ช่วยงานชุมชนในโอกาสพิเศษต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 65.68 และให้บริการข้อมูล ข่าวสารต่างๆ แก่ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 55.03

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมของโรงเรียนที่ให้บริการหรือพัฒนาชุมชน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 โดยให้บริการสูงสุดคือ การให้บริการด้านอาคารสถานที่ และการเข้าร่วม ช่วยงานชุมชนในโอกาสพิเศษต่างๆ จำนวนเท่ากัน คือ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 73.53 และรองลงมาคือ ให้บริการข้อมูล ข่าวสารต่างๆ แก่ชุมชน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 58.82

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่ามีโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมของโรงเรียนที่ให้บริการหรือพัฒนาชุมชน จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 88.24 โดยให้บริการสูงสุดคือ การให้บริการด้านอาคารสถานที่ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 71.11 และรองลงมา คือการเข้าร่วม ช่วยงานชุมชนในโอกาสพิเศษต่างๆ คือ 86 คน คิดเป็นร้อยละ 63.70 และให้บริการข้อมูล ข่าวสารต่างๆ แก่ชุมชน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 54.07 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.74 ระบุว่า ร่วมบริจาคสิ่งของให้เด็กในชุมชนใกล้เคียง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียนด้านการบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่

การบริหารงานอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
23. ลักษณะอาคารเรียน						
สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุบาล	35	97.22	144	94.12	179	94.71
ดัดแปลงมาจากบ้านพักอาศัย	0	0.00	2	1.31	2	1.06
อื่นๆ ได้แก่	1	2.78	7	4.58	8	4.23
-ใช้ร่วมกับอาคารเรียนประถม	1	2.78	3	1.96	4	2.12
-ดัดแปลงจากตึกแถว	0	0.00	2	1.31	2	1.06
-สร้างขึ้นเพื่อเป็นโรงเรียน -	0	0.00	1	0.65	1	0.53
อนุบาล ถึง มัธยมศึกษา						
-สร้างขึ้นเพื่อเป็น โรงเรียน EP	0	0.00	1	0.65	1	0.53
24. ผู้ที่ได้รับผิดชอบการจัดการอาคารสถานที่จากผู้บริหาร						
ไม่มี	0	0.00	2	1.31	2	1.06
มี	36	100.00	151	98.69	187	98.94
	$n_1 = 36$		$n_2 = 151$		$n_t = 187$	
ผู้ที่ได้รับผิดชอบจัดการอาคารสถานที่ คือ						
ครูที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบ	30	83.33	128	84.77	158	84.49
ครู รับผิดชอบห้องที่ตนเองสอน	23	63.89	99	65.56	122	65.24
เจ้าหน้าที่อาคารสถานที่	29	80.56	105	69.54	134	71.66
25. การบริหารอาคารเรียนให้เกิดการเรียนรู้						
ความปลอดภัยและคงทน	32	88.89	148	96.73	180	95.24
ความสะอาด	34	94.44	140	91.50	174	92.06
ความสะดวกในการจัดกิจกรรม	29	80.56	143	93.46	172	91.01
บรรยากาศที่ดี	34	94.44	148	96.73	182	96.30
อุปกรณ์ให้ห้องเรียน พร้อมและสะดวกใช้งาน	34	94.44	153	100.00	187	98.94

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การบริหารงานอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_3 = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ- พอเพียงกับจำนวนนักเรียน	36	100.00	125	81.70	161	85.19
แสงสว่างและปลั๊กไฟ เพียงพอที่ - สามารถตอบสนองความต้องการ	36	100.00	130	84.97	166	87.83
26. การบำรุงอาคารสถานที่ พิจารณาจาก						
ความมั่นคงและปลอดภัย	36	100.00	148	96.73	184	97.35
ปริมาณและคุณภาพ ที่ใช้งาน	30	83.33	125	81.70	155	82.01
การใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่	34	94.44	117	76.47	151	79.89
บรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	34	94.44	140	91.50	174	92.06
อื่นๆ คือ ไม่มีการปรับปรุงทั้งในและนอกอาคาร	0	0.00	1	0.65	1	0.53

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ปรากฏผลดังนี้

1. การจัดสร้างอาคารสถานที่

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีอาคารเรียนเป็นลักษณะที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุบาล คิดเป็นร้อยละ 94.71

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีอาคารเรียนเป็นลักษณะที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุบาล จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 97.22 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ระบุว่า ชั้นร่วมกับอาคารเรียนชั้นประถม

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีอาคารเรียนเป็นลักษณะที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุบาล จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 และอื่นๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ระบุว่า เป็นตึกแถวที่ระบุเป็น โรงเรียน, คัดแปลงจากอาคารเรียนเดิม, จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็น โรงเรียนระดับอนุบาล ถึงชั้นมัธยม, จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็น โรงเรียน English Program เป็นต้น

2. การใช้งานอาคารสถานที่

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการบริหารอาคารเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของเด็ก โดยพิจารณาจาก อุปกรณ์ในห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ มีพร้อมและสะดวกในการใช้งาน สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 98.94 และรองลงมา คือ บรรยากาศที่ดี คิดเป็นร้อยละ 96.30 และความปลอดภัยและคงทน คิดเป็นร้อยละ 95.24 และความสะอาด คิดเป็นร้อยละ 92.06 และความสะดวกในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 91.01 และแสงสว่างและปลั๊กไฟ เพียงพอสามารถตอบสนองความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 87.83 และน้อยที่สุดคือ จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.19

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการบริหารอาคารเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของเด็ก โดยพิจารณาจาก จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ มีพอเพียงกับจำนวนนักเรียน และแสงสว่าง ปลั๊กไฟ เพียงพอและสามารถสนองความต้องการ สูงสุด มีจำนวนเท่ากัน คือ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมา คือ ความสะอาด บรรยากาศที่ดี และอุปกรณ์ในห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ มีพร้อมและสะดวกในการใช้งาน จำนวนเท่ากัน คือ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และความปลอดภัยและคงทน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และน้อยที่สุดคือ ความสะดวกในการจัดกิจกรรม จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่ามีโรงเรียนมีการบริหารอาคารเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของเด็ก โดยพิจารณาจากอุปกรณ์ในห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ มีพร้อมและสะดวกในการใช้งาน สูงสุด จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมา คือความปลอดภัยและคงทนและบรรยากาศที่ดี จำนวนเท่ากันคือ 148 คน คิดเป็นร้อยละ 96.73 และความสะดวกในการจัดกิจกรรม จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 93.46 และความสะอาด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 และแสงสว่าง ปลั๊กไฟ เพียงพอและสามารถสนองความต้องการ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 84.97 และน้อยที่สุด คือ จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ มีพอเพียงกับจำนวนนักเรียน จำนวน 125 คิดเป็นร้อยละ 81.70

3. การดูแลและการรักษาอาคารให้พร้อมใช้งานเสมอ

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการกำหนดผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบในการจัดการบริหารงานด้านอาคารสถานที่จากผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 98.94 โดยกำหนดให้ครู ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือรับมอบหมายให้รับผิดชอบ สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 84.49 และรองลงมา คือ เจ้าหน้าที่อาคารและสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 71.66 และครู โดยรับผิดชอบในห้องที่ตนเองสอน คิดเป็นร้อยละ 65.24 และข้อมูลที่ได้ พบว่า การบำรุงอาคารสถานที่ มีการพิจารณาจากความมั่นคงและปลอดภัย สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 97.35 และรองลงมาคือ พิจารณาจากบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ คิดเป็น

ร้อยละ 92.06 และปริมาณและคุณภาพในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 82.01 และการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 79.89

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการกำหนดผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบในการจัดการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ จากผู้บริหาร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยกำหนดให้ครู ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือรับมอบหมายให้รับผิดชอบ สูงสุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และรองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ อาคารและสถานที่ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 และครู โดยรับผิดชอบในห้องที่ตนเองสอน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 63.89 และข้อมูลที่ได้พบอีกว่า การบำรุงอาคารสถานที่ ที่พิจารณาจากความมั่นคงและปลอดภัย สูงสุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมาคือ พิจารณาจากการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ และบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวนเท่ากัน คือ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และปริมาณและคุณภาพในการใช้งาน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่ามีโรงเรียนมีการกำหนดผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบในการจัดการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ จากผู้บริหาร จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 99.69 โดยกำหนดให้ครู ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือรับมอบหมายให้รับผิดชอบ สูงสุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 84.77 และรองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ อาคารและสถานที่ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 69.54 และครู โดยรับผิดชอบในห้องที่ตนเองสอน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 65.56 และข้อมูลที่ได้พบว่า การบำรุงอาคารสถานที่ มีการพิจารณาจากความมั่นคงและปลอดภัย สูงสุด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 96.73 และรองลงมาคือ พิจารณาจากบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวนเท่ากัน คือ 140 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 และปริมาณและคุณภาพในการใช้งาน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 81.70 และการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 ระบุว่า ไม่มีการปรับปรุงหรือพัฒนาเลย ทั้งในและนอกอาคาร

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียน
ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร $n_1 = 36$		ครู $n_2 = 153$		รวม $n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
27. เกณฑ์ในการรับนักเรียน						
รับเฉพาะนักเรียนไทย	2	5.56	1	0.65	3	1.59
รับนักเรียนไทยและต่างชาติ	34	94.44	152	99.35	186	98.41
อื่นๆ คือ อายุและเกณฑ์การเข้าเรียน - ของโรงเรียนเอกชน	0	0.00	1	0.65	1	0.53
28. การวางแผนการบริหารงานกิจการนักเรียน						
ไม่มีการวางแผน	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มี	36	100.00	153	100.00	189	100.00
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
มีการวางแผนงานกิจการนักเรียน โดย						
ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบ	23	63.89	82	53.59	105	55.56
กำหนดบุคคลรับผิดชอบชัดเจน	30	83.33	140	91.50	170	89.95
ไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบชัดเจน	4	11.11	2	1.31	6	3.17
29. การจัดทำ กิจกรรมนักเรียน						
จัดตามหลักสูตรที่กำหนดไว้	34	94.44	145	94.77	179	94.71
จัดให้สอดคล้องกับความสนใจ และ- ความถนัดของนักเรียน	36	100.00	137	89.54	173	91.53
อื่นๆ ได้แก่	1	2.78	2	1.31	3	1.59
-จัดกิจกรรมให้สอดคล้อง- กับพัฒนาการของผู้เรียน	1	2.78	0	0.00	1	0.53
-จัดกิจกรรมตามเทศกาล/บทเรียน	0	0.00	1	0.65	1	0.53
-จัดกิจกรรมตามหลักสูตรโดย- ต้องสอดคล้องกับความสนใจเด็ก	0	0.00	1	0.00	1	0.53

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
30. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียน ที่มีอยู่						
เรียนเสริมภาษาอังกฤษ	34	94.44	128	83.66	162	85.71
เรียนเสริมภาษาไทย	30	83.33	120	78.43	150	79.37
เรียนเสริมศิลปะ	25	69.44	102	66.67	127	67.20
เรียนเสริมกีฬา	27	75.00	94	61.44	121	64.02
อื่นๆ ได้แก่	1	2.78	8	5.23	9	4.76
-ภาษาจีน	1	2.78	4	2.62	5	2.65
-ดนตรี / จริยธรรม / คุณธรรม	0	0.00	2	1.31	2	1.06
-คอมพิวเตอร์	0	0.00	2	1.31	2	1.06
31. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน ที่มีอยู่						
ทัศนศึกษา	36	100.00	130	84.97	166	87.83
การแสดงของนักเรียน	28	77.78	140	91.50	168	88.89
การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ	36	100.00	143	93.46	179	94.71
จัดการแข่งขันกีฬา	27	75.00	130	84.97	157	83.07
32. จัดบริการและสวัสดิการให้แก่นักเรียน						
บริการตรวจสอบสุขภาพอนามัย	34	94.44	138	90.20	172	91.01
บริการอาหารกลางวัน	36	100.00	140	91.50	176	93.12
ให้ร้านค้านำอาหาร ขนม เครื่องดื่มมาขาย	25	69.44	94	61.44	119	62.96
บริการสอนซ่อมเสริม	30	83.33	69	45.10	99	52.38
ทำระเบียบสะสมเป็นหลักฐาน- และประวัตินักเรียน	35	97.22	135	88.24	170	89.95
การวิจัยประเมินผลและติดตาม- เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว	26	72.22	79	51.63	105	55.56

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีเกณฑ์ในการรับนักเรียน เป็นนักเรียนไทยและนักเรียนต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 98.41 และมีการวางแผนการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีการกำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 89.95 และข้อมูลที่ได้พบว่า การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียน จัดทำตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 94.71 และจัดให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 91.53

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีเกณฑ์ในการรับนักเรียน เป็นนักเรียนไทยและนักเรียนต่างชาติ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และมีการวางแผนการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีการกำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และข้อมูลที่ได้พบว่า การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียน จัดโดยให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และจัดตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และข้อมูลอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ระบุว่า จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีเกณฑ์ในการรับนักเรียน เป็นนักเรียนไทยและนักเรียนต่างชาติ จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 99.35 และมีข้อมูลอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.65 ระบุว่า การรับนักเรียนพิจารณา อายุ และเกณฑ์การเข้าเรียนของเอกชน และข้อมูลที่ได้พบอีกว่า มีการวางแผนการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีการกำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 และข้อมูลที่ได้พบว่า การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียน จัดทำตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 94.77 และจัดให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 89.54 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.31 ระบุว่า จัดกิจกรรมตามเทศกาลและบทเรียน และจัดกิจกรรมตามหลักสูตร โดยต้องสอดคล้องกับความสนใจของเด็ก

จากข้อมูลในตาราง สามารถสรุปผลในด้านการบริหารกิจการนักเรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมนักเรียน

1.1 กิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียน ที่มีอยู่ คือ การเรียนเสริมภาษาอังกฤษ สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.71 และรองลงมา คือ การเรียนเสริมภาษาไทย คิด

เป็นร้อยละ 79.37 และการเรียนเสริมศิลปะ คิดเป็นร้อยละ 67.20 และการเรียนเสริมกีฬา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.02

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียน ที่มีอยู่ คือ การเรียนเสริมภาษาอังกฤษ สูงที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และรองลงมา คือ การเรียนเสริมภาษาไทย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และการเรียนเสริมกีฬา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และการเรียนเสริมศิลปะ น้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 69.44 และข้อมูลอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ระบุว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีอยู่ มีภาษาจีน

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียน ที่มีอยู่ คือ การเรียนเสริมภาษาอังกฤษ สูงที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 83.66 และรองลงมา คือ การเรียนเสริมภาษาไทย จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 78.43 และการเรียนเสริมศิลปะ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และการเรียนเสริมกีฬา น้อยที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 61.44 และข้อมูลอื่นๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.23 ระบุว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีอยู่ มีภาษาจีน คอมพิวเตอร์ จริยธรรม คุณธรรม คนตรี

1.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน ที่มีอยู่ คือ การจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่างๆ สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.71 และรองลงมา คือ การแสดงของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 88.89 และการจัดทัศนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 87.83 และการจัดการแข่งขันกีฬา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.07

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน ที่มีอยู่ คือ การจัดทัศนศึกษา และการจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่างๆ สูงที่สุด จำนวนเท่ากัน คือ 36 คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมา คือ การแสดงของนักเรียน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และการจัดการแข่งขันกีฬา น้อยที่สุด จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 75.00

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน ที่มีอยู่ คือ การจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่างๆ สูงที่สุด จำนวนเท่ากัน คือ 143 คิดเป็น ร้อยละ 93.46 และรองลงมา คือ การแสดงของนักเรียน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 และการจัดทัศนศึกษา และการจัดการแข่งขันกีฬา น้อยที่สุด จำนวนเท่ากันคือ 130 คนคิดเป็นร้อยละ 84.97

2. การจัดบริการและสวัสดิการให้แก่นักเรียน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการจัดบริการและสวัสดิการให้แก่ นักเรียน สูงที่สุดคือ การให้บริการอาหารกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 93.12 และรองลงมาคือ การให้บริการตรวจสุขภาพอนามัย

คิดเป็นร้อยละ 91.01 และการให้ร้านค้านำอาหาร ขนมและเครื่องดื่มมาขาย คิดเป็นร้อยละ 62.96 และน้อยที่สุดคือ การบริการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 52.38

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่าโรงเรียนมีการจัดบริการและสวัสดิการให้แก่นักเรียน สูงที่สุดคือ การให้บริการอาหารกลางวัน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมาคือ การให้บริการตรวจสุขภาพอนามัย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และการบริการสอนซ่อมเสริม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และน้อยที่สุด คือ การให้ร้านค้านำอาหาร ขนมและเครื่องดื่มมาขาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 69.44

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีการจัดบริการและสวัสดิการให้แก่นักเรียน สูงที่สุดคือ การให้บริการอาหารกลางวัน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 และรองลงมาคือ การให้บริการตรวจสุขภาพอนามัย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 90.20 และการให้ร้านค้านำอาหาร ขนมและเครื่องดื่มมาขาย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 61.44 และน้อยที่สุด คือการบริการสอนซ่อมเสริม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10

3. การวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนจบการศึกษาไปแล้ว

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสมเป็นหลักฐานและประวัตินักเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.95 และมีการวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว คิดเป็นร้อยละ 55.56

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสมเป็นหลักฐานและประวัตินักเรียน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 97.22 และมีการวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสมเป็นหลักฐานและประวัตินักเรียน จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 88.24 และมีการวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 51.63

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน
ด้านการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร $n_1 = 36$		ครู $n_2 = 153$		รวม $n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การดำเนินการตามแผนงาน						
ไม่มีปัญหา	12	33.33	84	54.90	96	50.79
มีปัญหา	24	66.67	69	45.10	93	49.21
	$n_1 = 24$		$n_2 = 69$		$n_t = 93$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ขาดแผนการที่ชัดเจน	7	29.17	27	39.13	34	36.56
ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร	15	62.50	34	49.28	49	52.69
ขาดความร่วมมือจากครู	2	8.33	15	21.74	17	18.28
หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง	0	0.00	15	21.74	15	16.13
ไม่มีการติดตามและประเมิน	7	29.17	0	0.00	7	7.53
อื่นๆ ได้แก่	0	0.00	2	2.90	2	2.15
-เป็นโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งบางครั้ง-	0	0.00	1	1.45	1	1.08
มีการกิจกรรมที่ต่างกัน นักเรียนรู้สึกแตกต่าง						
-ครูต่างชาติมีน้อยและหุ่ยคบ่อย	0	0.00	1	1.45	1	1.08
2. การกำหนดจุดประสงค์						
ไม่มีปัญหา	24	66.67	115	75.16	139	73.54
มีปัญหา	12	33.33	38	24.84	50	26.46
	$n_1 = 12$		$n_2 = 38$		$n_t = 50$	
ปัญหาที่พบ คือ						
กำหนดจุดประสงค์ไม่ชัดเจน	8	66.67	20	52.63	28	56.00
ไม่บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ยากเกินไป ไม่สามารถทำได้	2	16.67	8	21.05	10	20.00

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สามารถประเมินผลได้	2	16.67	0	0.00	2	4.00
ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้	7	58.33	18	47.37	25	50.00
อื่นๆ คือ ครูต่างชาติไม่เข้าใจการทำงานแบบไทย	0	0.00	1	2.63	1	2.00
3. การจัดแผนการสอน						
ไม่มีปัญหา	19	52.78	108	70.59	127	67.20
มีปัญหา	17	47.22	45	29.41	62	32.80
	$n_1 = 17$		$n_2 = 45$		$n_t = 62$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ไม่มีแผนระยะยาว ตลอดปี	5	29.41	9	20.00	14	22.58
ไม่มีการอบรมในการทำแผน	5	29.41	20	44.44	25	40.32
กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด	2	11.76	2	4.44	4	6.45
กิจกรรมที่จัดไม่ตรงกับความต้องการของเด็ก	5	29.41	7	15.56	12	19.35
ครูผู้สอน ไม่ได้เป็นผู้ทำแผน	0	0.00	7	15.56	7	11.29
ครูขาดความรู้ ในการทำแผน	10	58.82	12	26.67	22	35.48
อื่นๆ คือ ผู้สอนหยุดบ่อยและมีน้อย	0	0.00	1	2.22	1	1.61
4. การจัดวัสดุอุปกรณ์การสอน ตามหลักสูตร						
ไม่มีปัญหา	22	61.11	101	66.01	123	65.08
มีปัญหา	14	38.89	52	33.99	66	34.92
	$n_1 = 14$		$n_2 = 52$		$n_t = 66$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ไม่เหมาะกับเด็กปฐมวัย	0	0.00	5	9.62	5	7.58
ไม่เพียงพอกับความต้องการ	11	78.57	27	51.92	38	57.58
เอกสารประกอบการสอนไม่ครบตามหลักสูตร	0	0.00	8	15.38	8	12.12
เอกสารประกอบการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร	2	14.29	5	9.62	7	10.61
ขาดบุคลากรรับผิดชอบโดยตรง	4	28.57	27	51.92	31	46.97

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ	4	28.57	15	28.85	19	28.79
ไม่มีการสำรวจความต้องการใช้	4	28.57	12	23.08	16	24.24
5. ปรับปรุงเพิ่มเติม แนวการสอนใหม่ๆ						
ไม่มีปัญหา	20	55.56	110	71.90	130	68.78
มีปัญหา	16	44.44	43	28.10	59	31.22
	$n_1 = 16$		$n_2 = 43$		$n_t = 59$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ขาดกรณีเทศ	2	12.50	15	34.88	17	28.81
ขาดการส่งเสริมครูให้ศึกษาต่อ	7	43.75	28	65.12	35	59.32
ขาดการส่งเสริมครูค้นคว้าวิจัย	9	56.25	18	41.86	27	45.76
ครูขาดความรู้ ในการปรับปรุง	11	68.75	20	46.51	31	52.54
บุคลากรไม่เห็นความสำคัญ	4	25.00	8	18.60	12	20.34
6. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร						
ไม่มีปัญหา	25	69.44	107	69.93	132	69.84
มีปัญหา	11	30.56	46	30.07	57	30.16
	$n_1 = 11$		$n_2 = 46$		$n_t = 57$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ขาดบุคคลที่รับผิดชอบโดยตรง	5	45.45	20	43.48	25	43.86
ไม่สามารถจัดตามหลักสูตร	2	18.18	7	15.22	9	15.79
ขาดงบประมาณในการจัด	4	36.36	19	41.30	23	40.35
เวลาไม่เหมาะสม	4	36.36	12	26.09	16	28.07
ไม่มีเกณฑ์การเลือกกิจกรรม	4	36.36	7	15.22	11	19.30
ไม่กระตุ้นความสนใจเด็ก	4	36.36	0	0.00	4	7.02
ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง	2	18.18	5	10.87	7	12.28

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้

จากข้อมูลที่ได้ พบว่าโรงเรียนมีปัญหาการดำเนินการตามแผนงาน คิดเป็นร้อยละ 50.79 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 52.69 และรองลงมาคือ ขาดแผนการดำเนินการหรือแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 36.56 และขาดความร่วมมือจากครู คิดเป็นร้อยละ 18.28 และหลักสูตรไม่สอดคล้องกับกับความต้องการของผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 16.13 และน้อยที่สุด คือ ไม่มีการติดตามและประเมินผลหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 7.53

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการดำเนินการตามแผนงาน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และรองลงมาคือ ขาดแผนการดำเนินการหรือแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และ ไม่มีการติดตามและประเมินผลหลักสูตร จำนวนเท่ากัน คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 และน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากครู จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาการดำเนินการตามแผนงาน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 54.90 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 49.28 และรองลงมาคือ ขาดแผนการดำเนินการหรือแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และน้อยที่สุดคือ ขาดความร่วมมือจากครูและหลักสูตรไม่สอดคล้องกับกับความต้องการของผู้ปกครอง จำนวนเท่ากัน คือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 และอื่นๆ คือ เป็นโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งบางครั้งมีการจัดกิจกรรมที่ต่างกัน นักเรียนรู้สึกแตกต่างกัน และครูต่างชาติมีน้อยและหยุดบ่อย รวมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90

ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาด้านการกำหนดจุดประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 26.46 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ การกำหนดจุดประสงค์ไม่ชัดเจน หรือกำหนดจุดประสงค์ที่เข้าใจยาก คิดเป็นร้อยละ 56.00 และรองลงมา คือ การไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจได้ คิดเป็นร้อยละ 50.00 และยากเกินไปไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สามารถประเมินผลได้ คิดเป็นร้อยละ 4.00

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาด้านการกำหนดจุดประสงค์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ การกำหนดจุดประสงค์ไม่ชัดเจน หรือกำหนดจุดประสงค์ที่เข้าใจยาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และรองลงมา คือ การไม่

สามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจได้ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และน้อยที่สุดคือ ยากเกินไปไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้และไม่สามารถประเมินผลได้ จำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาด้านการกำหนดจุดประสงค์จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 24.84 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ การกำหนดจุดประสงค์ไม่ชัดเจน หรือกำหนดจุดประสงค์ที่เข้าใจยาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 และรองลงมา คือ การไม่สามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจได้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 และน้อยที่สุดคือยากเกินไปไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และอื่นๆ คือครูต่างชาติไม่เข้าใจการทำงานแบบไทยๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

ปัญหาการจัดแผนการสอน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดแผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 32.80 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่มีการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำแผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 40.32 และรองลงมา คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำแผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 35.48 และไม่มีแผนการสอนระยะยาว ตลอดปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.58 และกิจกรรมที่จัดไม่ตรงกับ ความสนใจของเด็ก คิดเป็นร้อยละ 19.35 และครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้จัดทำแผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 11.29 และน้อยที่สุด คือ กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 6.45

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดแผนการสอน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 47.22 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำแผนการสอน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.82 และรองลงมา คือ ไม่มีแผนการสอนระยะยาว ตลอดปีการศึกษาและไม่มีการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำแผนการสอนและกิจกรรมที่จัดไม่ตรงกับ ความสนใจของเด็ก จำนวนเท่ากัน คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 และน้อยที่สุด คือ กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดแผนการสอน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่มีการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำแผนการสอน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และรองลงมา คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำแผนการสอน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 และไม่มีแผนการสอนระยะยาว ตลอดปีการศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และกิจกรรมที่จัดไม่ตรงกับ ความสนใจของเด็ก และครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้จัดทำแผนการสอน จำนวนเท่ากัน คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56 และน้อยที่สุด คือ กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44 และอื่นๆ คือ ครูผู้สอน หยุคบ้อย และมีน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22

ปัญหาการจัดให้มี วัสดุ อุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด คิดเป็นร้อยละ 34.92 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ มีวัสดุ อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของเด็ก คิดเป็นร้อยละ 57.58 และรองลงมา คือ ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอน คิดเป็นร้อยละ 46.97 และขาดงบประมาณในการจัดซื้อ คิดเป็นร้อยละ 28.79 และไม่มีการสำรวจความต้องการใช้วัสดุ อุปกรณ์การสอน คิดเป็นร้อยละ 24.24 และเอกสารประกอบการเรียนการสอน มีไม่ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 12.12 และเอกสารประกอบการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 10.61 และน้อยที่สุด คือ วัสดุ อุปกรณ์การสอน ไม่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย คิดเป็นร้อยละ 7.58

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ มีวัสดุ อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของเด็ก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57 และรองลงมา คือ ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอน และขาดงบประมาณในการจัดซื้อ และไม่มีการสำรวจความต้องการใช้วัสดุ อุปกรณ์การสอน จำนวนเท่ากัน คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และน้อยที่สุด คือ เอกสารประกอบการเรียนการสอน ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 33.99 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ มีวัสดุ อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของเด็กและขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอน มีจำนวนเท่ากันคือ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 51.92 และรองลงมา คือ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 28.85 และไม่มีการสำรวจความต้องการใช้วัสดุ อุปกรณ์การสอน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และเอกสารประกอบการเรียนการสอน มีไม่ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 15.38 และน้อยที่สุด คือ วัสดุ อุปกรณ์การสอน ไม่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยและเอกสารประกอบการเรียนการสอน ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.62

ปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 31.22 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือขาดการส่งเสริมครูในการศึกษาต่อ หรือการดูงาน คิดเป็นร้อยละ 59.32 และรองลงมา คือ ครูขาดความรู้และทักษะในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 52.54 และขาดการส่งเสริมครูค้นคว้า วิจัย ปรับปรุงการสอน คิดเป็น

ร้อยละ 45.76 และขาดการนิเทศ คิดเป็นร้อยละ 28.81 และน้อยที่สุด คือ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.34

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดความรู้และทักษะในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และรองลงมา คือ ขาดการส่งเสริมครูค้นคว้า วิจัย ปรับปรุงการสอน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และขาดการส่งเสริมครูในการศึกษาต่อ หรือการดูงาน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 และบุคลากรไม่เห็นความสำคัญในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุด คือ ขาดการนิเทศ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดการส่งเสริมครูในการศึกษาต่อ หรือการดูงาน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 65.12 และรองลงมา คือ ขาดความรู้และทักษะในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 46.51 และขาดการส่งเสริมครูค้นคว้า วิจัย ปรับปรุงการสอน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86 และขาดการนิเทศ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 34.88 และน้อยที่สุด คือ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60

ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 30.16 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.86 และรองลงมา คือ ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 40.35 และเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 28.07 และไม่มีเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมให้เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 19.03 และไม่สามารถจัดได้ตามโครงสร้างของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 15.79 และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 12.28 และน้อยที่สุด คือ กิจกรรมไม่สามารถกระตุ้นความสนใจเด็กได้ คิดเป็นร้อยละ 7.02

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดกิจกรรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 และรองลงมา คือ ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม และไม่มีเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมให้เหมาะสม และกิจกรรมไม่สามารถกระตุ้นความสนใจเด็กได้ มีจำนวนเท่ากัน คือ 4 คน คิด

เป็นร้อยละ 36.36 และน้อยที่สุด คือ ไม่สามารถจัดได้ตามโครงสร้างของหลักสูตร และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง จำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 30.07 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดกิจกรรม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48 และรองลงมา คือ ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 และเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 และไม่มีเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมและไม่สามารถจัดได้ตามโครงสร้างของหลักสูตร มีจำนวนเท่ากัน คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.22 และน้อยที่สุด คือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 10.87

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน
ด้านการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคล	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	"1" = 36		"2" = 153		"t" = 189	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. การบริหารบุคคล ครูต่างชาติ						
ไม่มีปัญหา	2	5.56	48	31.37	50	26.46
มีปัญหา	34	94.44	105	68.63	139	73.54
	"1" = 34		"2" = 105		"t" = 139	
ปัญหาที่พบ คือ						
คุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ	16	47.06	48	45.71	64	46.04
ขาดประสบการณ์การสอน	9	26.47	38	36.19	47	33.81
ไม่ใช่ Native speaker	7	20.59	23	21.90	30	21.58
ไม่สามารถทำงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด	9	26.47	30	28.57	39	28.06
ต้องการค่าตอบแทนที่สูงกว่า	16	47.06	28	26.67	44	31.65
ออกงานโดยไม่แจ้งล่วงหน้า	20	58.82	43	40.95	63	45.32
ไม่สามารถทำงานกับครูไทย	6	17.65	10	9.52	16	11.51
ขาดความรู้ ความเข้าใจใน-	9	26.47	17	16.19	26	18.71
การนำหลักสูตรไปปฏิบัติ						
จัดครูต่างชาติ สอนแทน-	4	11.76	17	16.19	21	15.11
ครูต่างชาติที่ขาดงานไม่ได้						
เปลี่ยนครูต่างชาติบ่อย	18	52.94	60	57.14	78	56.12
ช่องทางประกาศรับสมัครครูต่างชาติ มีน้อย	4	11.76	2	1.90	6	4.32
ครูต่างชาติมาให้คัดเลือกน้อย	9	26.47	20	19.05	29	20.86
อื่นๆ ได้แก่	0	0.00	1	0.95	1	0.72
- บางครั้งครูไทยประชุมหรือทำงานอื่น						
ซึ่งครูต่างชาติไม่เข้าใจ						

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การบริหารงานบุคคล	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. การบริหารงานบุคคล ครูไทย						
ไม่มีปัญหา	17	47.22	72	47.06	89	47.09
มีปัญหา	19	52.78	81	52.94	100	52.91
	$n_1 = 19$		$n_2 = 81$		$n_t = 100$	
ปัญหาที่พบ คือ						
คุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ	7	36.84	52	64.20	59	59.00
ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	14	73.68	40	49.38	54	54.00
ไม่สามารถทำงานกับครูต่างชาติ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ไม่สามารถทำงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด	2	10.53	5	6.17	7	7.00
มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย	7	36.84	42	51.85	49	49.00
ขาดประสบการณ์การสอนด้านสองภาษา	10	52.63	22	27.16	32	32.00
9. การจัดการในการเพิ่มเติมความรู้ให้กับครูในด้านต่างๆ						
ไม่มีปัญหา	22	61.11	116	75.82	138	73.02
มีปัญหา	14	38.89	37	24.18	51	26.98
	$n_1 = 14$		$n_2 = 37$		$n_t = 51$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ไม่มีนโยบายนี้	2	14.29	7	18.92	9	17.65
ขาดงบประมาณ	5	35.71	25	67.57	30	58.82
ครูไม่ใส่ใจการพัฒนาตนเอง	4	28.57	7	18.92	11	21.57
ไม่มีแหล่งข้อมูลด้านนี้	2	14.29	7	18.92	9	17.65
ไม่เห็นความแตกต่างหลังเพิ่มความรู้	10	71.43	2	5.41	12	23.53

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล
ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานบุคคล (ครูต่างชาติ)

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล (ครูต่างชาติ) คิดเป็นร้อยละ 73.54 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ มีการเปลี่ยนแปลงครูต่างชาติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 56.12 และรองลงมา คือ ไม่จบการด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 46.04 และออกจากงานโดยไม่แจ้งล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ 45.32 และขาดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 33.81 และต้องการค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูงกว่าที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 31.65 และน้อยที่สุด คือ ช่องทางการประกาศรับสมัครครูต่างชาติ มีน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.32

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล (ครูต่างชาติ) จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ออกจากงานโดยไม่แจ้งล่วงหน้า จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 58.82 และรองลงมา คือ มีการเปลี่ยนแปลงครูต่างชาติบ่อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 และไม่จบการด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการและต้องการค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูงกว่าที่กำหนด มีจำนวนเท่ากัน คือ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 และขาดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและไม่สามารถทำงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนดและขาดความรู้ ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปปฏิบัติและครูต่างชาติที่มาให้คัดเลือก มีน้อย มีจำนวนเท่ากัน คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.74 และน้อยที่สุด คือ จัดครูต่างชาติ สอนแทนครูต่างชาติที่ขาดงานไม่ได้และช่องทางการประกาศรับสมัครครูต่างชาติ มีน้อย มีจำนวนเท่ากัน คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล (ครูต่างชาติ) จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 68.63 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ มีการเปลี่ยนแปลงครูต่างชาติบ่อย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และรองลงมา คือ ไม่จบการด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 และออกจากงานโดยไม่แจ้งล่วงหน้า จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 40.95 และขาดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 36.19 และไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และน้อยที่สุด คือ ช่องทางการประกาศรับสมัครครูต่างชาติ มีน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 และอื่นๆ ระบุว่า ไม่เข้าใจระบบการทำงานของโรงเรียนและประเพณีไทย บางครั้งครูไทยประชุมหรือทำงานอื่นของโรงเรียนนอกจากความรับผิดชอบในห้องเรียน ครูต่างชาติไม่เข้าใจ ซึ่งบางครั้งเขาไม่ต้องทำ บางครั้งเข้าใจผิดกันได้ถ้าครูต่างชาติต้องดูแลเด็กเพียงลำพัง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95

ปัญหาในการบริหารงานบุคคล (ครูไทย)

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล (ครูไทย) คิดเป็นร้อยละ 52.91 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่จบด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 59.00 และรองลงมา คือ ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี คิดเป็นร้อยละ 54.00 และมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย คิดเป็นร้อยละ 49.00 และขาดประสบการณ์ในการสอนด้านสองภาษา คิดเป็นร้อยละ 32.00 และน้อยที่สุด คือ ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 7.00

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล (ครูไทย) จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 52.78 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 และรองลงมา คือ ขาดประสบการณ์ในการสอนด้านสองภาษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 และไม่จบด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการและมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 และน้อยที่สุด คือ ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล (ครูไทย) จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่จบด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 และรองลงมา คือ มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 และไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 49.38 และขาดประสบการณ์ในการสอนด้านสองภาษา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 27.16 และน้อยที่สุด คือ ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17

ปัญหาในการจัดการเพิ่มความรู้ให้กับครูในด้านต่างๆ

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการจัดการเพิ่มเติมความรู้ให้กับครูในด้านต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 26.98 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 58.82 และรองลงมา คือ ไม่เห็นความแตกต่าง หลังจากการเพิ่มเติมความรู้ คิดเป็นร้อยละ 23.53 และครูไม่ใส่ใจในการพัฒนา เพิ่มเติมความรู้ให้ตนเอง คิดเป็นร้อยละ 21.57 และน้อยที่สุด คือ ไม่มีนโยบายด้านนี้และไม่มีแหล่งข้อมูล ในด้านนี้ มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 17.65

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการจัดการเพิ่มเติมความรู้ให้กับครูในด้านต่างๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่เห็นความแตกต่าง หลังจากการเพิ่มเติมความรู้ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และรองลงมาคือ ขาดงบประมาณ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และครูไม่ใส่ใจในการพัฒนา เพิ่มเติมความรู้ให้ตนเอง

จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และน้อยที่สุด คือ ไม่มีนโยบายด้านนี้และไม่มีแหล่งข้อมูล ในด้านนี้ มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาในการจัดการเพิ่มเติมความรู้ให้กับครูในด้านต่างๆ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.18 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดงบประมาณ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 67.57 และรองลงมา คือ ไม่มีนโยบายด้านนี้และครูไม่ใส่ใจในการพัฒนาเพิ่มเติมความรู้ให้ตนเองและไม่มีแหล่งข้อมูล ในด้านนี้ มีจำนวนเท่ากัน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92 และน้อยที่สุด คือ ไม่เห็นความแตกต่าง หลังจากการเพิ่มเติมความรู้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการปัญหาการบริหารโรงเรียน
ด้านการบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

การบริหารงานชุมชนและ การประชาสัมพันธ์โรงเรียน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10. ด้านการประชาสัมพันธ์โรงเรียน						
ไม่มีปัญหา	25	69.44	113	73.86	138	73.02
มีปัญหา	11	30.56	40	26.14	51	26.98
	$n_1 = 11$		$n_2 = 40$		$n_t = 51$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ขาดแผนงานที่ชัดเจน	2	18.18	15	37.50	17	33.33
ขาดการกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบชัดเจน	0	0.00	20	50.00	20	39.22
ผู้ปกครองติดภารกิจ เข้าร่วมกิจกรรมได้	5	45.45	15	37.50	20	39.22
ผู้ปกครองไม่ได้รับข่าวสาร	7	63.64	5	12.50	12	23.53
บุคลากรไม่ให้ความร่วมมือ	0	0.00	5	12.50	5	9.80
ขาดงบประมาณในการทำ	4	36.36	2	5.00	6	11.76
ขาดความรู้ในด้านนี้	2	18.18	7	17.50	9	17.65

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียนปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 26.98 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดการกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบชัดเจนและผู้ปกครองติดภารกิจ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 39.22 และรองลงมา คือ ขาดแผนงานที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูล ข่าวสารจากโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.53 และขาดความรู้ด้านนี้ คิดเป็นร้อยละ 17.65 และขาดงบประมาณในการทำ คิดเป็นร้อยละ 11.76 และน้อยที่สุด คือ บุคลากรไม่ให้ความร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 9.80

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูล ข่าวสารจากโรงเรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 และรองลงมา คือ ผู้ปกครองติดภารกิจ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 และขาดงบประมาณในการทำ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 และน้อยที่สุด คือ ขาดแผนงานที่ชัดเจนและขาดความรู้ด้านนี้ มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 26.14 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดการกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบชัดเจน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และรองลงมา คือ ขาดแผนงานที่ชัดเจนและผู้ปกครองติดภารกิจ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ มีจำนวนเท่ากัน คือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และขาดความรู้ด้านนี้ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูล ข่าวสารจากโรงเรียนและบุคลากรไม่ให้ความร่วมมือ มีจำนวนเท่ากัน คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และน้อยที่สุด คือ ขาดงบประมาณในการทำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน
ด้านการบริหารงานอาคารสถานที่

การบริหารงานอาคารสถานที่	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_t = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11. ด้านอาคารสถานที่						
ไม่มีปัญหา	27	75.00	124	81.05	151	79.89
มีปัญหา	9	25.00	29	18.95	38	20.11
		$n_1 = 9$		$n_2 = 29$		$n_t = 38$
ปัญหาที่พบ คือ						
ขาดงบประมาณในการดูแล	2	22.22	7	24.14	9	23.68
ขนาดและพื้นที่ไม่สอดคล้อง- กับจำนวนเด็ก	2	22.22	10	34.48	12	31.58
พื้นที่ในการทำกิจกรรมมีจำกัด- ใช้เฉพาะในห้องเรียนเพียงห้องเดียว	2	22.22	5	17.24	7	18.42
การจัดไม่เอื้อต่อการสอน	4	44.44	2	6.90	6	15.79
ขาดความปลอดภัยในการใช้- อุปกรณ์ต่างๆ ในอาคาร	4	44.44	2	6.90	6	15.79
ผู้ใช้ ขนาดการดูแลรักษา	5	55.56	5	17.24	10	26.32
ใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า	2	22.22	8	27.59	10	26.32
อื่นๆ ได้แก่	1	11.11	1	3.45	2	5.26
-ที่จอดรถไม่พอ ช่วงจัดกิจกรรม	1	11.11	0	0.00	1	2.63
-พื้นที่สีเขียวมีน้อย	0	0.00	1	3.45	1	2.63

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงาน อาคารสถานที่ ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 20.11 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขนาดและพื้นที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนเด็ก คิดเป็นร้อยละ 31.58 และรองลงมา คือ ผู้ใช้อาคารสถานที่ ขาดการดูแลและรักษาและการใช้ประโยชน์ ของพื้นที่ ในอาคารสถานที่ ไม่คุ้มค่า มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 26.32 และขาดงบประมาณในการดูแล อาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 23.68 และพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ มีจำกัด ใช้เฉพาะในห้อง เรียนเพียงห้องเดียว ในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.42 และน้อยที่สุด คือ การจัดอาคารสถานที่ ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน และขาดความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในอาคาร มีจำนวนเท่า กัน คิดเป็นร้อยละ 15.79

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ ที่ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ผู้ใช้อาคารสถานที่ ขาดการดูแล รักษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และรองลงมาคือ การจัดอาคารสถานที่ไม่เอื้อต่อการเรียน การสอน และขาดความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในอาคาร มีจำนวนเท่ากันคือ 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.44 และน้อยที่สุด คือ ขาดงบประมาณในการดูแลอาคาร และขนาด พื้นที่ไม่สอดคล้อง กับจำนวนเด็ก และพื้นที่ในการทำกิจกรรม มีจำกัด ใช้เฉพาะในห้องเรียนเพียงห้องเดียว ในการจัด กิจกรรม และการใช้ประโยชน์ ของพื้นที่ในอาคารสถานที่ ไม่คุ้มค่า มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิด เป็นร้อยละ 22.22 และอื่นๆ ระบุว่า ที่จอดรถไม่พอ ช่วงผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรม จำนวน 1 คน คิด เป็นร้อยละ 11.11

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 18.95 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขนาดและพื้นที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนเด็ก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 34.48 และรองลงมา คือ การใช้ประโยชน์ ของพื้นที่ในอาคารสถานที่ ไม่คุ้มค่า มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59 และขาดงบประมาณ ในการดูแลอาคารสถานที่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 และพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ มีจำกัด ใช้เฉพาะในห้องเรียน เพียงห้องเดียว ในการจัดกิจกรรม และผู้ใช้อาคารสถานที่ ขาดการดูแลและรักษา จำนวนเท่ากันคือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 และน้อยที่สุด คือ การจัดอาคารสถานที่ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและ ขาดความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในอาคาร มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 และอื่นๆ ระบุว่า พื้นที่สีเขียวมีน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน
ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_3 = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12. ด้านกิจการนักเรียน						
ไม่มีปัญหา	32	88.89	131	85.62	163	86.24
มีปัญหา	4	11.11	22	14.38	26	13.76
	$n_1 = 4$		$n_2 = 22$		$n_3 = 26$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ไม่ได้กำหนดแผนงานประจำปี	4	100.00	12	54.55	16	61.54
ไม่มีการจัดประชุมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนใหม่	2	50.00	12	54.55	14	53.85
ขาดการทำระเบียบสนทนา และประวัตินักเรียน	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ระเบียบสนทนา-ประวัตินักเรียน -	2	50.00	5	22.73	7	26.92
ไม่เป็นปัจจุบันและไม่เป็นระบบ						
อื่นๆ ได้แก่	0	0.00	2	9.09	2	7.69
-ครูผู้สอนกิจกรรม ไม่ใช่ครูประจำชั้น-	0	0.00	1	4.55	1	3.85
เด็กไม่เชื่อฟัง						
-บุคลากร เข้าออกบ่อย	0	0.00	1	4.55	1	3.85
13. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน						
ไม่มีปัญหา	30	83.33	119	77.78	149	78.84
มีปัญหา	6	16.67	34	22.22	40	21.16
	$n_1 = 6$		$n_2 = 34$		$n_3 = 40$	
ปัญหาที่พบ คือ						
ไม่มีการชี้แจงระเบียบข้อบังคับการจัด-	2	33.33	0	0.00	2	5.00
กิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ผู้ปกครองรับทราบ						
กิจกรรมที่จัดไม่หลากหลาย	2	33.33	7	20.59	9	22.50

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การบริหารงานกิจการนักเรียน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	$n_1 = 36$		$n_2 = 153$		$n_3 = 189$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมที่จัดไม่ตอบสนองความต้องการ- และความสนใจของนักเรียน	0	0.00	5	14.71	5	12.50
จัดกิจกรรมไม่ทั่วทุกระดับชั้น	2	33.33	5	14.71	7	17.50
มีกิจกรรมเสริมมากเกินไป	0	0.00	2	5.88	2	5.00
ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัด	6	100.00	17	50.00	23	57.50
ไม่มีกิจกรรมเสริมให้นักเรียน	0	0.00	2	5.88	2	5.00
อื่นๆ ได้แก่	0	0.00	3	8.82	3	7.50
-นักเรียนบางส่วนและผู้ปกครอง-	0	0.00	2	5.88	2	5.00
ไม่คอยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร						
-ใช้ครูร่วมกับนักเรียนสามัญ ซึ่ง-	0	0.00	1	2.95	1	2.50
ครูไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้-						
ซึ่งมีเด็กต่างชาติร่วมกิจกรรมและไม่เข้าใจ						

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหาร โรงเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.76 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่ได้กำหนดแผนงานประจำปีอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 61.54 และรองลงมา คือ ไม่มีการจัดปฐมนิเทศแก่ผู้ปกครองนักเรียนใหม่ คิดเป็นร้อยละ 53.85 และน้อยที่สุด คือ มีการทำระเบียบสะสมและประวัตินักเรียน แต่ไม่เป็นปัจจุบันและไม่เป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 26.92

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่ได้กำหนดแผนงานประจำปีอย่างชัดเจน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และน้อยที่สุด คือ ไม่มีการจัดปฐมนิเทศแก่ผู้ปกครองนักเรียนใหม่ และมีการทำระเบียบสะสมและประวัตินักเรียน แต่ไม่เป็นปัจจุบันและไม่เป็นระบบ มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.38 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่ได้กำหนดแผนงานประจำปีอย่างชัดเจน และไม่มีการจัดปฐมนิเทศแก่ผู้ปกครองนักเรียนใหม่ มีจำนวนเท่ากัน คือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 และน้อยที่สุด คือ มีการทำระเบียบสะสมและประวัตินักเรียน แต่ไม่เป็นปัจจุบันและไม่เป็นระบบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.73 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ระบุว่า ครูผู้สอนกิจกรรม ไม่ใช่ครูประจำชั้น เด็กไม่เชื่อฟัง และบุคลากรเข้าและออกบ่อย

ปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.16 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 57.50 และรองลงมา คือ กิจกรรมที่จัด ไม่หลากหลาย คิดเป็นร้อยละ 22.50 และการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ไม่ทั่วถึงทุกระดับชั้น คิดเป็นร้อยละ 17.50 และกิจกรรมที่จัด ไม่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และน้อยที่สุด คือ ไม่มีการชี้แจงระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ให้ผู้ปกครองรับทราบ และมีกิจกรรมเสริมให้แก่ นักเรียนมากเกินไป มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.00

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มผู้บริหาร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และน้อยที่สุด คือ ไม่มีการชี้แจงระเบียบข้อบังคับ

เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ให้ผู้ปกครองรับทราบ และกิจกรรมที่จัด ไม่หลากหลาย และการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ไม่ทั่วถึงทุกระดับชั้น มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ในกลุ่มครู ให้ข้อมูลว่า โรงเรียนมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และรองลงมา คือ กิจกรรมที่จัด ไม่หลากหลาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.59 และกิจกรรมที่จัด ไม่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน และการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ไม่ทั่วถึงทุกระดับชั้น มีจำนวนเท่ากัน คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.71 และน้อยที่สุด คือ มีกิจกรรมเสริมให้แก่แก่นักเรียนมากเกินไปและไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมให้แก่แก่นักเรียน มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 และอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.82ระบุว่า นักเรียนบางส่วนและผู้ปกครองไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร และใช้ครูร่วมกับนักเรียนสามัญ ซึ่งครูไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ซึ่งมีเด็กต่างชาติ ร่วมกิจกรรมและไม่เข้าใจ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษาสังกัด สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิง บรรยาย (descriptive research) โดยการศึกษาแบบสำรวจ (survey) มีขอบข่ายครอบคลุมการบริหาร การศึกษาในงานด้านต่างๆ 5 ด้าน คือ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานบุคคล 3) การ บริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน 4) การบริหารงานอาคารสถานที่ 5) การ บริหารงานกิจการนักเรียน และผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหาร 42 คน และครู 186 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการและคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติโดยแจกแจงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอการวิเคราะห์ในรูปตา รางประกอบคำบรรยาย และสรุปผลการวิจัย โดยนำเสนอ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร และครู ไทยที่สอนในโครงการสองภาษาในโรง เรียนเอกชนที่มีการเปิดสอนสองภาษาในระดับอนุบาล คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่สังกัด สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 228 ฉบับ ได้ รับคืน 202 ฉบับ และแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลแจกแจงความถี่และหา ค่าร้อยละ ได้จำนวน 189 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.89 ของแบบสอบถามทั้งหมด จากการศึกษาข้อมูล สรุปผลการวิจัย ได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหาร ส่วนใหญ่เป็นหญิง และมีอายุ 31 – 50 ปี วุฒิทางการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาโท และไม่ได้สำเร็จด้านปฐมวัย และมีประสบการณ์ในตำแหน่ง 11 ปี ขึ้นไป

ครูผู้สอน เกือบทั้งหมดเป็นหญิง และมีอายุ 31 – 50 ปี วุฒิทางการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี และไม่ได้สำเร็จด้านปฐมวัย และมีประสบการณ์ในตำแหน่ง 6 – 10 ปี

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษาในงานด้านต่างๆ

สภาพการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1 การบริหารวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1.1 หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสองภาษา

โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) แต่ก็มีบางส่วนใช้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นมาเองโดยผสมผสานกับหลักสูตรของกระทรวงฯ และผู้ที่มีส่วนร่วมสำคัญในการวางแผนหลักสูตร คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองลงมาคือ หัวหน้าฝ่ายวิชาการและครูที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมในน้อยที่สุดในการวางแผนหลักสูตร

1.2 การจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนมีการบริหารกิจกรรมการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เกิดเรียนรู้ ตรงตามเป้าหมายการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ โดยการกำหนดแผนงานการปฏิบัติงานของโรงเรียน ในลักษณะเป็นแผนประจำปี และให้ครูไทยและครูต่างชาติร่วมกันจัดทำแผนการสอนตามหลักสูตร และนำมาใช้เป็นเอกสารการเรียนการสอน และให้ ครูผู้สอน เป็นผู้จัดวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ให้ตรงตามหลักสูตร และรองลงมา คือ หัวหน้าฝ่ายวิชาการและผู้บริหาร ตามลำดับ

1.3 การประเมินผลการปฏิบัติงานตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

โรงเรียนมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานต่างๆ ของโรงเรียนที่ดำเนินการปฏิบัติไปแล้ว เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยกำหนดระยะ

เวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในทุกภาคการศึกษา และใช้การนิเทศการสอนและการพัฒนาครู ในการปรับปรุงพัฒนาการสอนของโรงเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมทางด้านวิชาการหรือเป็นการเสริมบุคลิกภาพความรู้ให้แก่นักเรียน โดยพิจารณาจากโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร เป็นอันดับแรก และรองลงมา คือ พิจารณาจากความต้องการและความสนใจของเด็ก

2. การบริหารงานบุคคล

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานบุคคล ดังนี้

2.1 การจัดคนเข้าทำงานให้ตรงกับลักษณะงานที่ได้จัดหรือออกแบบไว้

โรงเรียนมีวิธีการคัดเลือกคน เพื่อให้ได้ครูสอนภาษาอังกฤษ ที่มีคุณสมบัติตรงตามตำแหน่งงาน เพื่อให้ได้บุคคลที่พึงประสงค์ที่สุด โดยการคัดเลือกครูต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (native speaker) เป็นอันดับแรก และรองลงมา คือ คัดเลือกครูต่างชาติที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอย่างดี โดยพิจารณาคุณสมบัติจาก ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านการสอน และรองลงมาคือ มีความสามารถและประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ และมีการเตรียมครูผู้สอน ให้เข้าใจการดำเนินงานก่อน โดยจัดอบรมที่โรงเรียนเป็นหลัก และรองลงมาคือ การจัดปฐมนิเทศ และมีการบรรจุเข้าในตำแหน่งครูประจำ โดยหลังจากผ่านการทดลองงานแล้ว และจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ประสบการณ์และความสามารถของครูนั้นๆ

2.2 การบำรุงรักษาบุคลากร เพื่อรักษาบุคลากร

โรงเรียนมีการบำรุงรักษาบุคลากร เพื่อรักษาบุคลากรให้อยู่ปฏิบัติงานกับโรงเรียนได้ยาวนาน อย่างเต็มใจตามกำลังความสามารถ พร้อมทั้งยอมรับในวัตถุประสงค์ของงาน มีความพึงพอใจในงาน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ของงานให้ครูอย่างชัดเจนก่อนการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งจัดสวัสดิการด้านอาหารให้ฟรี รวมทั้งจัดการนิเทศการปฏิบัติงานด้วย

2.3 การพัฒนาครูที่ทำงานอยู่ ได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ

โรงเรียนมีการพัฒนาครูที่ทำงานอยู่ ได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ให้มีแนวคิดใหม่ๆ มีพัฒนาทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสองภาษา เพื่อพัฒนาทางการสอนให้ดีขึ้น โดยใช้การนิเทศภายใน เป็นอันดับแรก และรองลงมา คือ การส่งไปประชุม อบรม สัมมนา หรือประชุม

ปฏิบัติการ และการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูไทยและครูต่างชาติ และให้ศึกษาดูงาน เยี่ยมเยือน โรงเรียนอื่น ตามลำดับ เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของโรงเรียน

2.4 การประเมินผล

โรงเรียนมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู เพื่อเป็นการควบคุม ติดตาม และประเมินผลงานที่ได้รับมอบหมาย และป้องกันการเสียหาย พร้อมทั้งให้เกิดความเป็นธรรม และประสิทธิภาพสูงสุด โดยพิจารณาตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ คือ คุณภาพของงานที่สำเร็จ เป็นอันดับแรก และรองลงมาคือ ความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย ตามระยะเวลาที่กำหนด และความตั้งใจและติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย และการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และที่น้อยที่สุดคือ ปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย และความรอบรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่ปฏิบัติงาน

3. การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ดังนี้

3.1 การเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของผู้ปกครอง

โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โรงเรียน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการตัดสินใจต่างๆ ที่มีผลต่อการศึกษาและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก รวมถึงการส่งเสริมให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของโรงเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น โดยการรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษรที่เสนอแนะมา เป็นอันดับแรก และรองลงมา คือ การสื่อสารด้วยสิ่งพิมพ์แจ้งข่าวเกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน และส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการให้ความรู้แก่เด็กตามความชำนาญ ทั้งที่เป็นผู้ปกครองอาสาเป็นผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกับเด็กในชั้นเรียน และยังให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยการช่วยจัดหาสื่อและวัสดุในชั้นเรียน หรือกิจกรรมเล่นิทาน

3.2 การประชาสัมพันธ์โรงเรียน

เป็นการสื่อสารเพื่อแจ้งข่าวเกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน และสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน รวมถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง คือ

3.2.1 การสื่อสารทางเดียว

โรงเรียนมีการสื่อสารที่เป็นสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียนถึงผู้ปกครอง อันดับแรก คือ เอกสารประชาสัมพันธ์ และรองลงมาคือ จดหมายข่าว และป้ายประชาสัมพันธ์

3.2.2 การสื่อสารสองทาง

โรงเรียนมีการสื่อสารกับผู้ปกครองสูงสุด คือ การจัดแสดงผลงานและจัดการแสดงของนักเรียน และรองลงมาคือ การเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน และการประชุมพิเศษผู้ปกครอง

3.3 การมีส่วนร่วมในการให้บริการหรือพัฒนาชุมชนของโรงเรียน

โรงเรียนโรงเรียนมีส่วนร่วมในการบริการ พัฒนาชุมชน โดยการให้บริการด้านอาคารสถานที่ เป็นอันดับแรก และรองลงมา คือการเข้าร่วม ช่วยงานชุมชนในโอกาสพิเศษต่างๆ และให้บริการข้อมูล ข่าวสารต่างๆ แก่ชุมชน ตามลำดับ

4. การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ดังนี้

4.1 การจัดสร้างอาคารสถานที่

โรงเรียนมีอาคารเรียนเป็นลักษณะที่สร้างขึ้นเพื่อเป็น โรงเรียนอนุบาล และมีบางแห่งใช้ร่วมกับอาคารเรียนชั้นประถม หรือมัธยม หรือบางแห่งถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็น โรงเรียน English Program โดยเฉพาะ

4.2 การใช้งานอาคารสถานที่

โรงเรียนมีการบริหารอาคารเรียน เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและให้เกิดการเรียนรู้ของเด็ก โดยพิจารณาจาก อุปกรณ์ในห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ มีพร้อมและสะดวกในการใช้งาน เป็นอันดับแรก และรองลงมา คือ บรรยากาศที่ดี และความปลอดภัย และความสะอาด และความสะดวกในการจัดกิจกรรม และแสงสว่างและปลั๊กไฟ เพียงพอสามารถตอบสนองความต้องการ และน้อยที่สุดคือ จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ตามลำดับ

4.3 การดูแลและการรักษาอาคารให้พร้อมใช้งานเสมอ

โรงเรียนมีการดูแลรักษา และส่งเสริมทำนุบำรุงอาคารสถานที่ที่มีอยู่ให้คงสภาพดีและสนองความต้องการได้อย่างพอเพียง โดยมีการแต่งตั้งผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบในการจัดการบริหารงานด้านอาคารสถานที่จากผู้บริหาร ได้แก่ ครู และรองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ อาคารและสถานที่ และครูผู้สอน โดยให้รับผิดชอบในห้องที่ตนเองสอน

ส่วนการซ่อมแซมหรือ การบำรุงอาคารสถานที่ พิจารณาจากความมั่นคงและปลอดภัย เป็นอันดับแรก และรองลงมา คือ พิจารณาจากบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และปริมาณและคุณภาพในการใช้งาน และการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ตามลำดับ

5. การบริหารงานกิจการนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ดังนี้

โรงเรียนมีเกณฑ์ในการรับนักเรียน ทั้งที่เป็นนักเรียนไทยและนักเรียนต่างชาติ และมีกระบวนการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน โดยมีการกำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ส่วนการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียน เป็นการจัดทำตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ เป็นหลักก่อน และจึงจัดให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน

พิจารณาจากกรอบแนวคิดการบริหารงานกิจการนักเรียน คือ

5.1 การจัดกิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน แต่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทางอ้อม แบ่งเป็น

5.1.1 กิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียน

โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียนที่มีอยู่ คือ การเรียนเสริมภาษาอังกฤษ สูงที่สุด และรองลงมา คือ การเรียนเสริมภาษาไทย และการเรียนเสริมศิลปะ และการเรียนเสริมกีฬา น้อยที่สุด และมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่นๆ เช่น ภาษาจีน คอมพิวเตอร์ จริยธรรม คุณธรรม ดนตรี

5.1.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน

โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน ที่มีอยู่ คือ การจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่างๆ สูงที่สุด และรองลงมา คือ การแสดงของนักเรียน และการจัดทัศนศึกษา และการจัดการแข่งขันกีฬา น้อยที่สุด

5.2 การจัดบริการและสวัสดิการให้แก่นักเรียน

โรงเรียนมีการจัดบริการและสวัสดิการให้แก่ นักเรียน สูงที่สุดคือ การให้บริการอาหารกลางวัน และรองลงมาคือ การให้บริการตรวจสอบสุขภาพอนามัย และการให้ร้านค้าอาหาร ขนมและเครื่องดื่มมาขาย และน้อยที่สุดคือ การบริการสอนซ่อมเสริม

5.3 การวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนจบการศึกษาไปแล้ว

โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดทำระเบียบสะสมเป็นหลักฐานและประวัตินักเรียน และมีโรงเรียนบางส่วนที่มีการวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา ในงานด้านต่างๆ

ปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1 การบริหารวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้

โรงเรียนมีปัญหาการดำเนินการตามแผนงาน โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และรองลงมาคือ ขาดแผนการดำเนินการหรือแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และขาดความร่วมมือจากครู และหลักสูตรไม่สอดคล้องกับกับความต้องการของผู้ปกครอง และน้อยที่สุด คือ ไม่มีการติดตามและประเมินผลหลักสูตร และปัญหาอื่นๆ คือ โรงเรียนที่เป็นสหศึกษา ซึ่งมีการจัดกิจกรรมที่ต่างกัน นักเรียนมีความรู้สึกแตกต่างกัน และ ครูต่างชาติมีน้อยและหยุดบ่อย

1.2 ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์

โรงเรียนมีปัญหาด้านการกำหนดจุดประสงค์ โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ การกำหนดจุดประสงค์ไม่ชัดเจน หรือกำหนดจุดประสงค์ที่เข้าใจยาก และรองลงมา คือ ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจได้ และยากเกินไปไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้ และที่น้อยที่สุด คือ ไม่สามารถประเมินผลได้ และปัญหาอื่นๆ คือครูต่างชาติไม่เข้าใจการทำงานแบบไทยๆ

1.3 ปัญหาการจัดแผนการสอน

โรงเรียนมีปัญหาการจัดแผนการสอน โดยปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ไม่มีการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำแผนการสอน และรองลงมา คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำแผนการสอน และไม่มีแผนการสอนระยะยาว ตลอดปีการศึกษา และกิจกรรมที่จัดไม่ตรงกับความสนใจของเด็ก และครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้จัดทำแผนการสอน และน้อยที่สุด คือ กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด และปัญหาอื่นๆ คือ ครูผู้สอนหยุดบ่อย และครูผู้สอนมีน้อย

1.4 ปัญหาการจัดให้มี วัสดุ อุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด

โรงเรียนมีปัญหาการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด โดยปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุด คือ มีวัสดุ อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของเด็ก และรองลงมา คือ ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอน และขาดงบประมาณในการจัดซื้อ และไม่มีการสำรวจความต้องการใช้วัสดุ อุปกรณ์การสอน และเอกสารประกอบการเรียนการสอน มีไม่ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ และเอกสารประกอบการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร และน้อยที่สุด คือ วัสดุ อุปกรณ์การสอน ไม่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

1.5 ปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ

โรงเรียนมีปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ โดยปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุด คือ ขาดการส่งเสริมครูในการศึกษาต่อ หรือการดูงาน และรองลงมา คือ ครูขาดความรู้และทักษะในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ และขาดการส่งเสริมครูค้นคว้า วิจัย ปรับปรุงการสอน และขาดการนิเทศ และน้อยที่สุด คือ บุคลากร ไม่เห็นความสำคัญในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ

1.6 ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

โรงเรียนมีปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดกิจกรรม และรองลงมา คือ ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม ไม่มีเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม และไม่สามารถจัดได้ตามโครงสร้างของหลักสูตร และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง และน้อยที่สุด คือ กิจกรรมไม่สามารถกระตุ้นความสนใจเด็กได้

2. การบริหารงานบุคคล

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานบุคคล ดังนี้

2.1 ปัญหาในการบริหารงานบุคคล (ครูต่างชาติ)

โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล (ครูต่างชาติ) โดยปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุด คือ มีการเปลี่ยนแปลงครูต่างชาติบ่อย และรองลงมา คือ ไม่จบการด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ และออกจากงานโดยไม่แจ้งล่วงหน้า และขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน และต้องการค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูงกว่าที่กำหนด และน้อยที่สุด คือ ช่องทางการประกาศรับสมัครครูต่างชาติ มีน้อย และปัญหาอื่นๆ คือ ไม่เข้าใจระบบการทำงานของโรงเรียนและ

ประเพณีไทย บางครั้งครูไทยประชุมหรือทำงานอื่นของโรงเรียนนอกจากความรับผิดชอบในห้องเรียน ครูต่างชาติไม่เข้าใจ ซึ่งบางครั้งเขาไม่ต้องทำ บางครั้งเข้าใจผิดกันได้ถ้าครูต่างชาติต้องดูแลเด็กเพียงลำพัง

2.2 ปัญหาในการบริหารงานบุคคล (ครูไทย)

โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล (ครูไทย) โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่จบด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ และรองลงมา คือ ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี และมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และขาดประสบการณ์ในการสอนด้านสองภาษา และน้อยที่สุด คือ ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

2.3 ปัญหาในการจัดการเพิ่มความรู้ให้กับครูในด้านต่างๆ

โรงเรียนมีปัญหาในการจัดการเพิ่มเติมความรู้ให้กับครูในด้านต่างๆ โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดงบประมาณ และรองลงมา คือ ไม่เห็นความแตกต่าง หลังจากการเพิ่มเติมความรู้ และครูไม่ใส่ใจในการพัฒนา เพิ่มเติมความรู้ให้ตนเอง และน้อยที่สุด คือ ไม่มีนโยบายด้านนี้และไม่มีแหล่งข้อมูล ในด้านนี้

3. การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดการกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบชัดเจนและผู้ปกครองติดภารกิจ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ และรองลงมา คือ ขาดแผนงานที่ชัดเจน และผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูล ข่าวสารจากโรงเรียน และครูขาดความรู้ด้านนี้ และขาดงบประมาณในการทำ และที่พบน้อยที่สุด คือ บุคลากรไม่ให้ความร่วมมือ

4. การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่

โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขนาด และพื้นที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนเด็ก และรองลงมา คือ ผู้ใช้อาคารสถานที่ ขาดการดูแลและรักษา และการใช้ประโยชน์ ของพื้นที่ในอาคารสถานที่ ไม่คุ้มค่า และขาดงบประมาณในการดูแลอาคารสถานที่ และพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ มีจำกัด ใช้เฉพาะในห้องเรียนเพียงห้องเดียว ในการจัดกิจกรรม และน้อยที่สุด คือ การจัดอาคารสถานที่ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน และขาดความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในอาคาร และปัญหาอื่นๆ คือ ที่จอดรถไม่พอ ช่วงผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรม และมีพื้นที่สีเขียวน้อย

5. การบริหารงานกิจการนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ดังนี้

5.1 ปัญหาในการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน

โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ไม่ได้กำหนดแผนงานประจำปีอย่างชัดเจน และรองลงมา คือ ไม่มีการจัดปฐมนิเทศแก่ผู้ปกครองนักเรียนใหม่ และปัญหาน้อยที่สุด คือ มีการทำระเบียบสะสมและประวัตินักเรียน แต่ไม่เป็นปัจจุบัน และไม่เป็นระบบ และปัญหาอื่น คือ ครูผู้สอนกิจกรรม ไม่ใช่ครูประจำชั้น เด็กไม่เชื่อฟัง เป็นต้น

5.2 ปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน

โรงเรียนมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยปัญหาที่พบ มากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม และรองลงมา คือ กิจกรรมที่จัด ไม่หลากหลาย และการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ไม่ทั่วถึงทุกระดับชั้น และกิจกรรมที่จัด ไม่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน และปัญหาน้อยที่สุด คือ ไม่มีการชี้แจงระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ให้ผู้ปกครองรับทราบ และมีกิจกรรมเสริมให้แก่เด็กนักเรียนมากเกินไป ปัญหาอื่น คือ นักเรียนบางส่วนและผู้ปกครองไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร และใช้ครูร่วมกับนักเรียนสามัญ ซึ่งครูไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ซึ่งมีเด็กต่างชาติ ร่วมกิจกรรมจึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อภิปรายผล เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นหญิง และมีอายุการทำงานในตำแหน่งผู้บริหารมากกว่า 10 ปี และมีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ ปริญญาตรี และปริญญาโท และปริญญาเอก แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้ สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยม แต่ก็เห็นได้ว่า การศึกษา ประสบการณ์ของผู้บริหารในการบริหารงานการศึกษาของโรงเรียนเอกชนที่ทำการศึกษานี้ สอดคล้องกับความสามารถในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองรุ่นใหม่ มาเป็นโรงเรียนอนุบาลสอนสองภาษาในปัจจุบันได้ และในงานวิจัยยังพบว่า ครูส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่มีเพียง ร้อยละ 35.29 เท่านั้นที่สำเร็จการศึกษาด้านปฐมวัย และมีประสบการณ์ในตำแหน่งครูส่วนใหญ่ มากกว่า 6 ปีขึ้นไป แสดงให้เห็นว่าครู มีประสบการณ์ในภาคสนามจริงแล้ว หากโรงเรียนมีการส่งเสริมหรือจัดการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัย เพื่อเสริมความรู้ ความเข้าใจในด้านปฐมวัยมากขึ้น ให้เป็นครูที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการและปฏิบัติ เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพครู จะเกิดประโยชน์สูงสุดให้แก่เด็กได้ เช่นเดียวกับที่ พันธ หันนาภินทร์ (2524) ได้กล่าวว่าการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างไปจากการบริหารธุรกิจในแง่ที่ว่า การบริหารธุรกิจ ผลที่ได้ออกมาคือกำไรที่เห็นได้ชัดเจน และเป็นจุดประสงค์สำคัญ แต่การบริหารโรงเรียน ผลที่ได้ออกมาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน เพราะโรงเรียนทำงานด้านพัฒนาคนเป็นหลักสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติที่มุ่งพัฒนาพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิตที่สมบูรณ์แบบพึ่งพาตนเองและทำประโยชน์แก่สังคมได้

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

1. การบริหารงานวิชาการ

ในการศึกษาคั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 หลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสองภาษา

จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ นั้น เพื่อความเหมาะสม และสะดวกในการขออนุญาต รวมทั้งสามารถนำไปแปลงสู่การปฏิบัติ ที่เป็นการจัดการเรียนการสอนได้เลย เพื่อสนองจุดหมายของหลักสูตร พร้อมทั้งเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เหมาะกับสภาพของโรงเรียน และความต้องการของผู้ปกครอง หรือความถนัดของผู้เรียน รวมทั้งจากข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งผู้บริหารและครู ไม่ได้จบการศึกษา ด้านปฐมวัย ซึ่งปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนเอง เพื่อนำไปขออนุญาต กระทรวงศึกษาธิการ และข้อมูลยังพบอีกว่าผู้อำนวยการในโรงเรียนเอกชนที่เป็นประชากรการวิจัย นี้มีส่วนร่วมมากที่สุดในการวางแผนหลักสูตร และผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดวางแผนหลักสูตร ยังมี หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อการคำนึงถึงพัฒนาการทุกด้านของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551) ที่กล่าวว่า ภารกิจด้านการบริหารงานวิชาการ นั้นผู้อำนวยการ จะรับผิดชอบเพียงผู้เดียวไม่ได้ แต่เป็นผู้นำทางวิชาการในโรงเรียน ที่คอยกระตุ้นและส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนร่วมมือกัน ในการปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนให้ดีขึ้น

1.2 การจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยในภาพรวม พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีการกำหนดแผนงานปฏิบัติงาน ในลักษณะแผนงานประจำปี และมีการดำเนินการจัดทำแผนการสอน ตามหลักสูตรที่กำหนด โดยครูผู้สอน มีส่วนร่วมในการจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ให้ตรงตามหลักสูตร พร้อมทั้งครูไทยและครูต่างชาติร่วมกันจัดทำแผนการสอน ซึ่งแผนการสอนนี้มีประโยชน์ต่อครูผู้สอนอย่างยิ่ง เพราะเป็นการนำหลักสูตรจากที่เป็นทฤษฎีมาแปลงสู่การปฏิบัติ พร้อมกับกำหนดแนวทางในการสอนให้แก่ครู ให้เป็นไปตามเนื้อหา จุดมุ่งหมาย และเวลาที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่า วิธีการการทำแผนสอนของครู ทั้งที่เป็นครูไทยและครูต่างชาติ ล้วนเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งครูผู้สอนที่จัด สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่มีรูปแบบและลักษณะการใช้ที่เหมาะสมกับเด็กมากที่สุด เพื่อให้เด็กเกิดการพัฒนาการได้อย่างเต็มที่ แต่หากพิจารณาในกลุ่มผู้บริหาร พบว่าผู้มีส่วนร่วมในการจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ให้ตรงตามหลักสูตร คือ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีการบริหารจัดการเรียนการสอน ผ่านหัวหน้าฝ่ายวิชาการ แต่ข้อมูลที่ได้รับจากครูส่วนใหญ่ ที่ระบุว่าครูผู้สอน มีส่วนร่วมในการจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งอาจส่งผลทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานในการจัดวัสดุการเรียนการสอน ที่ครูต้องจัดหาเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น หรือตามงบประมาณที่ได้รับหรือที่ทำได้เท่านั้น เพื่อใช้ในการเรียนการสอน

1.3 การประเมินผลการปฏิบัติงานตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

จากผลการวิจัยในภาพรวม พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการกำหนดระยะเวลาในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ในทุกภาคการศึกษา และใช้การนิเทศการสอน ช่วยในการปรับปรุงและพัฒนาการสอน โดยต้องคำนึงถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการสอน การเลือกวัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก รวมถึงประเมินผลตัวผู้เรียน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนใช้การประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งเน้นการปฏิบัติงาน หรือการจัดการเรียนการสอน ให้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร เป็นการควบคุม และติดตามการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งเป็นเสริมสร้างลักษณะนิสัยของการพัฒนาตนเองของผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะถูกถ่ายทอดไปสู่คุณภาพของเด็ก ที่เป็นผู้เรียน

1.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากผลการวิจัยในภาพรวมและครู พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยพิจารณาจาก โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรเป็นอันดับแรก และรองลงมา พิจารณาจากความต้องการและความสนใจของเด็ก แต่พิจารณาในกลุ่มของผู้บริหาร พบว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น พิจารณาจากความต้องการและความสนใจของเด็ก เป็นอันดับแรก จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารต้องการตอบสนองความต้องการของเด็ก เพื่อให้กิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น เป็นที่ต้องการ โดยอาจมีเนื้อหาที่แตกต่างจาก โครงสร้างเนื้อหาหลักสูตร ก็ได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับครูที่เกี่ยวข้อง แต่ก็มีข้อมูลอื่นที่ระบุว่า โรงเรียนมีการกำหนด โครงสร้างเนื้อหาหลักสูตร ให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของเด็ก ด้วย

2. การบริหารงานบุคคล

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 การจัดคนเข้าทำงานให้ตรงกับลักษณะงานที่ได้จัดหรือออกแบบไว้

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการจัดคนเข้าทำงานให้ตรงกับลักษณะงานที่ได้จัดไว้ สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ คือ คัดเลือกครูจากต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาแม่ (native speaker) เป็นอันดับแรก และรองลงมา เป็นครูต่างชาติที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ อย่างดี และต้องสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านการสอน หรือที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ แสดงว่า โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการคัดเลือกบุคลากร เพื่อให้ได้บุคคลที่พึงประสงค์ที่สุด ทั้งทางด้านวิชาชีพ และคุณสมบัติส่วนตัว ให้เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และเป็นภาพพจน์ของโรงเรียน ที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้

บรรลุปเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชงชัย สันติวงษ์ (2525) ที่กล่าวว่า การคัดเลือกพนักงาน เป็นกระบวนการที่มีความหมายอย่างยิ่งในขั้นตอนของของกิจกรรมทางด้านบริหารบุคคล เหตุผลเพราะการคัดเลือกคนผิดพลาดและไม่เหมาะสม ย่อมจะเป็นปัญหาที่จะทำให้เกิดไม่ตกในภายหลัง ดังนั้น องค์กรทุกแห่งจึงจำเป็นต้องมีกระบวนการพิจารณา ทำการคัดเลือกเพื่อที่จะให้ได้คนที่เหมาะสมตรงตามความต้องการมากที่สุด

จากผลการวิจัย ยังพบว่า โรงเรียนมีการเตรียมครูผู้สอน ให้เข้าใจในการดำเนินงาน ทั้งที่เป็นแบบการจัดอบรมที่โรงเรียน หรือปฐมนิเทศ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ให้มีความรู้ ความเข้าใจในโครงสร้างของโรงเรียน เข้าใจในขอบข่ายหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ ซึ่งการจัดเตรียมบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการเตรียมบุคลากรครู เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หากครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรดีแล้ว การเรียนการสอนของครูย่อมมีประสิทธิภาพ และเป็นความพยายามอย่างมีระบบของหน่วยงาน ที่จะลดปัญหาต่าง ๆ ที่เผชิญหน้าบุคลากรบรรจุใหม่ เพื่อให้เข้าทำงานให้ได้ผลดีที่สุด และในขณะเดียวกันให้เขามีความสุข ความพอใจกับงาน โดยโรงเรียนส่วนใหญ่มีระยะเวลาทดลองงาน ก่อนการบรรจุเข้าตำแหน่งครูประจำ ในลักษณะจัดให้ตรงกับความรู้ ประสบการณ์และความสามารถของครูนั้นๆ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจทั้งครู และ โรงเรียน

2.2 การบำรุงรักษาบุคลากร

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการส่งเสริมให้ครูปฏิบัติด้วยความเต็มใจ โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ของงานอย่างชัดเจน ก่อนการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับข้อ 2.1 ที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ทำให้บุคลากร มีความรู้ ความเข้าใจในโครงสร้างของโรงเรียน เข้าใจในขอบข่ายหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้นและอยู่กับโรงเรียนได้นานๆ ไม่หนีงาน และทำงานด้วยความเต็มใจตามกำลังความสามารถ โดยต้องบำรุงขวัญ (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2551) ซึ่งงานวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการบำรุงขวัญที่พบมากที่สุด คือ สวัสดิการด้านอาหารฟรี และการได้รับการนิเทศการปฏิบัติงาน และน้อยที่สุดคือ ให้สวัสดิการด้านที่พักอาศัย ซึ่งเป็นสวัสดิการที่ตอบสนองความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) คือ ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต คือ อาหาร ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานที่ทุกคนต้องการทุกวัน เพื่อตอบสนองและคลายความกังวลด้านความต้องการพื้นฐานในแต่ละวัน พร้อมทั้งให้การจัดการนิเทศภายใน เป็นสวัสดิการด้านวิชาชีพ เพื่อแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน และปรับปรุงงานด้านต่างๆ ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน อันจะนำมาซึ่งคุณภาพครูและของโรงเรียน

2.3 การพัฒนาครูที่ทำงานอยู่ได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีการพัฒนาครูโดยการการนิเทศภายในและการส่งอบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการ และโดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูไทยและครูต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เศรษฐภรณ์ หน่อคำ (2548) ที่พบว่า ตัวแปรที่เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนในโครงการ English Program ด้านกระบวนการ คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติเป็น 1 ใน 3 ที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด และจากผลการวิจัยครั้งนี้ เห็นได้ว่า โรงเรียนมีการส่งเสริมให้คนที่ปฏิบัติงานอยู่แล้วได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และความสามารถเพิ่มขึ้น ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางเทคโนโลยี สภาพแวดล้อม สังคม และการเมือง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ยังสอดคล้องกับ ขงยุทธ เกษสาคร (2546) ได้กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาบุคลากรว่า เมื่อได้สรรหาคนที่มีความรู้ความสามารถเข้าทำงานแล้ว เมื่อเวลาผ่านไปความรู้ต่าง ๆ ก็ลดน้อยลง ประกอบกับวิทยาการต่าง ๆ เจริญขึ้น รวมทั้งเทคนิควิธีการได้เปลี่ยนไป จึงจำเป็นที่องค์กรจะต้องหาทางให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้ส่งเสริมให้มาตรฐานขององค์กรสูงขึ้น

2.4 การประเมินผล

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู โดยใช้พิจารณาจาก คุณภาพของงานที่สำเร็จ และความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย ตามระยะเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับผลงานวิจัยสถานภาพ ที่ผู้บริหารส่วนใหญ่ จบวุฒิการศึกษาที่สูง ดังนั้นหลักการประเมินผลการปฏิบัติงาน จึงมีพิจารณาจากผลงานและความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย ที่เป็นรูปธรรม เกิดการยอมรับ และมีความเป็นธรรม สามารถนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด รวมทั้งยังนำไปพิจารณาในเรื่องอื่น เพื่อสร้างแรงจูงใจ ต่างๆ ได้ เช่น การเลื่อนขั้น การปรับเงินเดือน การให้สวัสดิการอื่นๆ และผลการวิจัยยังพบอีกว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน ยังพิจารณาด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับข้อ 2.3 เพื่อให้มีความสามารถที่เพิ่มขึ้น ทันท่วงทีการเปลี่ยนแปลงและรักษาการเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้พนักงานมีประสิทธิภาพตลอดเวลา

3. การบริหารงานชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 การเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของผู้ปกครอง

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีการดำเนินติดต่อ สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการตัดสินใจต่างๆ ที่มีผลต่อการศึกษาของเด็ก ในลักษณะ

การรับฟังความคิดเห็นด้วยวาจา และลายลักษณ์อักษรที่เสนอแนะ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ด้วยสิ่งพิมพ์และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกิจกรรมต่าง ของโรงเรียน ส่วนใหญ่การมีส่วนร่วม เป็นไปในลักษณะช่วยจัดหาสื่อ และวัสดุในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ นกเนตร ชรรมบรร (2549) ที่สรุปว่า งานวิจัยด้านครอบครัวในรอบ 30 ปีที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญของครอบครัวในการมีส่วนร่วมทางการศึกษา และการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการจัดการศึกษา มีผลทั้งความสำเร็จทางการเรียนของเด็ก และยังส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในชีวิตของเด็กด้วย แสดงให้เห็นว่า การจัดการศึกษาปฐมวัย ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อการศึกษาของเด็ก ถึงแม้เด็กวัยนี้จะเข้าโรงเรียนแล้วก็ตาม บทบาทของพ่อแม่ และบ้านยังคงเป็นสิ่งแวดล้อมสำคัญที่มีอิทธิพลต่อเด็ก และสอดคล้องกับ ประโยชน์ของการให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาของผู้ปกครอง ของ Decker and Decker (1984 อ้างถึงใน เดียนา รัชมณี, 2547) ได้สรุปถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้คือ

1. เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีความรู้สึกลดท้อขณะอยู่ในโรงเรียนมากกว่าเด็กอื่น ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับบุคลากรในโรงเรียนจนเด็กรู้สึกเหมือนอยู่กับผู้ใหญ่ที่ตนเองมีความคุ้นเคยด้วย
2. เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และมีความสนใจในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นมากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วม
3. เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีความสามารถทางสติปัญญา และความพร้อมมากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วม
4. เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครองและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองมากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วม
5. การที่ผู้ปกครองมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก ได้ร่วมกิจกรรมต่างๆ ทำให้เด็กมีระดับสติปัญญาสูงขึ้น
6. เด็กจะมีโอกาสได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ จากการที่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองที่มีภูมิหลังต่างกัน
7. การได้เห็นผู้ปกครองทำงานร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนจะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีกับผู้ปกครอง บุคลากรและโรงเรียน

3.2 การประชาสัมพันธ์โรงเรียน

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ที่เป็นการสื่อสารทางเดียว ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน ถึงผู้ปกครอง ในลักษณะเอกสาร

ประชาสัมพันธ์ จดหมายข่าว และป้ายประชาสัมพันธ์ และการสื่อสารสองทาง ในรูปแบบการจัดแสดงผลงานและการจัดการแสดงของนักเรียน และการเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน รวมถึงการประชุมพิเศษผู้ปกครอง และมีข้อมูลอื่นๆ ที่ระบุถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน เช่น E-mail หรือ Contact book แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนที่มีการสอนสองภาษา ต้องมีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์โรงเรียนโดยอาศัย เด็ก เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ได้ทราบถึงการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน ทำให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของโรงเรียนให้ตรงกัน และในโอกาสที่โรงเรียนต้องการความช่วยเหลือจะได้สะดวกขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้าใจในบริบทของโรงเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียน สอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์โรงเรียน มีองค์ประกอบที่แตกต่างไปจากการประชาสัมพันธ์หรือการ โฆษณาทางด้านธุรกิจ แต่จะเน้นด้านความสัมพันธ์ของบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน การปฏิบัติตนต่อกัน ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่จัดดำเนินงานมุ่งความเข้าใจ เชื่อถือ ศรัทธา และความผูกพันโดยไม่หวังผลกำไร หรือการ โฆษณาชวนเชื่อ

3.3 การมีส่วนร่วมในการให้บริการหรือพัฒนาชุมชนของโรงเรียน

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียน มีการจัดกิจกรรมของโรงเรียนที่ให้บริการหรือพัฒนาชุมชนในด้านอาคารสถานที่ และการเข้าร่วม ช่วยงานชุมชนในโอกาสพิเศษต่างๆ รวมถึงการให้บริการข้อมูลข่าวสารต่างๆ แก่ชุมชน แสดงให้เห็นว่านอกจากโรงเรียน มีการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ในทั้งข้อที่ 3.1 และ 3.2 เพื่อขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง หรือชุมชน ในข้อนี้ โรงเรียนก็สามารถเป็นผู้สนับสนุนและพัฒนาชุมชน เป็นการเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันซึ่งสอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) กล่าวว่า โรงเรียนจึงมีข้อผูกพันทางกฎหมาย ศีลธรรม และความรับผิดชอบร่วมกับชุมชน และประชาชนมีส่วนเป็นเจ้าของและอุปถัมภ์ โรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจึงจำเป็นต้องเป็นกระบวนการสองทาง คือ โรงเรียนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ให้ข่าวสารชุมชน และชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสนับสนุนโรงเรียนด้วย

4. การบริหารงานอาคารสถานที่

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่างๆ ดังนี้

4.1 การจัดสร้างอาคารสถานที่

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการอาคารเรียนเป็นลักษณะที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นโรงเรียนอนุบาล หรือที่สร้างขึ้นเพื่อเป็น โรงเรียน English Program แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมี

นโยบายการบริหารงานอาคารสถานที่ ให้เหมาะสมกับการใช้งานและส่งเสริมการเรียนการสอน รวมทั้งเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของเด็ก

4.2 การใช้อาคารสถานที่

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการบริหารอาคารเรียน การใช้อาคารสถานที่ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจาก อุปกรณ์ในห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ มีพร้อมและสะดวกในการใช้งาน รองลงมา คือบรรยากาศที่ดี และความปลอดภัยคงทน ความสะดวกในการจัดกิจกรรม แสงสว่างปลั๊กไฟ ซึ่งสอดคล้องกับ Greenman (1988 อ้างถึงใน นภเนตร ชรรมบรร 2549) ที่กล่าวว่า การเริ่มต้นจัดชั้นเรียน ควรพิจารณาถึง วัสดุ อุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายไม่ได้ก่อน เช่น ประตู หน้าต่าง ปลั๊กไฟ ห้องน้ำ เป็นต้น นอกจากนั้นควรคำนึงรวมถึงการถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง บุคลากรในชั้นเรียน รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้

4.3 การดูแลและการรักษาอาคารให้พร้อมใช้งานเสมอ

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ มีการบริหารอาคารเรียนในด้านการดูแลและรักษาอาคารให้พร้อมใช้งานเสมอ โดยมีการกำหนดให้ ครู เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการบริหารงานด้านอาคารสถานที่จากผู้บริหารและให้ครูผู้สอนรับผิดชอบในห้องที่ตนเองสอน และงานวิจัยพบอีกว่าการดูแลและรักษาอาคารให้พร้อมใช้งานนี้ พิจารณาความมั่นคงและปลอดภัย และบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งการบริหารงานอาคารสถานที่ให้พร้อมใช้งานเสมอ นี้ สามารถกระตุ้นความสนใจของเด็กได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง อาคารสถานที่เป็นที่ นักเรียน ครู ผู้บริหาร ได้มีการแลกเปลี่ยนทางสังคม ศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และยังเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานของบุคลากรอีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ กิติมา ปรีดีดิลก (2532) กล่าวว่า การควบคุมดูแลรักษา และการส่งเสริมทำนุบำรุงอาคารสถานที่ที่มีอยู่ให้คงสภาพดี และสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอ อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีคุณภาพเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด

5. การบริหารงานกิจการนักเรียน

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนมีการรับนักเรียนไทยและนักเรียนต่างชาติ รวมทั้งมีการวางแผนการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน โดยระบุผู้ที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีการทำกิจกรรมนักเรียน สอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) ที่กล่าวว่า กิจการนักเรียน เป็นงานที่โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการเพื่อให้บริการแก่ผู้เรียน โดยมีครูและเจ้าหน้าที่ร่วมกันดำเนินการ โดยพิจารณาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ พิจารณาเป็นด้านต่างๆ ได้ ดังนี้

5.1 การจัดกิจกรรมนักเรียน

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียน ที่ปฏิบัติอยู่ คือ การเรียนเสริมภาษาอังกฤษ การเรียนเสริมภาษาไทย การเรียนเสริมศิลปะ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน ที่ปฏิบัติอยู่ คือ การจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่างๆ และการแสดงของนักเรียน และการจัดทัศนศึกษา ซึ่งกิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียนนี้ เป็นการเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันไป เพื่อให้เด็กหรือผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) กิจกรรมนักเรียน โดยเน้นที่ตัวนักเรียนต้องเข้ามามีส่วนร่วมและดำเนินการจัดการด้วยตนเอง และยังสอดคล้องกับ รุจิรั ภูสาระ และจันทรานี สงวนนาม (2549) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเฉพาะการสอนในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นวิธีการช่วยพัฒนาคุณลักษณะและนิสัยใจคอของผู้เรียน ให้เป็นคนดี มีความเสียสละ มีความซื่อสัตย์ กตัญญู มีความเมตตา กรุณา รักใคร่กลมเกลียว สมัคสมานสามัคคีและมีวินัย มีภาวะของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

5.2 การจัดบริการและสวัสดิการให้แก่นักเรียน

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนมีการจัดบริการและสวัสดิการให้แก่เด็กนักเรียน ที่มากที่สุด คือ การให้บริการอาหารกลางวัน และรองมาคือ การให้บริการตรวจสอบสุขภาพอนามัย ซึ่งสอดคล้องกับ ยาวพา เดชะคุปต์ (2542) ที่สรุปว่า งานบริการนักเรียนระหว่างที่อยู่ในสถานศึกษาปฐมวัย คือ การบริการด้านสุขภาพ และการบริการอาหารกลางวัน การบริการเด็กที่ขาดแคลน และการจัดบริการทางด้านจริยธรรม

5.3 การวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนจบการศึกษาไปแล้ว

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบเหมาะสมเป็นหลักฐานและประวัตินักเรียน รวมทั้งมีการวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนจบการศึกษาไปแล้ว ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่ ต้องมีการทำการประเมิน ที่เป็นการบันทึกข้อมูลทางด้านสุขภาพ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ของเด็ก เพื่อการสังเกต ติดตาม การพัฒนาการ พร้อมทั้งสามารถรายงานผลได้อย่างเป็นรูปธรรม เป็นความรับผิดชอบของโรงเรียน รวมทั้งการติดตามผลเมื่อนักเรียนจบการศึกษาไปแล้ว เพื่อเป็นรายงานผลการปฏิบัติงาน ที่ส่งผลต่อเด็กที่ได้เรียนใน โครงการสองภาษา สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ปกครองได้อีกด้วย สอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2551) ที่เน้นว่า การติดตามผล เมื่อนักเรียนจบออกจากโรงเรียนไปแล้วเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งของโรงเรียน

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

1. การบริหารงานวิชาการ

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่างๆ ดังนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้

จากผลงานวิจัย พบว่า มีการปัญหาการดำเนินการตามแผน โดยปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ซึ่งโรงเรียนสอนสองภาษา มีภาระงานที่ต้องสอนสองภาษา รวมทั้งบูรณาการการเรียนการสอน ให้เด็กเกิดการพัฒนา โดยต้องคำนึงถึงธรรมชาติของเด็กที่อยากรู้อยากเห็น ตามความต้องการของเด็กแต่ละคน ในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ และทักษะต่างๆ ให้กับเด็ก ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ปฏิบัติไปพร้อมกับการสอนสองภาษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ อีกทั้งบุคลากรชาวต่างชาติที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และในงานวิจัยสภาพการบริหารงานวิชาการ ยังพบว่า การทำแผนการสอน โดยครูไทยและครูต่างชาติมีการร่วมกันทำอีกด้วย ซึ่งปัญหาที่พบ เรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก็เป็นปัญหาหนึ่งของครูไทย ซึ่งสอดคล้องกับ พรชูลี อาชวอรุณ (2541) ปัญหาการจัดหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมต้น ในประเทศไทย คือ ครูผู้สอน ควรมีความรู้ที่ตรงกับการสอนภาษาอังกฤษ และมีความเข้าใจในการจัดหลักสูตร

จากผลการวิจัย ยังพบปัญหา ขาดแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน และขาดความร่วมมือจากครู รวมถึงหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผลซึ่งกันและกัน และต่อเนื่อง กล่าวคือ ปัญหาการขาดบุคลากรที่ความรู้ ความเข้าใจนี้ เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อแผนการดำเนินงาน และเมื่อแผนงานไม่ชัดเจน ผู้ปฏิบัติงานก็ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ผลที่ได้คือ ขาดความร่วมมือจากครู และสุดท้ายหลักสูตรที่โรงเรียนประชาสัมพันธ์ ถึงผู้ปกครองก็ไม่สามารถปฏิบัติได้ และอาจเกิดความคาดหวังของผู้ปกครอง หรือ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง และสอดคล้องกับงานวิจัย ของสิริรัตน์ ครุวรรณ (2550) ปัญหาด้านผู้ปกครอง ที่ควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด คือ ปัญหาผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงต่อโครงการ โรงเรียนสองภาษา จนมีผลกระทบต่อการบริหารงานของโครงการโรงเรียนสองภาษา

ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์

จากผลงานวิจัย พบว่า มีการปัญหาการกำหนดจุดประสงค์ และปัญหาที่พบบมากที่สุด คือ การกำหนดจุดประสงค์ไม่ชัดเจน หรือกำหนดจุดประสงค์ที่เข้าใจยาก และพบอีกว่า ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจได้ และยากเกินไปไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผล ซึ่งปัญหานี้ไม่แตก

ต่างจากปัญหาการดำเนินการตามแผน กล่าวคือ โรงเรียนสอนสองภาษา เป็นโรงเรียนทางเลือกใหม่ ดำเนินการตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยโรงเรียนนำหลักสูตรมาทำเป็นแผนการสอน โดยบุคลากรที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร การกำหนดจุดประสงค์ตามหลักสูตร เมื่อต้องนำมาแปลงเป็นแผนการปฏิบัติงาน ที่ต้องครอบคลุมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ทุกด้านด้วย ผลที่ได้อาจยากเกินไป ไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้

ปัญหาการจัดแผนการสอน

จากผลงานวิจัย พบว่า ปัญหาการจัดแผนการสอน ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ไม่มีการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำแผนการสอน รวมถึง ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำแผนการสอน ซึ่งจากผลการวิจัยสภาพการบริหาร ครั้งนี้พบว่า ครูไทยและครูต่างชาติ เป็นผู้ทำแผนการสอน แต่ปัญหา ที่พบ ไม่มีการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำแผนการสอน แสดงให้เห็นว่า คุณสมบัตินี้ที่สำคัญ ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งที่เป็นครูไทยและครูต่างชาติ มีความต้องการให้มีการจัดอบรม เพิ่มเติมความรู้ และความเข้าใจในเรื่องการทำแผนการสอน

ปัญหาการจัดให้มี วัสดุอุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด

จากผลงานวิจัย พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดให้มี วัสดุ อุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับความต้องการของเด็ก รวมทั้งขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์การสอน แต่ในผลการวิจัยสภาพการบริหารครั้งนี้ พบว่า ผู้มีส่วนร่วมในการจัดครู เป็นผู้รับผิดชอบ แต่พิจารณาในกลุ่มผู้บริหาร ปัญหากลับขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดให้มี แสดงให้เห็นว่า ในเชิงปฏิบัติมีความเข้าใจไม่ตรงกัน ระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน ทำให้ไม่มีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์การสอน ให้เพียงพอกับความต้องการของเด็ก

ปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ

จากผลงานวิจัย พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ขาดการส่งเสริมครูในการศึกษาต่อ หรือดูงาน รวมถึง ครูขาดความรู้และทักษะในการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ ซึ่งผลการวิจัยด้านสภาพ ในครั้งนี้ กลับพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ มีการปรับปรุงพัฒนาการสอน โดยใช้การนิเทศการสอน ซึ่งการนิเทศ เป็นการสนับสนุนของฝ่ายบริหารที่ให้การสนับสนุนครูผู้สอนในภาคปฏิบัติ รวมถึงการควบคุมเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก แต่ทั้งนี้ขึ้นกับผู้ทำการนิเทศ ที่ต้องมีความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา หรือช่วยฝึกฝนครูผู้สอน สอดคล้องกับ เยาวพา เดชะคุปต์ (2542) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาจัดขึ้น เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ในการปรับปรุงการเรียนการสอนนี้จะสำเร็จได้ผลดีเพียงไรนั้น ขึ้นกับทักษะความ

สามารถของศึกษานิเทศก์ผู้ทำงานร่วมกับครู ตลอดจนเทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่นำมาใช้ในการนิเทศการศึกษา

ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากผลงานวิจัย พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยปัญหาที่พบบมากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม รวมถึงไม่มีเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนไม่ได้กำหนดและวางแผนในการจัดกิจกรรม และกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมไว้ให้ชัดเจน ส่งผลให้ขาดความร่วมมือจากครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด รับรู้ถึงกิจกรรมที่เด็กต้องการและสนใจ และเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้ปกครองให้ความไว้วางใจโรงเรียนและส่งเด็กมาโรงเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทั้งด้าน ร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา ดังนั้น โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการและความสนใจของเด็ก และเป็นประโยชน์และช่วยส่งเสริมพัฒนาการในหลายๆ ด้านให้แก่เด็ก

2. การบริหารงานบุคคล

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ตามด้านต่างๆ ดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานบุคคล ในส่วนของครูต่างชาติ

จากผลงานวิจัย พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคล ในส่วนของครูต่างชาติ โดยปัญหาที่พบบมากที่สุด คือ มีการเปลี่ยนแปลงครูต่างชาติบ่อย รวมถึง ไม่จบด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ สอดคล้องกับ งานวิจัย ของสิริรัตน์ ครุวรรณ (2550) ปัญหาด้านครู ที่ควรได้รับการแก้ไขมากที่สุด คือ ปัญหาคุณภาพของครูชาวต่างชาติไม่เหมาะสม ซึ่งในสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐนิตา น้อยสกุล (2549) ที่พบปัญหาส่วนใหญ่ คือ ครูชาวต่างชาติส่วนหนึ่งขาดทักษะและเทคนิคการสอน ไม่ได้จบทางด้านการศึกษา และมีค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูง ส่งผลให้โรงเรียนขาดแคลนครูต่างชาติ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าโรงเรียนส่วนใหญ่สามารถแก้ไข ด้านปริมาณครูต่างชาติได้ แต่ด้านคุณภาพของครูผู้สอนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถแก้ไขได้

ปัญหาในการบริหารงานบุคคล ในส่วนของครูไทย

จากผลงานวิจัย พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการบริหารงานบุคคลในส่วนของครูไทย โดยปัญหาที่พบบมากที่สุด คือ ไม่จบด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ และไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาวิชาเอกที่ไม่ใช่ปฐมวัย ถึง ร้อยละ 64.71 รวมทั้ง มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งหลายปี ครูบางส่วนอาจเป็นครูอนุบาลที่อยู่กับโรงเรียน ก่อนการเปลี่ยนแปลงเป็นสองภาษา หรือเป็นครูอนุบาลมาก่อนแล้วย้ายมา ซึ่งอาจไม่จบด้านการศึกษา หรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ และผลการวิจัยด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ยังพบว่า วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ ปริญญาตรี ถึงร้อยละ 84.31 ด้วยปัจจัยด้านสถานภาพของบุคคลนี้ อาจเป็นปัจจัยที่เป็นปัญหาที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี

ปัญหาในการจัดเพิ่มความรู้ให้กับครู ในด้านต่างๆ

จากผลงานวิจัย พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการจัดเพิ่มเติมความรู้ให้กับครูในด้านต่างๆ โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ขาดงบประมาณ รวมถึง ไม่เห็นความแตกต่างหลังจากการเพิ่มเติมความรู้ ซึ่งผลการวิจัยด้านสภาพการบริหารงานบุคคล ครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาครู เพิ่มความรู้ ความชำนาญ ที่มากที่สุดคือ การนิเทศภายใน แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้การนิเทศภายใน แต่ไม่ได้เพิ่มเติมความรู้จากภายนอก จากปัญหาขาดงบประมาณ ในการจัดอบรม สัมมนาวิชาการ หรือ ส่งไปดูงาน รวมทั้งอาจขาดนโยบายด้านแรงจูงใจในการเพิ่มความรู้ หรือ ปฏิบัติงานแบบใหม่ๆ รวมถึงการที่ไม่เห็นความแตกต่างหลังจากเพิ่มเติมความรู้ ทั้งนี้อาจเกิดจากขาดแรงจูงใจของครู ในการเพิ่มเติมความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (2529) การสร้างขวัญและกำลังใจ ถือเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการนิเทศการศึกษา เพราะขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคลากรมีความตั้งใจทำงาน หากการนิเทศไม่ได้ทำการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว การนิเทศก็ย่อมจะประสบผลสำเร็จได้ยาก

3. การบริหารงานชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานการประชาสัมพันธ์โรงเรียน โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ขาดการกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบชัดเจน และผู้ปกครองคิการกิจ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ซึ่งเป็นปัญหาจากการขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนส่วนใหญ่ ไม่มีการกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบชัดเจน ในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ทั้งที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนและผู้ปกครอง ผลที่ได้ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในกิจกรรมของโรงเรียน จึงไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น จึงไม่มาเข้าร่วมกิจกรรม

4. การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ขนาดและพื้นที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนเด็ก แต่ผลการวิจัยสภาพการบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ครั้งนี้ พบว่า อาคารเรียนส่วนใหญ่ มีลักษณะจัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นโรงเรียนอนุบาล แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนสองภาษาเป็นที่ต้องการของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานครอย่างมาก โดยเฉพาะตั้งแต่ปฐมวัย ที่เป็นการวางรากฐานตั้งแต่เริ่มต้นชีวิตการศึกษา อาจมีการรับเด็กเกินกว่าที่คาดการณ์ไว้ ส่งผลให้อาคารเรียนที่จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุบาล มีขนาดและพื้นที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนเด็ก

ผลการวิจัย ยังพบปัญหาอีกว่า ผู้ใช้อาคารสถานที่ ขาดการดูแลและรักษา ซึ่งผลการวิจัยด้านสภาพการบริหารเกี่ยวกับอาคารสถานที่ พบว่า โรงเรียนมีการกำหนดให้ ครู ที่ได้รับแต่งตั้งหรือรับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการ ซึ่งผู้ที่ใช้อาคารส่วนมากที่สุด คือ ครู และนักเรียน แสดงให้เห็นว่า ครูที่ได้รับมอบหมายนั้น ไม่สามารถจัดการอาคารสถานที่ได้ และไม่สามารถประสานงานกับครูอื่นๆ ในการดูแลและรักษาอาคารสถานที่ได้ อาจเนื่องจากภาระงานด้านการจัดการเรียนการสอน หรือครูที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ไม่เข้าใจในขอบข่าย ความรับผิดชอบ หรืออาจขาดแรงจูงใจในการดูแล และรักษาอาคารสถานที่

5. การบริหารงานกิจการนักเรียน

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ปัญหาในการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน

จากผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ไม่ได้กำหนดแผนงานประจำปีอย่างชัดเจน แต่ผลการวิจัยสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน พบว่า มีการวางแผนงานกิจการนักเรียน พร้อมทั้งมีการกำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่า การวางแผนงาน โดยบุคคลที่รับผิดชอบนั้น ไม่ได้มีการวางแผนงานประจำปี อาจเป็นแผนงานเฉพาะงาน หรือช่วงเวลานั้นๆ

ผลการวิจัย ยังพบปัญหาอีก คือ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการจัดปฐมนิเทศแก่ผู้ปกครองนักเรียนใหม่ ซึ่งจากข้อมูลโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ที่เป็นประชากร 42 โรงเรียนนี้ มีโรงเรียนที่เปิดการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ตามกระทรวงศึกษา (English Program) ตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง มัธยมศึกษา จำนวน 26 โรงเรียน และที่

เปิดการสอนในระดับอนุบาล ถึงประถมศึกษา จำนวน 10 โรงเรียน และที่เปิดการสอนในระดับอนุบาลเพียงอย่างเดียว จำนวน 6 โรงเรียน ซึ่งโรงเรียนอาจมีการ มุ่งเน้นรับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และประถมศึกษา เป็นหลัก และการขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตร พอที่จะให้ความรู้ ความเข้าใจต่อผู้ปกครองได้ แต่หากให้ข้อมูลที่เกินกว่าที่ปฏิบัติได้ อาจทำให้ ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงต่อโครงการ โรงเรียนสองภาษา จนมีผลกระทบต่อการบริหารงานของโรงเรียนสองภาษา

ปัญหาในการบริหารงานด้านกิจกรรมนักเรียน

จากผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นปัญหาเดียวกับ ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ที่ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตร และผลงานวิจัยด้านสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ จัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียน จัดทำตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ แสดงว่า โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตร ซึ่งเท่ากับขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมต่าง ให้กับนักเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน โรงเรียนอนุบาลสองภาษา เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย มีความสอดคล้องกับข้อมูลที่ค้นพบ ทำให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานในการบริหารงานในการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา ในกรุงเทพมหานคร โดยนำข้อที่ได้เป็นแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานของผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาของหน่วยงานต้นสังกัดในการจัดการฝึกอบรม พร้อมทั้งกำหนดแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา ในด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์ การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และการวางแผน การบริหารกิจการนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนควรมีการกำหนดหรือแต่งตั้งบุคคลผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ในด้านการจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์การสอนตามที่หลักสูตรกำหนด และด้านจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมทั้งสำรวจความต้องการ และความสนใจของเด็ก เพื่อการจัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง

2. การบริหารงานบุคคล โรงเรียนควรปรับปรุงกระบวนการสรรหาครูต่างชาติ เพื่อให้ได้ครูที่มีคุณสมบัติตรงกับที่ต้องการ หรือการใช้บุคลากรจากภายนอก (out sourcing) รวมทั้งพัฒนาครูไทยในโรงเรียนที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้มีความรู้ในด้านวิชาการเพิ่มขึ้น รวมทั้งให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูไทยและครูต่างชาติให้มากขึ้น และจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและใช้ภาษาระหว่างครูไทยและครูต่างชาติ ให้มากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสได้รู้จัก และใช้ความสามารถของตนเองให้ได้เต็มที่

3. การบริหารงานชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน โรงเรียนควรมีการกำหนดบุคคลรับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้ชัดเจน และสื่อสารให้ผู้ปกครอง รับรู้ถึงประโยชน์ของการให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองและชุมชน

4. การบริหารงานอาคารสถานที่ โรงเรียนควรมีการประชาสัมพันธ์ภายในโรงเรียน ให้รับรู้ข่าวสาร ผู้ที่ได้รับมอบหมายในการดูแล รักษาอาคารเรียน รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ผู้ใช้อาคารเรียน ช่วยกันดูแล รักษา รวมทั้งสร้างบรรยากาศอาคารสถานที่ให้มีสภาพแวดล้อมอบอุ่น เช่นเดียวกับบ้าน เพื่อให้รู้สึกถึงความเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน

5. การบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนควรมีการปลุกนิเทศผู้ปกครองใหม่ เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับรู้ และมีความเข้าใจในหลักการจัดการศึกษาก่อนที่จะตัดสินใจเข้าเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ไม่คาดหวังเกินกว่าความจริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งในอนาคต

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารและครูไทยในโรงเรียนอนุบาล สอนสองภาษา ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น การวิจัยในอนาคต อาจเก็บข้อมูลจาก โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษาในต่างพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้บริหารและครูจากโรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างออกไป เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการบริหารงานด้านต่างๆ ของโรงเรียนต่อไป

2. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในการบริหารงาน เกือบทุกด้าน เป็นปัญหาการขาดเรื่องบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในงานด้านนั้น ดังนั้นการวิจัยในอนาคต อาจมีการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงาน เฉพาะด้านงานบริหารบุคคล ในโรงเรียนอนุบาลที่สอนสองภาษา เพื่อช่วยให้ได้ให้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมล ภู่งประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
ทีปส์พับลิเคชั่น.

กิติมา ปรีดีดิติก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร:
อักษรบัณฑิต.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2536). คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหาร
โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์. (2543). อนุบาลแห่งความรัก. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการการวิจัย
และพัฒนาอนุบาลศึกษา ฝ่ายการศึกษาในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑล กรุงเทพ.

ฐนิตา น้อยสกุล. (2549). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานโครงการจัดการเรียนการสอน
ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา โยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เดียนา รักษมณี. (2547). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนมุสลิม
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ธงชัย สันติวงษ์. (2525). การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2551). โน้ตย่อการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3 เชียงใหม่: Orange Group Tactics
Design.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2551). หลักการ และทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เทียมฟ้า.

นภเนตร ชรรณาวร. (2549). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บัญชา อิงสกุล. (2541). การเสริมสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน. วารสารวิชาการ. 1, 2 (กุมภาพันธ์): 63-70.
- บุญล้อม ปานลักษณะ. (2535). การจัดการหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ใน โรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี พรรณวิเชียร. (2528) วิชาหลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สุวรรณสาส์นการพิมพ์.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช
- พรชูลี อาชาวอำรุง. (2541). การเรียนรู้ภาษาที่สอง : ผลการวิจัยเอกสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- พริมรส นนทภักดิ์. (2547). การวิจัยหุกรณ์เพื่อศึกษาการดำเนินงานของโครงการ โรงเรียนสองภาษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิกุล สีหาพงษ์. (2543). ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- พิชญ์ ขำมา. (2543). ผลของการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ของเด็กวัยอนุบาลโดยใช้การอภิปรายเพื่อแก้สถานการณ์ที่มีข้อขัดแย้งทางจริยธรรมในนิทานที่มีทางสองแพร่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิญโญ สาธร. (2517). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภิญโญ สาธร. (2523). หลักบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : ศ.ศ.การพิมพ์.
- ขงยุทธ เกษสาคร. (2546). ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม. กรุงเทพมหานคร: เอส.แอนด์.จี. กราฟฟิค,
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม็ค.
- รุ่ง พูลสวัสดิ์. (2527). หลักบริหารการศึกษาในโรงเรียน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุจิรุ้ ภู่อาระ และจันทรานี สงวนนาม. (2545). การบริการหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: นึกพอยท์

- วนิดา แก่นจันทร์. (2545). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรวรรณ เหมชาติ. (2542). เด็กที่รู้สองภาษาในสหัสวรรษใหม่. วารสารครุศาสตร์. 28, 1 (ก.ค. – ต.ค.): 28-37.
- วิชาการ, กรม. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ลาดพร้าว.
- วิไลลักษณ์ เดชะ. (2549). การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไป : การศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรษฐภรณ์ หน่อคำ. (2548). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนสองภาษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สังัด อุทรานันท์. (2529). การนิเทศการศึกษา : หลักการ ทฤษฎี และปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- สมดี หงส์ไพศาลวิวัฒน์. (2523). ธุรกิจโรงเรียนอนุบาลเอกชน, วารสารบริการธุรกิจ.
(ตุลาคม-ธันวาคม) : 8-24.
- สมาน อัสวภูมิ. (2549). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ.
พิมพ์ครั้งที่ 2. อุดรราชธานี : อุดรกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สิริรัตน์ ทรุวรรณ. (2550). การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของโรงเรียนสองภาษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา เปลี่ยนสุภาพ. (2548). ทำเนียบโรงเรียนนานาชาติและสองภาษา. ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุทธิดา ปกป้อง. (2545). การศึกษากระบวนการพัฒนาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ ดิยาวี. (2545). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- เสาวภา จันทร์สงศ์. (2547). การดำเนินงานการจัดหลักสูตร English Program ในโรงเรียนสองภาษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์และการพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หรรษา นิลวิเชียร. (2535). ปฐมวैयाศึกษา หลักสูตรและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อาภรณ์ เลิศสุโกวณิชย์. (2542). การจัดการศึกษาระดับบริหาร. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อุทัย ธรรมเตโช. (2531). หลักบริหารการศึกษา ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

- Cambell, Ronald F. and Others. (1979). Introduction to Educational Administration. Boston : Allyn and Bacon. Inc.
- Good, Carter V. (1973). Dictionary of Education. New York McGraw Hill Book Company.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา
สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาล สองภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นสื่อสอน

2. แบบสอบถามมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียน

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโรงเรียน

3. กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ตามสภาพที่เป็นจริงอย่างครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลที่สมบูรณ์

4. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ ใช้เป็นข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีในการตอบแบบสอบถาม และกรุณาจัดส่งแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้วกลับมายังผู้วิจัย เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลเอกชน ที่จัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา และเพื่อความสมบูรณ์ของการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

สิทธิ จิตต์นิลวงศ์

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
----------	---------------------------------------

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

21 – 30 ปี
 31 – 40 ปี
 41 – 50 ปี
 51 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

4. สาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา

ปฐมวัย
 ไม่ใช่ปฐมวัย

5. ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้บริหาร
 ครู

6. ประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน

ต่ำกว่า 1 ปี
 1-5 ปี
 6-10 ปี
 11-15 ปี
 มากกว่า 15 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารโรงเรียนอนุบาลสองภาษา

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

การบริหารงานวิชาการ

1. โครงการสอนสองภาษาสำหรับเด็กอนุบาล ที่สถานศึกษาของท่านดำเนินอยู่ เป็นหลักสูตรแบบใด
 - เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเอง
 - ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program)
 - เป็นหลักสูตรของสำนักพิมพ์เอกชนที่จัดทำขึ้น
 - ยังไม่แน่นอน กำลังหาแนวทางที่ชัดเจน
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. โรงเรียนมีการกำหนดแผนงานการปฏิบัติงานโครงการสอนสองภาษา อย่างไร
 - ไม่มี
 - มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - มีแผนปฏิบัติงาน ประจำปี
 - มีแผนพัฒนา 2-5 ปี
 - มีแผนปฏิบัติงาน เป็นรายภาคการศึกษา
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. โรงเรียนกำหนดผู้ใดให้มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรภาษาอังกฤษในโครงการสอนสองภาษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ผู้อำนวยการ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการ
 - คณะกรรมการสถานศึกษา
 - คณะกรรมการวิชาการของโรงเรียน
 - หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
 - ครูที่เกี่ยวข้อง
 - ผู้ปกครอง
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. โรงเรียนมีกำหนดระยะเวลาการประเมินผลปฏิบัติงาน ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรไว้อย่างไร
 - ไม่มี

- มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ทุกภาคการศึกษา
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
5. ผู้มีส่วนร่วมดำเนินการทำแผนการสอน ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ คือใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ครูไทยเป็นผู้จัดทำแผนการสอน
- ครูต่างชาติเป็นผู้จัดทำแผนการสอน
- ครูไทยและครูต่างชาติร่วมกันในการจัดทำแผนการสอน
- ผู้บริหารเป็นผู้จัดทำ
- หัวหน้าฝ่ายวิชาการเป็นผู้จัดทำ
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
6. ผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน คือใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ผู้บริหาร
- หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
- ครูผู้สอน
- ผู้ปกครอง
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
7. โรงเรียนมีการจัดเอกสารการเรียนการสอน ตามหลักสูตรให้ครู เป็นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เอกสารหลักสูตร ให้ครูศึกษาด้วยตนเอง
- คู่มือครู คู่มือนักเรียน
- แผนการสอน
- คู่มือการจัดกิจกรรม
- หนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
8. โรงเรียนใช้วิธีใด เพื่อปรับปรุงพัฒนาการสอนของครู (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- พัฒนาหลักสูตร
- พัฒนาครู
- การนิเทศการสอน
- ประเมินผล โครงการสอนสองภาษา
- จัดเตรียมเอกสาร คู่มือครูในการสอน
- จัดเตรียมสื่อการสอนใหม่ๆ
- อื่นๆ(โปรดระบุ)

9. โรงเรียนพิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสองภาษา จากข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร
- ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก
- จากการประชุมผู้ปกครอง เพื่อขอความร่วมมือในการเรียนของเด็ก
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

การบริหารงานบุคคล

10. โรงเรียนคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษใน โครงการสอนสองภาษาคด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เปิดรับสมัครและคัดเลือกเอง
- คัดเลือกครูต่างชาติ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (native speaker)
- คัดเลือกครูต่างชาติ ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอย่างดี
- ใช้ครูต่างชาติจากองค์การภายนอก ที่ให้บริการด้านนี้
- ร่วมมือกับสถานศึกษาในต่างประเทศ
- ใช้ครูไทยที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

11. โรงเรียนกำหนดคุณสมบัติครูสอนภาษาอังกฤษ อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านการสอน
- สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านใดก็ได้
- สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีด้านภาษาอังกฤษ
- มีความสามารถและประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ
- มีประสบการณ์การสอนมาก่อนในวิชาใดก็ได้ที่ใช้ภาษาอังกฤษ
- ผ่านอบรมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย ไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

12. โรงเรียนเตรียมครูผู้สอน ให้เข้าใจในการดำเนินงานในโครงการสอนสองภาษา ด้วยวิธีใด

- ไม่มีการเตรียมครูผู้สอน
- มีการเตรียมครูผู้สอน โดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ปฐมนิเทศ
 - แต่งตั้งกรรมการให้ความรู้แก่ครู
 - ผ่านการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ
 - จัดการอบรมที่โรงเรียน
 - ส่งครูเข้ารับการอบรม สัมมนาภายนอกโรงเรียน
 - ให้ครูศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

อื่นๆ (โปรดระบุ)

13. โรงเรียนมีเกณฑ์การบรรจุครูเข้าประจำตำแหน่งครูประจำ ในโครงการสอนสองภาษา อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- มีการบรรจุ หลังจากผ่านทดลองงานแล้ว
- บรรจุเข้าทำงานได้เลย โดยไม่ต้องทดลองงาน
- บรรจุเข้าทำงานโดยมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมาก่อน
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

14. โรงเรียนพิจารณาการจัดครูเข้าสอนในโครงการสอนสองภาษาจากข้อใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จัดให้ตรงกับความรู้ ประสบการณ์และความสามารถ
- จัดให้ตรงกับความสัมพันธ์หรือความสนใจของครู
- จัดตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
- จัดตามมติที่ประชุม
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

15. โรงเรียนใช้วิธีใด ส่งเสริมให้ครูในโครงการสอนสองภาษา ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- กำหนดวัตถุประสงค์ของงานอย่างชัดเจน ก่อนปฏิบัติงาน
- จัดสวัสดิการ ในการขอใบอนุญาตการทำงานแก่ครูต่างชาติ
- ได้รับการนิเทศการปฏิบัติงาน
- การยกย่องให้เกียรติและรางวัลแก่ครูที่ปฏิบัติงานดีเด่น
- การจัดสวัสดิการด้านอาหารให้ฟรี
- การจัดสวัสดิการด้านที่พักอาศัย
- การจัดสรรครุ
- ให้ผลตอบแทนในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น
- จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ครู
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

16. โรงเรียนมีการพัฒนาครูในโครงการสอนสองภาษา ด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การนิเทศภายใน
- ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูไทยและครูต่างชาติ
- ให้ศึกษาดูงาน เยี่ยมเยือน โรงเรียนอื่น
- เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษแก่ครูไทย
- เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กปฐมวัย
- ส่งครูไปศึกษาต่อ

- ส่งไปประชุม อบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการ
- ให้ทำการค้นคว้า วิจัย ทดลอง
- ให้เขียนบทความ
- จัดการประชุมในโรงเรียน
- ฝึกงานกับผู้เชี่ยวชาญ
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

17. โรงเรียนมีเกณฑ์อย่างไร ในการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานของครู

- ไม่มีการประเมิน
- มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยใช้เกณฑ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ความสำเร็จในงานที่ได้มอบหมาย ตามระยะเวลาที่กำหนด
 - คุณภาพของงานที่สำเร็จ
 - ปริมาณของงานที่ได้รับมอบหมาย
 - ความรอบรู้ ความเชี่ยวชาญในงานที่ปฏิบัติ
 - การกำหนดวางแผนและการจัดรูปแบบงานที่ปฏิบัติ
 - การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง
 - การตั้งใจและติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย
 - การแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้นของงานที่ปฏิบัติ
 - ความคิดริเริ่มหาวิธีใหม่ๆ ในการปฏิบัติงาน ให้ดีขึ้น
 - สัมพันธภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

18. โรงเรียนดำเนินการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการตัดสินใจ ที่มีผลต่อการศึกษา อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายหรือหลักสูตรของโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อเด็ก โดยตรง
- ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการให้ความรู้แก่เด็กในชั้นเรียนตามความชำนาญ ทั้งที่เป็นผู้ปกครองอาสาเป็นผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกับเด็กในชั้นเรียน
- สื่อสาร ด้วยสิ่งพิมพ์เพื่อแจ้งข่าวเกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียน
- รับฟังความคิดเห็นด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

19. โรงเรียนมีนโยบายให้ผู้ปกครองนักเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน โดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- อ่านหนังสือให้เด็กฟัง
- เล่านิทาน
- ร่วมพาเด็กไปทัศนศึกษา
- ช่วยจัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์ในชั้นเรียน
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

20. โรงเรียนมีกิจกรรม ที่สื่อสารกับผู้ปกครอง โดยตรง ในรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การประชุมพิเศษผู้ปกครอง
- การเชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมชมชั้นเรียน
- จัดการแสดงผลงานและจัดการแสดงของนักเรียน
- เชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน
- สมุดบันทึกการเรียนรู้อายวันของนักเรียน ถึงผู้ปกครอง
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

21. โรงเรียนมีกิจกรรมที่ให้บริการ หรือ พัฒนาชุมชน อย่างไร

- ไม่มีการจัดกิจกรรมใดๆ
- มี โดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ให้บริการด้านอาคาร สถานที่
 - ให้บริการข้อมูล ข่าวสารต่างๆ แก่ชุมชน
 - ให้บริการด้านสื่อ หรือ วัสดุอุปกรณ์
 - เข้าร่วม ช่วยงานชุมชนในโอกาสพิเศษต่างๆ
 - ให้ความรู้ด้านวิชาการแก่คนในชุมชน
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

22. การสื่อสารที่เป็นสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับแผนงานของโรงเรียนถึงผู้ปกครองคืออะไร(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จดหมายข่าว
- เอกสารประชาสัมพันธ์
- ป้ายประชาสัมพันธ์
- คู่มือผู้ปกครอง
- รายงานการประชุม
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่

23. อาคารเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีลักษณะใด

- จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็น โรงเรียนอนุบาล
 ดัดแปลงมาจากบ้านพักอาศัย
 อื่นๆ (โปรดระบุ)
24. ผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบการบริหารงานด้าน อาคารและสถานที่จากผู้บริหาร คือใคร
- ไม่มี
 มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ครู ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้รับผิดชอบ
 - ครู โดยรับผิดชอบในห้องที่ตนเองสอน
 - เจ้าหน้าที่ อาคารและสถานที่
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)
25. โรงเรียนใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณาบริหารอาคารเรียน เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ความปลอดภัยและคงทน
 ความสะอาด
 ความสะดวกในการจัดกิจกรรม
 บรรยากาศที่ดี
 อุปกรณ์ในห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ ผู้มีพร้อมและสะดวกในการใช้งาน
 จำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ มีพอเพียงกับจำนวนนักเรียน
 แสงสว่าง และปลั๊กไฟ เพียงพอสามารถสนองความต้องการ
 อื่นๆ (โปรดระบุ)
26. โรงเรียนมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาบำรุงรักษาอาคารสถานที่ อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ความมั่นคง และปลอดภัย
 ปริมาณและคุณภาพ ในการใช้งาน
 การใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่
 บรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

การบริหารงานกิจการนักเรียน

27. โรงเรียนมีเกณฑ์การรับนักเรียนของโรงเรียน อย่างไร
- รับเฉพาะนักเรียนไทย
 รับนักเรียนทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

28. โรงเรียนมีการวางแผนการบริหารงานด้านกิจการนักเรียน อย่างไร

- ไม่มีมีการวางแผนด้านนี้
- มี โดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- กำหนดโดยตั้งเป็นคณะกรรมการรับผิดชอบ
 - กำหนดบุคคล ผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน
 - ไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบชัดเจน
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

29. โรงเรียนมีหลักเกณฑ์ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักเรียน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จัดกิจกรรม ตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้
- จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของนักเรียน
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

30. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียน ที่มีอยู่ คือข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เรียนเสริมภาษาอังกฤษ
- เรียนเสริมภาษาไทย
- เรียนเสริมศิลปะ
- เรียนเสริมกีฬา
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

31. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกชั้นเรียน ที่มีอยู่ คือข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ทักษะศึกษา
- การแสดงของนักเรียน
- การจัดกิจกรรมเนื่องวันสำคัญต่างๆ
- จัดการแข่งขันกีฬา
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

32. โรงเรียนมีการจัดบริการและสวัสดิการให้แก่ นักเรียน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- บริการตรวจสุขภาพอนามัย
- บริการอาหารกลางวัน
- ให้ร้านค้านำอาหาร ขนมและเครื่องดื่มมาขาย
- บริการสอนซ่อมเสริม
- การทำระเบียบสะสมเป็นหลักฐานและประวัติของนักเรียน
- การวิจัยประเมินผลและติดตามผลเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลสองภาษา
--

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ด้านบริหารงานวิชาการ

1. โรงเรียนมีปัญหาการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ ในการสอนสองภาษา หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ขาดแผนการดำเนินการหรือการปฏิบัติงานที่ชัดเจน
 - ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร
 - ขาดความร่วมมือจากครู
 - หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง
 - ไม่มีการติดตามและประเมินผลหลักสูตร
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. โรงเรียนมีปัญหาการกำหนดจุดประสงค์ ในการสอนสองภาษา หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- กำหนดจุดประสงค์ไม่ชัดเจน / เข้าใจยาก
 - ไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร
 - ยากเกินไปไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลได้
 - ไม่สามารถประเมินผลได้
 - ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจได้
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. โรงเรียนมีปัญหาการจัดแผนการสอนในโครงการสองภาษา หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ไม่มีแผนการสอนระยะยาว ตลอดปีการศึกษา
 - ไม่มีการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำแผนการสอน
 - กิจกรรมที่จัด ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด
 - กิจกรรมที่จัด ไม่ตรงกับความสนใจของเด็ก
 - ครูผู้สอน ไม่ได้เป็นผู้จัดทำแผนการสอน

- ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจการทำแผนการสอน
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. โรงเรียนมีปัญหาการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์การสอน ตามที่หลักสูตรกำหนด หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย
 - ไม่เพียงพอกับความต้องการของเด็ก
 - เอกสารประกอบการเรียนการสอน มิไม่ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้
 - เอกสารประกอบการเรียนการสอน ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร
 - ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดให้มี
 - ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ
 - ไม่มีการสำรวจความต้องการใช้
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. โรงเรียนมีปัญหาการปรับปรุงเพิ่มเติมแนวทางการสอนใหม่ๆ หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ขาดการนิเทศ
 - ขาดการส่งเสริมครูในการศึกษาต่อ หรือการดูงาน
 - ขาดการส่งเสริมครูค้นคว้า วิจัยและปรับปรุงการสอน
 - ครูขาดความรู้และทักษะในการปรับปรุง
 - บุคลากรไม่เห็นความสำคัญ
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. โรงเรียนมีปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดกิจกรรม
 - ไม่สามารถจัดได้ตามโครงสร้างของหลักสูตร
 - ขาดงบประมาณในการกิจกรรม
 - เวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม
 - ไม่มีเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมให้เหมาะสม
 - กิจกรรมไม่สามารถกระตุ้นความสนใจเด็กได้

- ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

การบริหารงานบุคคล

7. โรงเรียนท่าน ประสบปัญหา ในการบริหารงานบุคคล ครูต่างชาติ หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่จบด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ
 - ขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน
 - ไม่ใช่ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (native speaker)
 - ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด
 - ต้องการค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูงกว่าที่กำหนด
 - ออกจากงานโดยไม่แจ้งล่วงหน้า
 - ไม่สามารถทำงานร่วมกับครูไทย
 - ขาดความรู้ ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ
 - จัดครูต่างชาติ สอนแทนครูต่างชาติที่ขาดงานไม่ได้
 - มีการเปลี่ยนแปลงครูต่างชาติบ่อย
 - ช่องทางการประกาศรับสมัครครูต่างชาติ มีน้อย
 - ครูต่างชาติที่มาให้คัดเลือก มีน้อย
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

8. โรงเรียนท่าน ประสบปัญหา ในการบริหารงานบุคคล ครูไทย หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่จบด้านการสอนหรือคุณวุฒิไม่ตรงกับที่ต้องการ
 - ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี
 - ไม่สามารถทำงานร่วมกับครูต่างชาติได้
 - ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนด
 - มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย
 - ขาดประสบการณ์ในการสอนด้านสองภาษา
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

9. โรงเรียนท่าน ประสบปัญหา การจัดการในการเพิ่มเติมความรู้ ให้กับครูในด้านต่างๆ หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่มีนโยบายด้านนี้
- ขาดงบประมาณ
- ครูไม่ใส่ใจในการพัฒนา เพิ่มเติมความรู้ให้ตนเอง
- ไม่มีแหล่งข้อมูล ในด้านนี้
- ไม่เห็นความแตกต่าง หลังจากการเพิ่มเติมความรู้
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

การบริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

10. โรงเรียนท่าน ประสบปัญหา ในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ขาดแผนงานที่ชัดเจน
 - ขาดการกำหนดบุคลากรที่รับผิดชอบชัดเจน
 - ผู้ปกครองติดภารกิจ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้
 - ผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูล ข่าวสารจากโรงเรียน
 - บุคลากรไม่ให้ความร่วมมือ
 - ขาดงบประมาณในการทำ
 - ขาดความรู้ด้านนี้
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

การบริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่

11. โรงเรียนท่าน ประสบปัญหา ด้านงานอาคารสถานที่ หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ขาดงบประมาณในการดูแลอาคารสถานที่
 - ขนาดและพื้นที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนเด็ก
 - พื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ มีจำกัด ใช้เฉพาะในห้องเรียนเพียงห้องเดียว ในการจัดกิจกรรม
 - การจัดการอาคารสถานที่ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน
 - ขาดความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ต่างๆในอาคาร
 - ผู้ใช้อาคารสถานที่ ขาดการดูแลและรักษา
 - ใช้ประโยชน์ ของพื้นที่ในอาคารสถานที่ ไม่คุ้มค่า
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

การบริหารงานกิจการนักเรียน

12. โรงเรียนท่าน ประสบปัญหา ด้านกิจการนักเรียน หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ไม่ได้กำหนดแผนงานประจำปีอย่างชัดเจน
 - ไม่มีการจัดปฐมนิเทศแก่ผู้ปกครองนักเรียนใหม่
 - ขาดการทำระเบียบวินัยและประวัติดังนักเรียน
 - มีการทำระเบียบวินัยและประวัติดังนักเรียน แต่ไม่เป็นปัจจุบันและไม่เป็นระบบ
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

13. โรงเรียนท่าน ประสบปัญหา ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน หรือไม่

- ไม่มีปัญหา
- มีปัญหา และปัญหาที่พบ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ไม่มีการชี้แจงระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ให้ผู้ปกครองรับทราบ
 - กิจกรรมที่จัด ไม่หลากหลาย
 - กิจกรรมที่จัด ไม่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน
 - การจัดกิจกรรมให้นักเรียน ไม่ทั่วถึงทุกระดับชั้น
 - มีกิจกรรมเสริมให้แก่เด็กนักเรียนมากเกินไป
 - ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม
 - ไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมให้แก่เด็กนักเรียน
 - อื่นๆ (โปรดระบุ)

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-0601

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

8 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชา นโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคณาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตน์อุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680-2 ต่อ 612
ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-0602 วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห

ด้วย นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์ นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หลักสูตรและการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศษ 0512.6(2771)/53-0826

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุนทร ยุทธชนะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและ
ความเป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้
ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ที่ ศษ 0512.6(2771)/53-0845

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

10 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ไพจิตร เทพพัลลภ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

คุณยวิทย์ทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-0846

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

10 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ลัดดา ทิพย์มณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-0603

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

8 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์ นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนอนุบาลเอกชนสองภาษา สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.นันทวัฒน์ เจริญกุล เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับผู้บริหารโรงเรียน และ ครูผู้สอน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์ ได้ทำการเก็บ ข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายสิทธิ จิตต์นิลวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2508 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปีการศึกษา 2529 และสำเร็จศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะจิตวิทยา สาขาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2549 และเข้ารับการศึกษาคือต่อในหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา ในปีการศึกษา 2550 ปัจจุบันเป็นผู้รับใบอนุญาตและผู้ดำเนินกิจการ สถานรับเลี้ยงเด็กสิทธิศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย